

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2900

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
शास्त्रवत्स्यस्मृतेः प्रायश्चित्ताभिध- स्मृतीपाठ्याय	जानेवर शङ्क	दण्डशास्त्र	अपूर्ण	-	3/12	128	कामर संस्कृत	कागज				

अथमिताक्षरासहितयाज्ञवल्क्यस्मृतेः प्रायश्चित्ताभिधस्तृतीयाध्यायः प्रारं०

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः अथेदमारभ्यते प्रायश्चित्ताध्यायभाष्ये गृहस्थाश्रमिणानित्यनेमित्तिकाधर्माउ-
क्ताः अभिषेकादिगुणयुक्तस्य गृहस्थविशेषस्य गुणधर्माश्च प्रदर्शिताः अधुना तदधिकारसंकोचहेतुभूताशौचप्रतिपादनमुखेन तेषामपवादः
प्रतिपाद्यते आशौचशब्देन च कालः स्नानाद्यपनोद्यः पिंडोदकदानादिविधेः अध्ययनादिपर्युदासस्य च निमित्तभूतः पुरुषगतः कश्चनातिशयः क-
थ्यते न पुनः कर्मानधिकारमात्रं अशुद्धाबाधवाः सर्वे इत्यादावशुद्धत्वाभिधानात् अत्राशुद्धशब्दस्य च व्यवहारेऽनाहिताग्निदीक्षितादावनधिकारि-
मात्रे प्रयोगाभावात् शुद्धव्यवहारव्युत्पत्तिनिबन्धनत्वाच्च शब्दार्थावगतेः किंच यद्यशौचिनादानादिनिषेधदर्शनात् तदयोग्यत्वमाशौचशब्दाभि-

ऊनद्विवर्षेनिरवनेन कुर्यादुदकततः आशमशानादनुब्रज्य इतरोज्ञातिभिर्मृतः १

यमसूक्ततथागाथाजपद्विलौकिकाग्निना सदग्धव्युपेतश्चेदाहिताग्न्यावृतार्थवत् २

धेयंकल्प्यते तर्हि उदकदानादिविधिदर्शनात् तद्योग्यत्वमप्यभिधेयं स्यात् तत्रानेकार्थकल्पनादोषप्रसंग इत्युपेक्षणीयो यं पक्षः तत्राशौचिभिः
सपिंडाद्येयत्कर्तव्यं तत्तावदाह ऊने अपरिपूर्णे द्वे वर्षे यस्याभावूनद्विवर्षस्तं प्रेतं निरवनेत् भूमाववदं कृत्वा निदध्यान् पुनर्देहेदित्यर्थः नच
सकृत्प्रसिंचत्युदकमित्यादिभिः प्रेतोद्देशेन विहितमुदकदानाद्यौर्ध्वदेहिकंकुर्यात् अथ च गंधमाल्यानुलेपनादिभिरलंकृत्य शुचौ भूमौ शमशानाद-
न्यत्रास्थितिचयरहितायां बहिर्गामान्तिरवननीयः यथाहमनुः ऊनद्विवर्षिकं प्रेतं निदध्यान् बाधया बहिः अलंकृत्य शुचौ भूमौ वस्थि संचयनाद-

ते नास्य कार्योऽग्नि संस्कारो नास्य कार्योऽदक क्रिया अरण्ये काष्ठवत्यस्काक्षिपेयुस्त्यहमेव तु अरण्ये काष्ठवत्यस्केत्यस्यायमर्थः यथारण्ये काष्ठं
 त्यस्कोदासीनास्तद्विषये भवन्ति तथोनद्विवार्षिकमपि रवातायां भूमौ परित्यज्य तद्विषये आह्वाद्योर्ध्वदेहिकेषु उदासीनेषु वितव्यमिति आचासदि
 प्राप्त आह्वाद्यभावो नेन दृष्टान्तेन सूच्यते सच घृतेनाप्यज्ययमगाथाः पठद्विनिधातव्यः ऊनद्विवार्षिकं प्रेतं घृताक्तं निरवने द्दहिः यमगाथा गाय
 मानो यमसूक्तं मनुस्मरन्नितियमस्मरणात् ततस्तस्माद् नद्विवार्षिकादितरः पूर्णद्विवर्षो यो मृतो सोऽश्मशानपर्यंतं जातिभिः सपिंडैः समनो
 दकैश्च ज्येष्ठपुरः सरैरनुव्रज्यो नुगंतव्योऽस्मादेव वचनात् ऊनद्विवर्षस्यानुगमनमनियतमिति गम्यते अनुगम्य च परे यिवांसमित्यादियमसू-
 क्तं यमदेवत्यागाथाश्च जपद्विलौकिकेना संस्कृतेनाग्निना दग्धव्यो यदि जातारणिर्नास्ति तत्सद्भावे तु तन्मथितेन दग्धव्यो यदि जातारणि
 र्नास्ति तत्सद्भावे तु तन्मथितेन दग्धव्यो यदि जातारणिर्नास्ति तत्सद्भावे तु तन्मथितेन दग्धव्यो न लौकिकेन तस्याग्नि संपाद्य कार्यमा-
 चार्थत्वे नोत्पत्तेः लौकिकाग्निश्च चांडालाग्न्यादिव्यतिरिक्तो ग्राह्यः चांडालाग्नि रमेध्याग्निः सूतिकाग्निश्च कर्हिचित् पतिताग्निश्च ताग्नि-
 श्च नशिष्टग्रहणोचिता इति देवलस्मरणात् लौगाक्षिणा चात्र विशेष उक्तः तूष्णीमेवोदकं कुर्यात्तूष्णीं संस्कारमेव च सर्वेषां कृतचूडानामन्य
 त्रापीच्छया ह्ययमिति अयमर्थः चौलकर्मानंतरकाले नियमेनाग्न्युदकदानं कार्यं अन्यत्रापि नामकरणादूर्ध्वं अकृतचूडे पीच्छया प्रेताभ्यु
 दयकामनया ह्ययं अग्न्युदकदानात्मकं तूष्णीं कार्यं न नियमेनेति विकल्पः मनुनाप्यत्र विशेषी दर्शितः नात्रिवर्षस्य कर्तव्या बांधवैरुदक क्रिया
 जातदंतस्य वा कुर्यान्नाग्निवापि कृते सति उदकग्रहणं साहचर्यादग्नि संस्कारस्याप्युपलक्षणार्थम् नात्रिवर्षस्येति वचनात् कुलधर्मापेक्षया चूडो
 त्कर्षेपि वर्षत्रयादूर्ध्वमग्न्युदकदानादि नियमो वगाग्यते लौगाक्षिवचनादूर्ध्वत्रयात्प्रागपि कृतचूडस्य तयोर्नियम इति विवेचनीयम् उपेतश्चेद्यद्यु

पनीतस्तर्हि आहिताग्न्यावृता आहिताग्नेर्दाहप्रक्रियया स्वगृत्वादिप्रसिद्ध्या लोकि काग्निर्नैव दग्धव्यः अर्थवत्प्रयोजनवत् अयमर्थः य
 दस्य कुसुमद्वारं कार्यं रूपं प्रयोजनं संभवति भूमिजोषणप्रोक्षणादितदुपादेयं यत्पुनर्लुप्तप्रयोजनं पात्रयोजनादितन्निवर्तते तथा लोकि काग्नि
 विधानेन उपनीतस्य अनाहिताग्नेर्गृत्वाग्निना दाहविधानेन च अपहृतप्रयोजनत्वादाहवनीयादेरपि निवृत्तिरिति अग्न्यन्तरविधानं च गृह्ययाज्ञ
 चत्कयेनोक्तं आहिताग्निर्यथा न्यायं दग्धव्यस्त्रिभिरेग्निभिः अनाहिताग्निरेकेन लोकि केनापरो जनइति न च शूद्रेण प्रमशानं प्रति अग्नि काष्ठादिन
 यनं कार्यं यस्यानयति शूद्रो ग्निं तृणं काष्ठं हवींषि च प्रेतत्वं हि सदा तस्य सचाधर्मेण लिप्यत इति यमस्मरणात् तथा दाहश्च स्नपनाद्यनन्तरं कार्यः प्रेतं
 दहेच्छुभैर्गर्धैः स्नापितं स्वग्विभूषितमिति स्मरणात् प्रचेतसाप्युक्तं स्नानं प्रेतस्य पुत्राद्यैर्वस्त्राद्यैः पूजनं ततः नग्नदेहं दहेन्नेव किंचिद्देयं परित्यजे
 दिति किंचिद्देयमिति शववस्त्रैकदेशं प्रमशानं वा स्यार्थं देयं परित्यजेदित्यर्थः प्रेतनिर्हरणोपि मनुना विशेषो दर्शितः न विप्रं स्वेषु तिष्ठत्सु मृतं शूद्रे
 ण हारयेत् अस्वर्गात् आहुतिः सा स्याच्छूद्रसंपर्कदूषिता अत्र च स्वेषु तिष्ठत्सु इत्यविवक्षितं अस्वर्गत्वादिदोषश्रवणात् दक्षिणेन मृतं शूद्रं पुर-
 द्वारेण निर्हरेत् पश्चिमोत्तरपूर्वेस्तु यथा संख्यं हि जातयः तथा हारीतोपि न ग्रामाभिमुखं प्रेतं हरेयुरिति यदा तु प्रोषितमरणे शरीरं न लभ्यते तदा
 स्थिभिः प्रतिकृतिं कृत्वा तेषामप्यलाभे पर्णशरैः शौनकादिगृह्योक्तमार्गेण प्रतिकृतिं कृत्वा संस्कारः कार्यः आशौचं चात्र दशाहादिकमेव आहिता-
 ग्निश्चेत्प्रवसन्म्रियेत पुनः संस्कारं कृत्वा शववदाशौचमिति वसिष्ठस्मरणात् अनाहिताग्निस्तु त्रिरात्रं सुपिष्टैर्जलसंमिश्रैर्दग्धव्यश्च तथाग्निना
 असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहेत्युक्ता संबाधवैः एवं पर्णशरं दग्ध्वा त्रिरात्रं मशुचिर्भवेदिति वचनात् ततश्चायमर्थः नामकरणादर्वाङ्गं निरवनमेवन
 चोदकदानादि तत ऊर्ध्वं यावत् त्रिवर्षे वै कल्पिकमग्न्युदकदानं ततः परं यावदुपनयनतूष्णीमेवाग्न्युदकदानं नियतं वर्षत्रयोत्प्रागपि कृतं चू

इस्य उपनयनादूर्ध्वपुनराहिताग्न्याहतादाहं कृत्वा सर्वमोर्ध्वदेहिकं कार्यं अयं तु विशेषः उपनीतस्य लौकिकाग्निना दाहः कार्यः अनाहिता-
ग्नेर्गृत्वाग्निना दाहो यथा संभव पात्रयोजनं च कार्यम् १ २ संस्कारानंतरं किं कर्तव्यमित्यत आह सप्तमाहिवसादर्वाग्दशमदिवसादा
ज्ञातयः समानगोत्राः सपिंडाः समानोदकाश्च अपनः शोशुचदधमित्यनेन मंत्रेण दक्षिणामुखाः अपः अभ्युपयंति अभ्युपगमनेन तत्प्रयो-
जनभूतोदकदानविशिष्टमभ्युपगमनं लक्ष्यते एवं मातामहाचार्येभ्यः नंतरं उदकदानस्यातिदेशदर्शनात् एतच्चायुग्मासु तिथिषु कार्यं प्रथम-
तृतीयपंचमपंचमसप्तमेषूदकक्रियेति गौतमस्मरणात् एतच्च स्नानानंतरं कार्यं शरीरमग्नौ संयोज्यानवेक्ष्यमाणा आपो अभ्युपयंतीति शा-

सप्तमाहशमादापि ज्ञातयो अभ्युपयंत्यपः अपनः शोशुचदधमनेन पितृदिङ्मुखाः ३

तातपस्मरणात् तथा प्रचेतसाप्यत्र विशेषो दर्शितः प्रेतस्य बांधवा यथा वृद्धमुदकमवतीर्य नो हर्षयेयु रूदकांते प्रसिंचेयु रपसव्ययज्ञोपवीतवा-
ससो दक्षिणाभिमुखो ब्राह्मणस्योदङ्मुखाः प्राङ्मुखाश्च राजन्यवैश्ययोरिति स्मृत्यंतरं तु यावंत्याशौचदिनानि तावदुदकदानस्यावृत्तिरुक्ता य-
था हविष्णुः यावदाशौचं तावत्प्रेतस्योदकं पिंडं च दद्यादिति तथा प्रचेतसाप्युक्तं दिनेदिने जलीन्यूर्णान्मदद्यात्प्रेतकारणात् तावद्बुद्धिः प्रकर्त-
व्या यावत्पिंडः समाप्यत इति प्रतिदिनं जलीनां बुद्धिः कार्या यावद्दशमः पिंडः समाप्यत इत्यर्थः यद्यप्यनयोर्गुरुलघुकल्पयोरन्यतरानु-
ष्ठानेनापिशस्त्रार्थः सिद्धस्तथापि बहुकुशावहत्वेन गुरुतरकल्पे प्रवृत्त्यनुपपत्तेः प्रेतस्योपकारातिशयोक्ता विष्यतीति कल्पनीयं अन्यथा

या. स्मृ.
३

गुरुतरकल्पास्मानस्यानर्थक्यप्रसंगात् वसिष्ठेनापिविशेषोक्तिरहितः सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यामुदकक्रियांकुर्वीरुन्निति ३ वक्ष्यमाणसकृत्
सैकनामगोत्रादिगुणविशिष्टस्योदकदानस्यासमानगोत्रेषु मातामहादिष्वतिदेशमाह यथासगोत्रसपिंडानां प्रेतानामुदकं दीयते तथा मा-
तामहानामाचार्याणां च प्रेतानां नित्यमुदकक्रियाकार्या सरवामित्रं प्रत्ताः परिणीता दुहितृभगिन्यादयः स्वस्त्रीयोभागिनेयः श्वशुरः प्रसि-
द्धः त्रिविजोयाजकाः एषां सरव्यादीनां प्रेतानां कामोदकं कार्यं कामइच्छा कामेनोदकदानं कामोदकं प्रेताभ्युदयकामनायां सत्यामुदकं देयमस-
त्यां न देयमिति अकरणे प्रत्यवायो नास्तीत्यर्थः ४ उदकदाने गुणविधिमाह तच्चोदकदानमित्यं कर्तव्यं सपिंडाः समानोदकाश्च मौनिनो भूत्वा

एवं मातामहाचार्यं प्रेतानामुदकक्रिया कामोदकं सरविप्रत्ता स्वस्त्रीयश्च शुरर्त्विजां ४
सकृत्प्रसिंचत्युदकनामगोत्रेण वाग्यताः न ब्रह्मचारिणः कुर्युर्दकं पतितास्तथा ५

प्रेतस्य नामगोत्रे उच्चाय अमुकनामाप्रेतो मुकगोत्रस्तृष्यत्विति सकृदेवोदकं प्रसिंचेयुः त्रिर्वात्रिः प्रत्येकं कुर्युः प्रेतस्तृष्यत्विति प्रचेतः स्मरणा-
त् प्रतिदिनमंजलिद्विस्तु प्रतिपादितैव तथा अयमपि विशेषस्तेनैवोक्तः नदीकूलं ततो गत्वा शौचं कृत्वा यथाथं वत् वस्त्रं संशोध्य देदादौ ततः
स्नानं समाचरेत् सचैलस्तु ततः स्नात्वा शुचिः प्रयतमानं सः पाषाणं तत आदाय विप्रदेद्याद्दशांजलीन् द्वादशक्षत्रिये दद्याद्द्वैश्वये पंचदशस्मृताः
त्रिंशच्छूद्राय दातव्यास्ततः संप्रविशेद्गृहं ततः स्नानं पुनः कार्यं गृहशौचं च कारयेदिति सपिंडानां मध्ये केषांचिदुदकदानप्रतिषेधमाह शान्तित्वे सत्य

मि. प्रा.
३

३

पिब्रह्मचारिणः समावर्तनपर्यंतं पतिताश्च प्रच्युतहिजाति कर्माधिकारा उदकादिदानं न कुर्युः ब्रह्मचर्योत्तरकालं पूर्वं मृतानां सपिंडादीनां उ-
 दकदानमाशौचं च कुर्याद्देव यथाह मनुः आदिष्टी नोदकं कुर्यादाव्रतस्य समापनात् समाप्तेनूदकं कृत्वा त्रिरात्रमशुचिर्भवेदिति आदिष्टी-
 ब्रह्मचार्यस्य पोषानकर्म कुरुदिवा मास्वाप्सीरित्यादि व्रतादेशयोगाद्ब्रह्मचार्यच्यते एतच्च पित्रादिव्यतिरेकेणेति वक्ष्यति आचार्यपित्रुपा-
 ध्यायानित्यत्राचार्यः पुनरेवं मन्यते आदिष्टीति प्रक्रांतप्रायश्चित्तः कथ्यते तस्यैवायमुदकदानादिनिषेधः प्रायश्चित्तरूपव्रतसमाप्त्युत्त-
 रकालमुदकदानाशौचविधिरिति तथा क्लीबादीनां चोदकदायित्वं निषिद्धं क्लीबाद्यानोदकं कुर्युः स्तेनाव्रात्याविधर्मिणः गर्भभर्तृद्रुहश्चैव सुरा-
 ष्यश्चैव योषित इति वृद्धमनुस्मरणात् ५ एवमुदकदानैककर्तृविशेषप्रतिषेधमुक्त्वा संप्रदानविशेषेण प्रतिषेधमाह नरशिरः कपाला-
 दिश्रुतिबाह्यलिङ्गधारणपारवंडं तद्येषां ते पारवंडिनः अनाश्रिताः अधिकारे सत्यप्यकृताश्च मविशेषपरिग्रहाः स्तेनाः सुवर्णाद्युत्तमद्रव्य-
 हारिणः भर्तृभ्यः पतिघातिन्यः कामगाः कुलराः आदिग्रहणात्स्वगर्भब्राह्मणघातिन्यो गृह्यंते सुराष्योयासायासुराप्रतिषिद्धास्त्यानरताः
 आत्मत्यागिन्यः विषाग्न्युदकोद्धंधनाद्यैरात्मानं यास्त्यजंति एते पारवंड्यादयस्त्रिरात्रं दशरात्रं वेति वक्ष्यमाणस्याशौचस्योदकदानाद्यौर्ध्व-
 देहिकस्य च भाजनान भवन्ति भाजयंतीति भाजनाः सपिंडादीनामाशौचादिनिमित्तभूतान भवन्ति अतस्तन्मरणे सपिंडे रुदकदानादि-
 नकार्यमित्येतत्प्रतिपादितपरंवचनं अत्र सुराष्यइत्यादिषु लिङ्गमविवक्षितं अनुपादेयगतत्वात् एतच्च बुद्धिपूर्वविषयं यथाह गौतमः
 प्रायोनाशकशस्त्राग्निविषोदकोद्धंधनप्रपतने चैच्छतामिति प्रायोमहाप्रस्थानं अनाशकमनशनं गिरिशिखरादवपातः प्रपतनं अत्र चै-
 च्छतामिति विशेषणोपादानात् प्रमादकृते दोषो नास्तीत्यवगंतव्यं अथ कश्चित्प्रमादेन म्रियेताग्न्युदकादिभिः तस्याशौचविधातव्यं कर्त

आचोदकक्रियेति अंगिरःस्मरणात् तथा मृत्युविशेषादपि आशौचादिनिषेधः चांडालादुदकात्सर्पाद्ब्राह्मणाद्देयतादपि दंष्ट्रिभ्यश्चप
शुभ्यश्चमरणं पापकर्मणाम् उदकं पिंडदानं च प्रेतैभ्यो यत्प्रदीयते नोपतिष्ठति तत्सर्वमंतरिक्षे विनश्यतीति एतदपीच्छापूर्वमात्महन्त
विषयम् गौतमवचनेच्छापूर्वकमेवोदकेन हतस्याशौचनिषेधस्योक्तत्वात् अत्रापि चांडालादुदकात्सर्पादिति तत्साहचर्यदर्शनाद्बहिर्पूर्व
विषयत्वनिश्चयः अतोदर्पादिना चांडालादीन् हंतुं गतो यस्ते मारितस्तस्यायं सर्वत एवात्मानं गोपायेदिति विध्यतिक्रमनिमित्तः पिंडदानादिनिषे
धः एवं दुष्टदंष्ट्रादिग्रहणार्थमाभिमुख्येन दर्पाद्ब्रूयतां मरणेयं निषेध इति अनुसंधेयं अयं चाशौचप्रतिषेधो दशाहादिकालावच्छिन्नस्य

पारवंड्यनाश्रिताः स्तेनाभर्तृभ्यः कामगादिकाः सुराप्यआत्मत्यागिन्यो नाशौचोदकभाजनाः ६

विप्रगोहृतनृपहतानां अन्वक्षं चात्मघातिनामिति सद्यः शौचस्य वक्ष्यमाणत्वात् तथा दाहादिकमप्येषां न कार्यं नाशौचं नोदकं नाश्रुनदाहा
यंतकर्म च ब्रह्मदे उहतानां च न कुर्यात्कटधारणमिति यमस्मरणात् ब्रह्मदे उहता ब्राह्मणदे उहताः प्रेतवहनसाधनं स्वहादिकदशब्देनोच्यते न चा
हिताग्निमग्निभिर्दहंति यज्ञपात्रैश्चेत्येतत्श्रुतिविहिताग्नियज्ञपात्रादिप्रतिपत्तिलोपप्रसंगात् अयं स्मार्तो दाहादिनिषेधो विप्रादिहताहिताग्निविषयं
नास्कंदतीत्याशंकनीयं यतश्चांडालादिहताहिताग्निसंबन्धिनामग्नियज्ञपात्राणां स्मृत्यंतरे प्रतिपत्यंतरं विधीयते वैतानं प्रक्षिपेदप्सु आच सध्यं चतुष्वथे
पात्राणितुदहेदग्नौ यजमाने इति तथा तच्छरीरस्यापि प्रतिपत्यंतरमुक्तं आत्मनस्त्यागिनां नास्ति पतितानां तथा क्रिया तेषामपि तथा गंगातोये स

स्थापनं हितमिति स्मरणात् तस्मादविशेषेण सर्वेषां दहनादिनिषेधः अतः स्नेहादिना निषेधातिशये प्रायश्चित्तं कर्तव्यं कृत्वाग्निमुदकं स्नानं स्पर्शनं
 वहनं कथां रज्जुच्छेदाश्रुपातं च तप्तं कृच्छ्रेण शुध्यतीति स्मरणात् एतच्च प्रत्येकं बुद्धिपूर्वं वेदितव्यं अबुद्धिपूर्वकरणे तु एषामन्यतमं प्रेतयोर्वहेतुद
 हेतवा करोदकक्रियां कृत्वा कृच्छ्रं सांतपनं चरेदिति संवर्तोक्तं द्रष्टव्यं यः पुनस्तच्छ्रवणं कृत्वा स्मृष्टमश्रुवापातितं यदि पूर्वोक्तानामकारिचेदेक
 रात्रमभोजनमिति स्पर्शाश्रुपातयो रूपवास उक्तः असौ कृच्छ्रेष्वशक्तस्य तथा बंधनच्छेदने वा मांसं भैक्ष्याहारस्त्रिषवणं चेति सुमंतु नाभैक्ष्या
 शित्वमुक्तं तदव्यशक्तस्यैव एवमन्यान्यपि तद्विषयाणि स्मृतिवाक्यानि व्यवस्थापनीयानि अयंच दाहादिप्रतिषेधो अनुष्ठाना समर्थजीर्णवान
 प्रस्थादिव्यतिरिक्तविषयः तेषामप्यनुज्ञादर्शनात् वृद्धः शौचस्मृतेर्लुप्तः प्रत्याख्यातभिषक् क्रिया आत्मानं घातयेद्यस्तु भृगवग्न्यनशनां बुद्धि
 तस्य त्रिरात्रमाशौचं द्वितीयेत्यस्थिसंचयः तृतीये तूदकं कृत्वा चतुर्थे श्राद्धमाचरेदिति स्मरणात् एवं येन येनोपाधिना आत्महननं शास्त्रतोप्य
 नुज्ञायते तत्तद्व्यतिरिक्तमार्गेणात्महनने श्राद्धाद्योर्ध्वदेहिकेषु निषिद्धेषु किंपुनस्तेषां कार्यमित्यपेक्षायां वृद्ध्या ज्ञवत्क्यछागलेषां क्यमुक्तं नारा
 यणबलिः कार्यो लोकगर्हाभयान्तरैः तथा तेषां भवेच्छौचं नान्यथा त्वब्रवीद्यमः तस्मान्नेप्योपि दातव्यमन्नमेव सदक्षिणमिति व्यासेनाप्युक्तं ना
 रायणं समुद्दिश्य शिवं वा यत्प्रदीयते तस्य शुद्धिकरं कर्म तद्भवेन्नैतदन्यथेति एवं नारायणबलिः प्रेतस्य शुद्ध्या पादनद्वारेण श्राद्धादिसंप्रदानत्वयो
 ग्यतां जनयतीति ओर्ध्वदेहिकमपि सर्वकार्यमेव अतएव षट्त्रिंशन्मतेपि ओर्ध्वदेहिकस्याप्यनुज्ञादृश्यते गोब्राह्मणहतानां च पतितानां तथैव च
 ऊर्ध्वसंवत्सरात्कुर्यात्सर्वमेवोर्ध्वदेहिकमित्येवं संवत्सरादूर्ध्वमेव नारायणबलिं कृत्वा ओर्ध्वदेहिकं कार्यं नारायणबलिश्चेत्यं कार्यः कस्यांचिच्छ्रुते
 कादृश्याविष्णुर्वैवस्वतं यमं च यथावदप्यर्च्य तत्समीपे मधुघृतपुतांस्तिलमिश्रान्दशपिंडान्विष्णुरूपेण प्रेतमनुस्मरन् प्रेतनाम गोत्रे उच्चार्य दक्षिणां प्रेष्य

दर्शेषु दक्षिणाभिः सुरवो दत्त्वा गंधादिभिः रक्ष्यर्च्य पिंडप्रवाहणांतं कृत्वा नद्यां क्षिपेत् न पत्न्यादिभ्यो दद्यात् ततस्तस्यामेव रात्र्या मयुग्मान् ब्राह्मणानां
 मंत्र्योपोषितः श्वोभूते मध्याह्ने विष्णुवाराधनं कृत्वा एकोद्दिष्टविधिना ब्राह्मणपादप्रक्षालनादितृप्तिप्रश्नांतं कृत्वा पिंडपिंडयज्ञात् तोले रचनाद्यद्यनेज
 नांतं तूष्णीं कृत्वा विष्णवे ब्रह्मणे शिवाय यमाय च परिवारसहिताय चतुरः पिंडान्दत्त्वा नामगोत्रसहितं प्रेतं संस्मृत्य विष्णोर्नाम संकीर्त्य पंचमं पिंडं
 दद्यात् ततो विप्रानाचां तान्दक्षिणाभिस्तोषयित्वा तन्मध्ये चैकं गुणवत्तमं प्रेतबुद्ध्या संस्मरन् गोभूहिरण्यादिभिः रतिशयेन संतोष्य ततः पवित्रपा
 णिभिर्विप्रेः प्रेताय तिलादिसहितं मुदकं दापयित्वा स्वजनैः सार्द्धं भुंजीत सर्पहर्ते त्वयं विशेषः संवत्सरे यावत्पुराणोक्त विधिना पंचम्यां नागपूजावि
 धाय पूर्णं संवत्सरे नारायणबलिं कृत्वा सौवर्णं नागं दद्यात् गोचप्रत्यक्षां ततः सर्वमूर्ध्वदेहिकं कुर्यात् नारायणबलिस्वरूपं च वैष्णवेभिर्हितं य
 था एकादशीं समासाद्य शुक्लपक्षस्य वैतिथिं विष्णुं समर्चयेद्देवं यमं वैवस्वतं तथा दशापिंडान्मृताभ्यक्तान्दर्शेषु मधुसंयुतान् तिलमिश्रान् दद्याद्दे
 संयुतो दक्षिणापुरवः विष्णुबुद्धौ समासाद्य नद्यं भसिततः क्षिपेत् नामगोत्रग्रहंतत्र पुष्टौ रक्ष्यर्चनं तथा धूपदीपप्रदानं च भक्ष्यं भोज्यं तथा पर
 निमंत्रयेत् विप्रान् चैवं पंचसप्तनवापि वा विद्यातपः समृद्धान् वैकुलोत्पन्नान् समाहितान् अपरे हानिं संप्राप्ते मध्याह्ने समुपोषितः विष्णो रक्ष्यर्चनं
 कृत्वा विप्रांस्तानुपवेशयेत् उदङ्मुखान् यथाज्येष्ठं पितृरूपमनुस्मरन् मनोनिवेश्य विष्णोर्वै सर्वं कुर्यादतंद्रितः आवाहनादियत्प्रोक्तं देवपूर्वतदा
 चरेत् तृप्तान् ज्ञात्वा ततो विप्रान् तृप्तिपृष्ट्वा यथाविधि हविष्यत्वं जनेनैव तिलादिसहितेन च पंचपिंडान् दद्याच्च देवं रूपमनुस्मरन् प्रथमं वि
 ष्णवे दद्याद्ब्रह्मणे च शिवाय च यमाय सानुचाराय चतुर्थं पिंडं मुत्सृजेत् मृतसंकीर्त्य मनसा गोत्रपूर्वमतः परम् विष्णोर्नाम गृहीत्वेवं पंचमं पूर्ववत् क्षि
 पेत् विप्रानाचम्य विधिवद्दक्षिणाभिः समर्चयेत् एकं वृद्धतमं विप्रं हिरण्येन समर्चयेत् गवावस्त्रेण भूम्या च प्रेतं तं मनसा स्मरन् ततस्तिलां भो

विप्रांस्तु हस्तेर्दर्मसमन्वितैः क्षिपेयुर्गोत्रपूर्वतुनामबुद्धो निवेश्य च हविर्गंधतिलां भस्तु तस्मै दधुः समाहिताः मित्रभृत्यजनैः सार्द्धं पश्चाद्भुजीत-
वाग्यतः एवं विष्णुमते स्थित्वा यो दद्यादात्मघातिने समुद्धरति तं क्षिप्रं नात्र कार्या विचारणा सर्पदंशनिमित्तं सोवर्णनागदानं प्रतिकृतिरूपेण भविष्य-
त्पुण्ये सुमंतुनाभिहितं सुवर्णभारनिष्पन्नं नागं कृत्वा तथैव गां व्यासाय दत्त्वा विधिवत्पितुरानृण्यमाप्नुयात् ६ एवमुदकदानं सापवादमभिधा-
यानंतरं किं कार्यमित्यत आह कृतमुदकदानं ये स्नान्कृतोदकान् स्नातान् सस्यगुदकादुत्तीर्णान्मृदुशाहलेन बोद्धत तृणचयावृते भूभागे सम्यक्स्थितान् पुत्रा-
दीन्कुलवृद्धाः पुरातनैरिति हासैर्वक्ष्यमाणैरपवदेयुः शोकनिरसनसमर्थैर्वचोभिर्बोधयेयुः ७ शोकनिरसनसमर्थेति हासस्वरूपमाह मनुष्य-

कृतोदकान्समुत्तीर्णान्मृदुशाहलसंस्थितान् स्नातानपवदेयुस्तानिति हासैः पुरातनैः ७ मानुष्ये कद-
लीस्तंभनिः सारसारमार्गणम् करोतियः ससंभूदोजलबुद्बुदसंनिभे ८ पंचधा संभूतः कायो यदि पंच-
त्वमागतः कर्मभिः स्वशरीरोत्थैस्तत्रकापरिदेवता ९

शब्देन जरायुजांडजादिचतुर्विधं भूतजातं लक्ष्यते तस्य भावो मानुष्यं
तत्र संसर्गाद्विर्मितेन कदलीस्तंभवदंतः साररहिते जलबुद्बुदवदचिरविनश्यदे ससारे सारस्य स्थिरस्य मार्गणमन्वेष्टयः करोति ससंभूदो अत्यंतवि-
नष्टचित्तः तस्मात्संसारस्वरूपवेदिभिर्भवद्भिरित्यनकार्यं ८ किंच जन्मान्तरात्मीयशरीरजनिनैः कर्मबीजैः स्वफलोपभोगार्थं पंचधा पृथि-
व्यादिपंचभूतात्मकतया पंचप्रकारं संभूतो निर्मितः कायः स यदि फलोपभोगनिवृत्तौ पंचत्वमागतः पुनः पृथिव्यादि रूपतां प्राप्तस्तत्र भवतां किमर्थं प-

रिदेवनानिष्प्रयोजनत्वान्नुशोचनं कर्तव्यं वस्तुस्थितेस्तथात्वात् नहि केनचिद्वस्तुस्थितिरतिक्रमितुं शक्यते ९ किंच अपिच नेदमाश्च
 र्धमरणं नाम यतः पृथिव्यादीनि महांत्यपि भूतानि नाशं गच्छन्ति तथा समुद्रा अपि जरामरणा विरहिणो अमरा अपि प्रलयसमये अवसानं गच्छन्ति
 कथमिवास्थिरतया फेनसंनिभो मरणधर्मा भूतसंघो विनाशं नयास्यति उचितमेव हि मरणधर्मिणः प्रयाणं अतो निष्प्रयोजनः शोकसमावेशः
 १० अनिष्टापादकत्वादप्यनुशोचनं न कार्यमित्याह यस्मादनुशोचद्भिर्बांधवैर्वदननयननिर्गमितं श्लेष्माश्रुवा यस्मादवशो कामोपि प्रेतोभु

गं त्रीवसु मतीनां शमुदधिर्देवतानि च फेनप्ररत्यः कथं नाशं मर्त्यलोको नयास्यति १०
 श्लेष्माश्रुबांधवैर्मुक्तं प्रेतोभुक्तेयतो वशः अतो नरोदितव्यं हि क्रियाः कार्याः स्वशक्तितः ११
 इति संश्रुत्य गच्छेयुर्गृहं बालपुरः सराः विदश्यन्निबपत्राणि नियता द्वारि वेश्मनः १२
 आचम्याग्न्यादिसलिलं गोमयं गौरसर्षपान् प्रविशेयुः समालप्य कृत्वा श्मनि पदं शनैः १३

क्ते तस्मान्नरोदितव्यं किंतु प्रेतहितेप्सुभिः स्वशक्त्यनुसारेण श्राद्धादिक्रियाः कार्याः ११ एवं कुलवृद्धवचांसि सम्यगाकर्ण्य त्यक्तशोकाः संतो बालानग्रतः
 कृत्वा गृहं गच्छेयुः गत्वा च वेश्मनो द्वारि स्थित्वानियताः संयतमनस्काः निबपत्राणि विदश्यदशनैः खंडनं कृत्वा खादित्वा च मनं कृत्वा ग्न्युदकं गोमयसर्ष
 पानालप्य आदिग्रहणादूर्वाप्रवालमग्निरूषभौ वेति शंखोक्तौ दूर्वाकुररूषभावपि स्पृष्ट्वा श्मनि च पदं निधाय शनैरस्वलितं वेश्मप्रविशेयुः १२ १३

अतिदेशमाह यदेतत्पूर्वोक्तं निंबपत्रदशनादिवेशमप्रवेशनांतं कर्म तन्न केवलं ज्ञातीनामपितु परेषां मपि धर्मार्थं प्रेतालं कारनिर्हरणादिकं कुर्वतां भव
ति प्रवेशनादिकमित्यत्र आदिशब्दो मांगलिकत्वात् तिलो मन्त्र माभिप्रायः तेषांच धर्मार्थं निर्हरणादौ प्रवृत्तानांतत्क्षणाच्छुद्धि मिच्छतां असपिंडानां
स्नानप्राणायामाभ्यामेव शुद्धिः यथापाशशरः अनाथं ब्राह्मणं प्रेतं येवहंति द्विजातयः पदे पदे यज्ञफलमनुपूर्वं लभंतिते न तेषामशुभं किंचित्
पंचाशुभकर्मणाम् जलावगाहनात्तेषां सद्यः शौचं विधीयत इति स्नेहादिना निर्हरणे तु मनूक्तो विशेषः असपिंडं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बंधुवत्
विशुद्ध्यति त्रिरात्रेण मातुरासोश्च बांधवान् यद्यन्निमत्तितेषां तु दशाहेनैव शुद्ध्यति अनदन्मन्महैव न चेत्तस्मिन् गृहे वसेत् इति अत्रेयस्य-

प्रवेशनादिकं कर्म प्रेतसंस्पर्शिनामपि इच्छतांतत्क्षणाच्छुद्धिः परेषां स्नानसंयमात् १४

वस्था यः स्नेहादिना शवनिर्हरणं कृत्वा तदीयमन्ममश्नाति तद्गृहे च वसति तस्य दशाहेनैव शुद्धिः यस्तु केवलं तद्गृहे वसति न पुनस्तदन्ममश्नाति
तस्य त्रिरात्रम् यः पुनर्निर्हरणमात्रं करोति न तद्गृहे वसति न च तदन्ममश्नाति तस्यैकाह इति एतत्सजातीयविषयम् विजातीयविषये पुनर्य-
ज्जातीयं प्रेतं निर्हरति तज्जातिप्रयुक्तमाशौचं कार्यम् यथाह गौतमः अवरश्चोर्णः पूर्ववर्णमुपस्पृशेत् पूर्वोवावरं तत्र तच्छोक्तमाशौचमिति
उपस्पर्शनं निर्हरणं विप्रस्य शूद्रनिर्हरणे मासमाशौचम् शूद्रस्य तु विप्रनिर्हरणे दशरात्रमित्येवं शववदाशौचं कार्यमित्यर्थः १४ ब्रह्मच-
रिणांप्रत्याह आचार्य उक्तलक्षणाः माता च पिता च पितरौ उपाध्यायश्च पूर्वोक्तः एतान् निर्हृत्यापि ब्रती ब्रह्मचारी ब्रत्येव न पुनरस्य व्रतश्रंशः कटश-

रिदेव नानिष्प्रयोजनत्वात् नानुशोचनं कर्तव्यं वस्तुस्थितेस्तथात्वात् नहि केनचिद्वस्तुस्थितिरतिक्रमिष्यति ९ किंच अपिच नेदमाश्च
 र्यमरणं नाम यतः पृथिव्यादीनि महात्यपि भूतानि नाशं गच्छन्ति तथा समुद्रा अपि जरामरणा विरहिणो अमरा अपि प्रलयसमये अवसानं गच्छन्ति
 कथमिवास्थिरतया फेनसंनिभो मरणधर्मो भूतसंघो विनाशं नयास्यति उचितमेव हि मरणधर्मिणः प्रयाणं अतो निष्प्रयोजनः शोकसमावेशः
 १० अनिष्टापादकत्वादप्यनुशोचनं न कार्यमित्याह यस्मादनुशोचद्विर्बाधवैर्वदननयननिर्गमितं श्लेष्माश्रुवा यस्मादवशो कामोपि प्रेतोऽपि

गन्त्रीवसुमतीनां शमुदधिर्देवतानि च फेनप्रख्यः कथं नाशं मर्त्यलोको नयास्यति १०
 श्लेष्माश्रुबांधवैर्मुक्तं प्रेतो भुंक्ते यतो वशः अतो नरो दितव्यं हि क्रियाः कार्याः स्वशक्तितः ११
 इति संश्रुत्य गच्छेयुर्गृहं बालपुरः सराः विदश्यन्निबपत्राणि नियता द्वारि वेश्मनः १२
 आचम्याग्न्यादिसलिलं गोमयं गौरसर्षपान् प्रविशेयुः समालप्य कृत्वा श्मनि पदं शनैः १३

क्ते तस्मान्नरो दितव्यं किंतु प्रेतहितेऽपि स्वशक्त्यनुसारेण श्राद्धादिक्रियाः कार्याः ११ एवं कुलवृद्धवचांसि सम्यगाकर्ण्य त्यक्तशोकाः संतो बालान् ग्रतः
 कृत्वा गृहं गच्छेयुः गत्वा च वेश्मनो द्वारि स्थित्वा नियताः संयतमनस्काः निबपत्राणि विदश्य दशनैः खंडनं कृत्वा खादित्वा च मनं कृत्वा गन्तुं दकगोमयसर्ष
 पानालप्य आदिग्रहणादूर्वाप्रवालमग्निरूषभौ वेति शंखोक्तौ दूर्वाकुररूषभावपि स्पृष्ट्वा श्मनि च पदं निधाय शनैरस्वलितं वेश्मप्रविशेयुः १२ १३

अतिदेशमाह यदेतत्पूर्वोक्तं निबपत्रदशनादिवेशमप्रवेशनांतं कर्म तन्न केवलं ज्ञातीनामपि तु परेषां मपि धर्मार्थं प्रेतालंकारनिर्हरणादिकं कुर्वतां भवति प्रवेशनादिकमित्यत्र आदिशब्दो मांगलिकत्वात्प्रतिलोभक्रमाभिप्रायः तेषांच धर्मार्थं निर्हरणादौ प्रवृत्तानां तत्क्षणाच्छुद्धिर्निश्चिता असपिंडानां स्नानप्राणाद्याप्राप्त्यामेव शुद्धिः यथापाराशरः अनाथं ब्राह्मणं प्रेतं येवहंति द्विजातयः पदे पदे यज्ञफलमनुपूर्व लभन्ति ते न तेषामशुभं दिंचित्वा पंचाशुभकर्मणाम् जलावगाहनात्तेषां सद्यः शौचं विधीयत इति स्नेहादिना निर्हरणे तु मनूक्तो विशेषः असपिंडं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बंधुवत् विशुद्ध्यति त्रिरात्रेण मातुरासांश्च बाधवान् यद्यन्निमत्तितेषां तु दशाहेनैव शुद्ध्यति अनन्दन्नमन्हेवनचेत्तस्मिन् गृहे वसेत् इति अत्रेयव्य-

प्रवेशनादिकं कर्म प्रेतसंस्पर्शिनामपि इच्छतां तत्क्षणाच्छुद्धिः परेषां स्नानसंयमात् १४

वस्था यः स्नेहादिनाशच निर्हरणं कृत्वा तदीयमन्नमश्नाति तद्गृहे च वसति तस्य दशाहेनैव शुद्धिः यस्तु केवलं तद्गृहे वसति न पुनस्तदन्नमश्नाति तस्य त्रिरात्रम् यः पुनर्निहरणमात्रं करोति न तद्गृहे वसति न च तदन्नमश्नाति तस्यैकाह इति एतत्सजातीयविषयम् विजातीयविषये पुनर्यज्जातीयं प्रेतं निर्हरति तज्जातिप्रयुक्तमाशौचं कार्यम् यथाह गौतमः अवरश्चैर्दूर्णः पूर्ववर्णमुपस्पृशेत् पूर्वोवावरं तत्र तच्छोक्तमाशौचमिति उपस्पर्शनं निर्हरणं विप्रस्य शूद्रनिर्हरणे मासमाशौचम् शूद्रस्य तु विप्रनिर्हरणे दशरात्रमित्येवं शववदाशौचं कार्यमित्यर्थः १४ ब्रह्मचारिणं प्रत्याह आचार्य उक्तलक्षणाः प्राताचपिताचपितरौ उपाध्यायश्च पूर्वोक्तः एतान् निर्हृत्यापि व्रती ब्रह्मचारी व्रत्येव न पुनरस्य व्रतश्रंशः कदश

शब्देनाशौचं लक्ष्यते तत्सहचरितमन्नं सकटान्नं तद्ब्रह्मचारीनाश्रीयत् नचाशौचिभिः सह संवसेत् एवं वदता आचार्यादित्यतिरिक्तं प्रेतनिर्ह-
रणे तु ब्रह्मचारिणो व्रतलोप इत्यर्थादुक्तं भवति अतएव वसिष्ठेनोक्तं ब्रह्मचारिणः शवकर्मिणो व्रतान्तिर्वृत्तिरन्यत्र मातापित्रोरिति १५ आशौ-
चिनां नियमविशेषमाह क्रीतमयाचितं लब्धं वा अशनं येषां ते क्रीतलब्धाशनाः ऋग्यजुःशिवशेषः क्रीतलब्धाशननियमात् तदलाभेऽनश-
नमर्थात् सिद्धं भवति अतएव वसिष्ठः गृहान्त्रजित्वा अधः प्रस्तरेऽथ ह मनश्चत आसीरन् क्रीतोत्पन्नेन वा वर्तेरन्निति अधः प्रस्तर आशौचिनां
शयनासनार्थं स्तूणामयः प्रस्तरः ते च सपिंडा भूमौ वा पृथक् पृथक् शयीरन् नरवद्वादौ मनुनाप्यत्र विशेषो दर्शितः अक्षारलवणान्नाः स्युः

आचार्यपित्रुपाध्यायान्तिर्हत्यापि व्रती व्रती सकटान्नं च नाश्रीयन्त चतैः सह संवसेत् १५
क्रीतलब्धाशना भूमौ स्वपेयुस्ते पृथक् पृथक् पिंडुयज्ञावृता देयं प्रेतायान्नं दिनत्रयम् १६

निमज्जेयुश्च तेऽथ हम् मांसाशनं च नाश्रीयुः शयीरंश्च पृथक् क्षिताविति तथा गौतमेनापि विशेष उक्तः अधः शय्या शयिनो ब्रह्मचारि-
णः शवकर्मिण इति तथा पिंडुपितृयज्ञप्रक्रियया प्राचीना वीतित्वादिरूपया प्रेताय दिनत्रयं पिंडुरूपमन्नं तूष्णीं क्षितौ देयं यथाह मरीचिः
प्रेतपिंडुं बहिर्दद्याद्दूर्ध्वमंत्रविवर्जितम् प्रागुदीच्यां चरुं कृत्वा स्नातः प्रयतमानस इति दूर्ध्वमंत्रविवर्जितत्वमनुपनीतविषयं असंस्कृता-
नां भूमौ पिंडुं दद्यात्संस्कृतानां कुशेष्विति प्रचेतः स्मरणात् तथा कर्तृनियमश्च गृह्यपरिशिष्टाद्विज्ञेयः असगोत्रः सगोत्रो वा यदि स्त्री यदि-

वापुमान् प्रथमे हनियोदद्यात्सदशाहं समापयेदिति तथा द्रव्यविनिमयश्च शुनः पुच्छेन दर्शितः शालिना सक्तुभिर्वा पिशाकेर्वाप्यथ निर्वपेत्
प्रथमे हनिय द्रव्यं तदेव स्याद्दशाहिकम् तूष्णीं प्रसेकं पुष्पं च धूपं दीपं तथैव चेति पिंडश्च पाषाणेन देयः भूमौ मातृपिंडपानीयमुपलेवादयुरिति
शंखस्मरणात् न च दयुरिति बहुवचनेनोदकदानवत्सर्वैः पिंडदानं कार्यमित्याशंकनीयं किंतु पुत्रेणैव कार्यं तदभावे प्रत्यासत्तेन सपिंडानामन्य
तमेन तदभावे मातृपिंडादिना कार्यं पुत्राभावे सपिंडा मातृसपिंडाः शिष्यादयुस्तदभावे ऋत्विगाचार्याविति गौतमस्मरणात् पुत्रबहुत्वे पुनर्ज्येष्ठे-
नैव कार्यं सर्वैरनुमतिं कृत्वा ज्येष्ठेनैव तु यत्कृतं द्रव्येण चाविभक्तेन सर्वैरेव कृतं भवेदिति मरीचिस्मरणात् पिंडसंख्या नियमश्च ब्राह्मणस्य दशपिं-
डाः क्षत्रियस्य द्वादशैवेत्येव माशौचदिवससंख्यया विष्णुनाभिहितः यावदाशौचं प्रेतस्योदकं पिंडमेकं च दयुरिति तथा स्मृत्यन्तरेपि नवभिर्दि-
वसेर्दद्यात्तव पिंडान्समाहितः दशमं पिंडमुत्सृज्य रात्रिशेषेषु चिर्भवेदिति शुचित्ववचनमपरेद्युः क्रियमाणश्चाह्वयार्थं ब्राह्मणनिमंत्रणाभिप्रा-
येण योगीश्वरेण तु पिंडत्रयदानमभिहितं अनयोश्च गुरुलघुकल्पयोरुदकदानविषयोक्ता व्यवस्था विज्ञेया अत्रापारः शातातपीयो विशेषः
आशौचस्य तु द्वादसेपि पिंडान् दद्याद्दशैवत्विति त्रिरात्राशौचिनां पुनः पारस्करेण विशेषो दर्शितः प्रथमे दिवसे देयास्त्रयः पिंडाः समाहितैः द्वि-
तीये चतुरोदद्यादस्थिसंचयनं तथा त्रींस्तु दद्यात्तृतीये न्हिवस्त्रादिक्षालयेत्तथेति १६ किंच जलं क्षीरं च मृन्मये पात्रद्वये पृथक् पृथक्
गाकाशे शिष्यादावेकाहं स्थापनीयं अत्र विशेषानुपादानात् प्रथमे हनिकार्यं तथा पारस्करवचनात् प्रेतात्रस्नाहीत्युदकं स्थाप्य पिबचेदमि-
ति क्षीरं तथा स्थिसंचयनं च प्रथमादिदिनेषु कार्यं तथा हसवर्तः प्रथमे न्हितृतीये वा सप्तमे नवमे तथा अस्थिसंचयनं कार्यं दिने तद्वात्र
जैः सहेति क्वचिद्द्वितीये त्वस्थिसंचय इत्युक्तं वैष्णवे तु चतुर्थे दिवसे स्थिसंचयनं कुर्यात् तेषां च गंगां पसिप्रक्षेप इति अतो न्यतमस्मि

या. स्मृ.

८

न्दिने स्वर्गुत्थोक्तविधिनास्थिसंचयनं कार्यं अंगिरसाच्चात्रविशेषोदर्शितः अस्थिसंचयनेयागोदेवानांपरिकीर्तितः प्रेतीभूतंतमुद्दिश्ययः
शुचिर्नकरोतिचेत् देवतानांतुयजनंतंशपंत्यथदेवताः देवताश्चात्रश्मशानवासिन्यः तत्रपूर्वदग्धाः श्मशानवासिनोदेवाः शवानांपरि
कीर्तिताइतितेनेवोक्तं अतस्तान्देवानचिरमृतंचप्रेतमुद्दिश्यधूपदीपादिभिः पिंडरूपेणचान्तेनतत्रपूजाकार्येत्युक्तंभवति तथावपनंचदशमे
हनिकार्यम् दशमेहनिसंप्राप्तेस्नानंग्रामाद्बहिर्भवेत् तत्रत्याज्यानिवासांसिकेशश्मश्रुनखानिचेतिदेवलस्मरणात् तथास्मृत्यंतरेपि द्वितीये
हनिकर्तव्यंक्षुरकर्मप्रयत्नतः तृतीयेपंचमेवापिसप्तमेवाप्रदानतइति श्राद्धप्रदानादवर्गानियमइतियावत् वपनंचकेषामित्याकाक्षायामाप

जलमेकाहमाकाशेस्थाप्यंक्षीरंचमृन्मये वैतानोपासनाः कार्याः क्रियाश्चश्रुतिनोदनात् १७

स्तंबेनोक्तं अनुभाविनांचपरिवापनमिति अयमर्थः शावदुःखमनुभवतीत्यनुभाविनः सपिंडास्तेषांचाविशेषेणवपनमुत्ताल्पवयसामित्यपे-
क्षायामिदमेवोपतिष्ठते अनुभाविनांपरिवापनमिति अनुपश्चाद्रवतीत्यनुभाविनोल्पवयसस्तेषांवपनमिति अनुभाविनः पुत्रादितिकेचिन्म-
न्यंतेमातापित्रोर्गुरुर्मृतौ आधानकालेसोमेचवपनंसप्तसुस्मृतमिति नियमदर्शनात् अशुचित्येनसकलश्रौतस्मार्तकर्माधिकारनिवृत्तौप्रस-
क्तायांकेषुचिदप्यनुज्ञानार्थमाह वितानोग्नीनांविस्तारस्तत्रभववैतानाः त्रैतानि साध्याअग्निहोत्रदर्शपूर्णमासाद्याः क्रियाउच्यंते प्रति
दिनमुपास्यतइत्युपासनोर्गृह्योग्निस्तत्रभववैतानाः सायंप्रातर्होमक्रियाउच्यंते तत्रैतानोपासनाः वैदिक्यः क्रियाः कार्याः कथंवे

मि. प्रा.

१७

८

दिकत्वमिति चेत् श्रुतिचोदनात् तथाहि यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादित्यादिश्रुतिभिरग्निहोत्रादीनां चोदनास्पष्टैव तथा अहरहः स्वा-
 हाकुर्यात् अन्वाभावे केन चिदाकाशादिश्रुत्योपासनहोमोपि चोद्यते अत्र च श्रौतत्वविशेषणोपादानात्स्मार्तक्रियाणां दानादीनामनुष्ठानंगम्य
 ते अतएव वैद्याघ्रपादेनोक्तं स्मार्तकर्मपरित्यागोराहोरन्यत्र सूतके श्रौतेकर्मणितत्कालं स्मातः शुद्धिमवाप्नुयादिति श्रौतानां च कार्यत्वाभिधा-
 नं नित्यनैमित्तिकाभिप्रायेण यथाह पौठीनसिः नित्यानिविनिवर्तेरन्वैतानवर्ज्यं शालाग्नौ चैक इति नित्यानिविनिवर्तेरन्नित्यविशेषेण आ-
 वश्यकानां नित्यनैमित्तिकानां निवृत्तौ प्रसक्तायां वैतानवर्ज्यमित्यग्नित्रयसाध्यावश्यकानां पर्युदासः शालाग्नौ चैक इति गृह्याग्नौ भवानाम-
 प्यावश्यकानां पाक्षिकः पर्युदास उक्तः अतस्तेष्वप्यौचं नास्त्येव काम्यानां पुनः शौचाभावादननुष्ठानं मनुनाप्यनेनैवाभिप्रायेणोक्तं प्रत्यु-
 हेन्वाग्निषु क्रिया इति अग्निषु क्रियानप्रत्युहेदिति अग्निसाध्यानां पंच महायज्ञादीनां निवृत्तिः अतएव संवर्तः होमं तत्र प्रकुर्वीत
 शुष्कान्तेन फलेन वा पंचयज्ञविधानं तु न कुर्यान्मृत्युजन्यनोरिति वैश्वदेवस्याग्निसाध्यत्वेऽपि वचना निवृत्तिः विप्रो दशाहमासीत् वैश्वदेव
 विवर्जित इति तेनैवोक्तत्वात् सूतके कर्मणां त्यागः संध्यादीनां विधीयते इति यद्यपि संध्याया विनिवृत्तिः श्रूयते तथाप्यंजलिप्रक्षेपादिकं कु-
 र्यात् सूतके सावित्र्याचांजलिं प्रक्षिप्य प्रदक्षिणां कृत्वा सूर्यं ध्यायन्मम स्फुर्यादिति पौठीनसिस्मरणात् यद्यपि वैतानोपासनाः कार्या इति
 सामान्येनोक्तं तथाप्यनेन कारयितव्यं अन्य एतानि कुर्यादिति पौठीनसिस्मरणात् हहस्पतिनाप्युक्तं सूतके मृतके चैव अशक्तौ श्राद्धो-
 जने प्रवासादिनिमित्तेषु हावयेन्न तु हापयेदिति तथा स्मार्तत्वेऽपि पिंडपितृयज्ञश्रवणाकर्मश्रवणज्यादिकश्च नित्यहोमः कार्य एव सूतके
 तु समुत्पन्ने स्मार्तकर्म कथं भवेत् पिंडयज्ञं च हहोममसगोत्रेण कारयेदिति जातूकर्ण्यस्मरणात् यद्यपि सांगैकर्मण्यकर्तृत्वं तथापि स्व

द्रव्यत्यागात्मकं प्रधानं स्वयं कुर्यात् तस्यानन्यनिष्पाद्यत्वात् अतएवोक्तं श्रौते कर्मणि तत्कालं स्नातः शुद्धिमवाप्नुयादिति यत्पुनर्दानं प्र-
 तिग्रहो होमः स्वाध्यायश्च निवर्तत इति होमप्रतिषेधः सकाम्याभिप्रायो वैश्वदेवाभिप्रायो वा व्यवस्थापनीयः तथा सूतकान् भोजनमपि न
 कार्यं उभयत्र दशाहानि कुलस्यान्नं न भुज्यत इति यमस्मरणात् उभयत्र जननमरणयोः दशाहानीत्याशौचकालोपलक्षणं कुलस्य सूतकयुक्त-
 स्य संबध्यन्तं असकुल्यैर्न भोक्तव्यं सकुल्यानां पुनर्न दोषः सूतके तु कुलस्यान्नमदोषमंतुरब्रवीदिति तेनैवोक्तत्वात् अयंच निषेधो दातृभोक्तोर-
 न्यतरेण जनने मरणे वा ज्ञाते सति वेदितव्यः उभाभ्यामपरिज्ञाते सूतकं नैव दोषकृत् एकेनापि परिज्ञाते भोक्तुर्दोषमुपावहेदिति षट्त्रिंशन्म-
 ते दर्शनात् तथा विवाहादिषु सूतकोत्पत्तेः प्राक् ब्राह्मणार्थं पृथक्कृतमन्नं भोक्तव्यमेव विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वंतरामृतसूतके पूर्वसंकल्पितार्थेषु
 न दोषः परिकीर्तित इति बृहस्पतिस्मरणात् तथाऽपरोपि विशेषः षट्त्रिंशन्मते दर्शितः विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वंतरामृतसूतके परैरन्नं प्रदातव्यं
 भोक्तव्यं च द्विजोत्तमैः भुञ्जानेषु तु विप्रेषु त्वंतरामृतसूतके अन्यगैहोदकाच्चांताः सर्वे ते शुचयः स्मृता इति तथा शौचपरिग्रहत्वेपिकेषु चिद्रव्ये-
 षु दोषाभावः यथा हमरीचिलवणे मधुमांसे च पुष्पमूलफलेषु च शाककाष्ठतृणेष्वप्युदधिसर्पिः पयेषु च तिलोषधाजिने चैव पक्वापक्वे स्वयंग्र-
 हः पण्येषु चैव सर्वेषु नाशौचं मृतसूतके इति पक्वं भक्ष्यजातं नोदकादि अपक्वं तु दुलादि स्वयंग्रह इति स्वयमेव स्वाभ्यनुज्ञातो गृहीयादित्यर्थः
 पक्वापक्वाभ्यनुज्ञानमन्नसत्रप्रवृत्तविषयं अन्नसत्रप्रवृत्तानामाममन्नमगर्हितं भुक्त्वा पक्वान्नमेतेषां त्रिरात्रं तु पयः पिबेदित्यंगिरः स्मरणात्
 अत्र पक्वशब्दो भक्ष्यव्यतिरिक्तोदनादिविषयः शवसंसर्गनिमित्ताशौचे त्वंगिरसा विशेष उक्तः आशौचं यस्य संसर्गादापतेद्गृहमेधिनः क्रियास्त-
 स्य न लुप्यंते गृह्याणां च न तद्भवेदिति तदा शौचं केवलं गृहमेधिन एव न पुनस्तद्गृहे भवानां पार्यादीनां तद्गृह्याणां च भवेदित्यर्थः अतिक्रांता शौचे

प्ययमेवार्थः स्मृत्यन्तरे दर्शितः अतिक्रान्ते दशाहेतुपञ्चाज्जानातिचेद्दही त्रिरात्रं सूतकं तस्य न तद्व्यस्य कर्हिचिदिति १७ एवमाशौच-
नोविधिप्रतिषेधरूपा न्धर्मानभिधायाधुना शौचनिमित्तकालनियमं चाह शवनिमित्तशौचं सूतकशब्देन च जननवाचिना तन्निमित्तमाशौ-
चं लक्ष्यते एवं च वदता जननमरणयोराशौचनिमित्तत्वमुक्तं भवति तच्च जननमरणमुत्पन्नं ज्ञातमेव निमित्तं निर्देशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्रस्य
जन्मचेत्यादिलिङ्गदर्शनात् तथा विगतं तु विदेशस्थं शृणुयाद्यो ह्यनिर्देशं यच्छेषं दशरात्रस्य तावदेवाशुचिर्भवति दिव्यादिवाक्यारंभसामर्थ्याच्च
उत्पत्तिमात्रापेक्षत्वेत्याशौचस्य दशाहवाद्याशौचकालनियमास्तत्तत्प्रभृतिका एवेति अनिर्देशज्ञातिमरणश्रवणे दशरात्रशेषमेवाशौचमर्थात् सिध्य-

त्रिरात्रं दशरात्रं वा शावमाशौचमिष्यते ऊनद्विवर्षउभयोः सूतकं मातुरेव हि १८

तीतियच्छेषं दशरात्रस्येत्याद्यनारंभणीयं स्यात् तस्माज्ज्ञातमेव मरणं जननं च निमित्तं तच्चोभयनिमित्तमपि आशौचं त्रिरात्रं दशरात्रं चेष्यते म-
न्यादिभिः अत्राशौचप्रकरणे अहर्ग्रहणं रात्रिग्रहणं वा अहोरात्रोपलक्षणार्थं मन्वादिभिरिष्यत इति वचनं तदुक्तसपिंडसमानोदकरूपविष-
यभेदप्रदर्शनार्थं तथा हि दशाहं शावमाशौचं सपिंडेषु विधीयते जननेष्वेवमेव स्यान्निपुणां शुद्धिमिच्छताम् जन्मन्येकोदकानां तु त्रिरात्राच्छु-
द्धिरिष्यते शवस्पृशो विशुध्यति त्र्यहो चूदकं दायिन इत्येतैर्वाक्यैस्त्रिरात्रदशरात्रयोः समानोदकसपिंडविषयत्वेन व्यवस्थाकृता अतः सपिंडा-
नां सप्तमपुरुषावधिकानां अविशेषेण दशरात्रं समानोदकानां त्रिरात्रमिति यत्पुनः स्मृत्यन्तरवचनं चतुर्थे दशरात्रं स्यात्पणिशाः पुंसि पंचमे-

षष्ठे चतुरहाच्छुद्धिः सप्तमे त्वहरे वलिति तद्विगीतत्वान्नादरणीयं यद्यप्यविगीतं तथापि मधुपर्कगणपत्यालंभवत् लोकविद्विष्टत्वान्नानुष्ठेयं
 अस्यर्ग्यलोकविद्विष्टधर्ममप्याचरेन्नलितिमनुस्मरणात् नचसप्तमे प्रत्यासन्ने सपिंड एकाहो विप्रकष्टाष्टमादिषु समानोदकेषु न्यह इत्युक्तं ए
 वमविशेषेण सपिंडानामाशौचे प्राप्ते क्वचिन्नियमार्थमाह ऊनद्विवर्षे संस्थिते उभयोरेव मातापित्रोर्दशरात्रं आशौचं न सर्वेषां सपिंडानां तेषां तु व
 ह्यति आदंतजननात्सद्य इति तथा च पेंग्यः गर्भस्थे प्रेते मातुर्दशाहं जात उभयोः कृते नाम्नि सोदराणां चेति अथवा अयमर्थः ऊनद्विवर्षे सं
 स्थिते उभयोर्मातापित्रोरेव अस्पृश्यत्वलक्षणमाशौचं न सपिंडानां तथा स्मृत्यंतरे ऊनद्विवर्षे प्रेते मातापित्रोरेव नेतरेषामिति अस्पृश्यत्व
 लक्षणमपि प्रेतं इतरस्य पुनः कर्मण्यनधिकारलक्षणस्य सपिंडेष्वपि आदंतजन्मनः सद्य इत्यादिभिर्विहितत्वात् अत्र दृष्टांतः सूतकं मातुरेव ही
 ति यथा सूतकं जनननिमित्तमस्पृश्यत्वलक्षणमाशौचं मातुरेव केवलं तथो न द्विवर्षे परमे मातापित्रोरेव अस्पृश्यत्वमिति ऊनद्विवर्षे सपिंडाना
 मस्पृश्यत्वं प्रतिषेधतान्यत्रास्पृश्यत्वमप्यनुज्ञातं भवति तथा च देवलः स्वाशौचकालाद्विज्ञेयं स्पर्शनं च त्रिभागतः शूद्रविद्वक्षत्रविप्राणां यथा
 शास्त्रं प्रचोदितमिति एतच्चानुपनीतप्रयाणनिमित्ते अतिक्रान्ताशौचे च त्रिरात्रादौ वेदितव्यं उपनीतविषये पितृनेनैवोक्तं दशाहादित्रिभागे
 न कृते संचयने क्रमात् अंगस्पर्शनमिच्छंति वर्णानां तत्त्वदर्शिनः त्रिचतुः पंचदशभिः स्पर्श्या वर्णाः क्रमेण तु षोडशान्मोदशभिर्विप्रः शेषा
 द्वित्रिषडुत्तरे रिति द्युत्तरेर्दशभिः अ्युत्तरेर्द्वादशभिः षडुत्तरेः पंचदशभिरिति द्रष्टव्यं १८ जनननिमित्तमस्पृश्यत्वलक्षणमाशौचमाह
 सूतकं जनननिमित्तमस्पृश्यत्वलक्षणमाशौचं पित्रोर्मातापित्रोरेव न सर्वेषां सपिंडानां तच्चास्पृश्यत्वं मातुर्धुवं दशाहपर्यंतं स्थिरमित्यर्थः कु
 तस्तदसृग्दर्शनात् तस्याः संबन्धित्वेनासृजो दर्शनात् अतएव वसिष्ठः नाशौचं विद्यते पुंसः संसर्गं चेन्न गच्छति रजस्तत्राशुचिज्ञेयं तच्च पुं

सिनविद्यते इति पितुस्तु ध्रुवं न भवति स्नानमात्रेणास्पृश्यत्वं निवर्तते यथाह संवर्तः जाते पुत्रे पितुः स्नानं सचैलं तु विधीयते माता शुद्धो दृशा हे
 नेत्येतत्सं व्यवहारयोग्यतामात्रं अहृष्टार्थेषु पुनः कर्मसुपेठीनसिनाविशेष उक्तः सूतिकां पुत्रवतीं विशतिरात्रेण कर्मणिकारयेत् मासेन स्त्रीज
 ननीमिति अंगिरसा च सपिंडानामस्पृश्यत्वाभावः स्पष्टीकृतः सूतके सूतिकावर्ज्यं संस्पर्शो न निषिध्यते संस्पर्शे सूतिकायास्तु स्नानमेव विधी
 यते इति यस्मिन्दिवसे कुमारजननं तदहर्न प्रदुष्येत तन्निमित्तदानाद्यधिकारापहारकृत् न भवतीत्यर्थः यस्मात्तस्मिन् हनिपूर्वेषां पित्रादीनां पु
 त्ररूपेण जन्म उत्पत्तिः तस्मात्तदहर्न प्रदुष्येत तथा च वृद्धया जवल्क्येनोक्तं कुमारजन्मदिवसे विप्रैः कार्यः प्रतिग्रहः हिरण्यभूगवाभ्याजवासः -

पित्रोस्तु सूतकं मातुस्तदसृग्दर्शनाद्ध्रुवम् तदहर्न प्रदुष्येत पूर्वेषां जन्मकारणात् १९

शय्यासनादिषु तत्र सर्वे प्रतिग्राह्यं कृतान्नं न तु भक्षयेत् भक्षयित्वा तु तन्मोहाद्भिज्जश्चांद्रायणं चरेदिति आसेनाप्यत्र विशेष उक्तः सूतिकावा
 सनिलया जन्मदानां देवताः तासां यागनिमित्तं तु शुचिर्जन्मनिकीर्तिता प्रथमे दिवसे षष्ठे दशमे चैव सर्वदा त्रिष्वेतेषु न कुर्वीत सूतकं पुत्र
 जन्मनि मार्कंडेयेनाप्युक्तम् रक्षणीया तथा षष्ठीनिशा तत्र विशेषतः रात्रौ जागरणं कार्यं जन्मदानां तथा बलिः पुरुषाः शस्त्रहस्ताश्च
 नृत्यगीतैश्च घोषितः रात्रौ जागरणं कुर्युर्दशम्यां चैव सूतक इति १९ ६९ ६९ ६९

आशौचमध्ये पुनर्जनने मरणे वा जाते प्रतिनिमित्तं नैमित्तिकमावर्तत इति न्यायेन पुनर्दशाहाद्याशौचप्राप्तौ तदपवादमाह वर्णापेक्षयावयोव-
स्थापेक्षयावायस्य यावानाशौचकालस्तदंतरा तत्समस्य ततो न्यूनस्य वा शौचस्य निमित्तभूते जनने मरणे वा जाते पूर्वाशौचावशिष्टे रेवा होभिर्विशु-
द्ध्यति न पुनः पश्चादुत्पन्नजननादिनिमित्तं पृथक् पृथगाशौचं कार्यं यदा पुनरल्पाहर्तमानाशौचा दीर्घकालमाशौचमंतरापततितदानपूर्-
वशेषेण शुद्धिः यथा होशनाः स्वल्पाशौचस्य मध्ये तु दीर्घाशौचं भवेद्यदि न पूर्वेषां विशुद्धिः स्यात्स्वकाले नैव शुद्ध्यतीति यमोप्याह अहोवृद्धिम-
दाशौचं पश्चिमेन समापयेदिति अत्र चांतराजन्ममरणे इति यद्यप्यविशेषेणाभिहितं तथापि न सूतकं तदवर्तिनः शावस्य पूर्वाशौचशेषेण शु-

अंतराजन्ममरणे शेषाहोभिर्विशुद्ध्यति गर्भस्त्रावेमासतुल्यानिशाः शुद्धेस्तु कारणं २०

द्धिः यथा हांगिराः सूतके मृतके चेत्स्थान्मृतके त्वथ सूतकं तत्राधिकृत्य मृतकं शौचं कुर्यान्न सूतकमिति तथा षट्त्रिंशन्मतेऽपि शावाशौचे समुत्प-
न्ने सूतकं तु यदा भवेत् शावेन शुद्ध्यते सूतिर्न सूतिः शावशौधिनीति तस्मान्न सूतकांतरा पातिनः शावस्य पूर्वशेषेण शुद्धिः किंतु शावांतरा पातिन एव सूतक-
स्य तथा सजातीयांतरा पातित्वेऽपि शावस्यैव चित्पूर्वशेषेण शुद्धेरपवादः स्मृत्यंतरे दर्शितः प्रातर्यग्रे प्रमीतायामशुद्धौ म्रियते पिता पितुः शेषेण शुद्धिः स्या-
न्मातुः कुर्यात्तु पक्षिणीमिति अयमर्थः मातरि पूर्वमृतायांतरा निमित्ताशौचमध्ये यदि पितुरुपरमः स्यात्तदानपूर्वशेषेण शुद्धिः किंतु पितुः प्रयाणनिमित्ताशौ-
चकाले नैव शुद्धिः कार्या तथापि तुः प्रयाणनिमित्ताशौचमध्ये मातरि स्वर्यातायामपि न पूर्वशेषमात्राच्छुद्धिः किंतु पूर्वाशौचं समाप्योपरि पक्षिणीं क्षिपेदिति तथा शौचसं-

निपातकालविशेषकृतोपपवादो गौतमेनोक्तः रात्रिशेषे सति द्वाभ्यां प्रभाते सति तिसृभिरिति अयमर्थः रात्रिमात्रावशिष्टेष्वर्वाशौ चैव चाशौचा-
ंतरं संनिपाते तर्हि पूर्वशौचं समाप्यानंतरं द्वाभ्यां रात्रिभ्यां शुद्धिः प्रभाते पुनस्तस्या रात्रेः पश्चिमेयामे जननाद्याशौचांतरं संनिपाते सति तिसृभिरा-
त्रिभिः शुद्धिः न पुनस्तच्छेषमात्रेण शातातपेनाप्युक्तं रात्रिशेषे द्वाहाच्छुद्धिर्यामशेषेषु चिरुह्यहादिति प्रेतक्रिया पुनः सूतकसंनिपातेऽपि न निव-
र्तत इति तेनैवोक्तं अंतर्दशाहे जननात्पश्चात्स्यान्मरणं यदि प्रेतमुद्दिश्य कर्तव्यं पिंडदानं स्वबंधुभिः प्रारब्धे प्रेतपिंडे तु मध्ये चेज्जननं भवेत् तथे-
वाशौचपिंडांस्तु शेषान्दद्याद्याविधीति तथा शावाशौचयोः संनिपातेऽपि प्रेतकृत्यं कार्यं तुल्यन्यायत्वात् तथा जातकमादिकमपि पुत्रजन्मनिमित्त-
माशौचांतरं संनिपातेऽपि कार्यमेव यथाह प्रजापतिः आशौचे तु समुत्पन्ने पुत्रजन्मयदा भवेत् कर्तुं स्तात्कालिकी शुद्धिः पूर्वशौचेन शुध्यतीति पू-
र्णप्रसवकालजननाशौचमभिधायाधुना अप्राप्तकालगर्भनिःसरणनिमित्तमाशौचमाह स्ववतिर्यद्यपि लोके द्रवद्रव्यकर्तृके परिस्पंदे प्रयुज्यते त-
थाप्यत्र द्रवाद्वद्रवद्रव्यसाधारणरूपेण पतने वर्तते कुतो द्रवत्वस्य प्रथममास एव संभवान्तत्र च मास तुल्यानि शादिति बहुवचनानुपपत्तेः गर्भस्त्र-
येयावंतो गर्भग्रहणमासास्तत्समसंख्याकानि शाः शुद्धेः कारणं एतच्च स्त्रिया एव गर्भस्त्रावे मास तुल्यारात्रयः स्त्रीणां स्नानमात्रमेव पुरुषस्ये-
ति वृद्धवसिष्ठस्मरणात् यत्पुनर्गौतमेन त्र्यहंचेति त्रिरात्रमुक्तं तन्मासत्रयादवर्गवेदितव्यम् गर्भस्त्रुत्यां यथा मासमचिरेतूत्तमे त्रयः राजन्ये-
ति चतूरात्रं वैश्ये पंचाहमेव तु अष्टाहेन तु शूद्रस्य शुद्धिरेवाप्रकीर्तितेति मरीचिस्मरणात् अचिरे मासत्रयादवर्गं गर्भस्त्रावे उत्तमे ब्राह्मणजा-
तौ त्रिरात्रमित्यर्थः एतच्च षण्मासपर्यंतं द्रष्टव्यम् सप्तमादिषु पुनः परिपूर्णमेव प्रसवाशौचं कार्यं तत्र परिपूर्णो गर्भस्य जीवतो निर्गमदर्शना-
त् तत्र च लोके प्रसवशब्दप्रयोगात् षण्मासाभ्यंतरे यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदा तदा माससमेस्तासां दिवसैः शुद्धिरिष्यते अत ऊर्ध्वं स्वजात्युक्तं

तासामाशौचमिष्यते सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सतीति स्मरणात् एतच्च सपिंडानां सद्यः शौचविधानं द्रवभूतगर्भपतने वेदितव्यं
यत्पुनर्वसिष्ठवचनं ऊनद्विगार्षिके प्रेते गर्भस्य पतने च सपिंडानां त्रिरात्रमिति तत्पंचमषष्ठयोः कठिनगर्भपतनविषयं आचतुर्थाद्रवेत्स्त्रावः
पातः पंचमषष्ठयोः अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्याद्दशाहं सूतकं भवेत् स्वावेमातुस्त्रिरात्रं स्यात्सपिंडाशौचवर्जनम् पाते मातुर्यथामासं पित्रादीनां दिनत्रयमिति मरीचिस्मरणात् सप्तममासप्रभृतिमृतजनने जातमृते वा सपिंडानां जनननिमित्तं परिपूर्णमाशौचं जातमृते मृतजाते वा सपिंडानां दशाहमिति मरीचिस्मरणात् अतः सूतके चेदोत्थानादाशौचं सूतकवदिति पारस्करवचनाच्च ओत्थानादासूतिकाया उत्थानाद्दशाहमिति यावत् सूतकवदिति शिशूपरमनिमित्तोदकदानरहितमित्यर्थः बृहन्मनुरपि दशाहाभ्यन्तरे बाले प्रमीते तस्य बांधवैः शावाशौचं न कर्तव्यं सूत्याशौचं विधीयते इति तथा च स्मृत्यन्तरमपि अंतर्दशाहोपरतस्य सूतकाहो भिरे वा शौचमिति एवमादिवचननिचयपर्यालोचनया सपिंडानां जनननिमित्ताशौचसंकोचो नास्तीति गम्यते यत्पुनर्बृहद्विष्णुवचनं जाते मृते मृतजाते वा कुलस्य सद्यः शौचमिति तच्छिशूपरमनिमित्तस्याशौचस्य स्नानाच्छुद्धिप्रतिपादनपरम् न प्रसवनिमित्तस्य तथा च पारस्करः गर्भे यदि विपत्तिः स्याद्दशाहं सूतकं भवेत् सपिंडानां प्रसवनिमित्तस्य विद्यमानत्वात् जीवन्जातो यदि प्रेयात्सद्य एव विशुद्ध्यतीति प्रेताशौचाभिप्रायम् तथा शंखेनोक्तम् प्राङ्नामकरणात्सद्यः शौचमिति यत्पुनः कात्यायनवचनम् अनिवृत्ते दशाहेतुपंचलं यदि गच्छति सद्य एव विशुद्धिः स्यान्न प्रेतं नोदकक्रियेति तदपि वैष्णवेन समानार्थं यदा तु न प्रेतं नैव सूतकमिति पाठस्तदा सूतकमस्पृश्यत्वं नैव पित्रादीनां भवतीत्यर्थः अथवायमर्थः अंतर्दशाहेयदि शिशूपरमस्तदानप्रेताशौचं यदि तत्र सपिंडजननं तदा सूतकमपि नैव कार्यं किंतु पूर्वाशौचे नैव शुद्धिरिति यत्तु बृहन्मनुवचनं जीवन्जातो यदि ततो मृतः सूतक एव तु सूतकं सकलमातुः पित्रादीनां त्रिरात्रक

मिति यच्च बृहस्पतेरुपचनं मुहूर्तं जीवतो बालः पंचलं यदि गच्छति मातुः शुद्धिर्दशाहेन सद्यः शुद्धास्तु गोत्रिण इति तत्रेयं व्यवस्था जननानंतरं नाभिवद्धना
स्राड्मुहूर्तोपि त्रादीनां जनननिमित्तमाशौचं दिनत्रयं सद्यः शौचं त्वग्निहोत्रार्थं अग्निहोत्रार्थं स्नानोपस्पर्शनात्तत्कालं शौचमिति शंखस्मरणात् नाभिवद्ध
नोत्तरकालं तु शिशुप्रयाणोपि जनननिमित्तं संपूर्णमाशौचं सपिंडानां यावन्मच्छिद्यते नालं तावन्माप्नोति सूतकं छिन्नेनाले ततः पश्चात्सूतकं तु विधीयत इति जैमिनि
स्मरणात् मनुनाप्ययमर्थो दर्शितः रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भस्त्रावे विशुध्यति रजस्युपरते साध्वीस्नानेन स्त्री रजस्वलेति पूर्वभागस्यार्थो दर्शितः उत्तरस्य त्वयमर्थः
रजसिनिः सरणादुपरते निवृत्ते रजस्वला स्त्री स्नानेन साध्वी देवादि कर्मयोग्या भवति स्पर्शनादिविषये पुनरनुपरते पिरजसि चतुर्थे हनि स्नानाच्छुद्धा भवति तदु
क्तं बृह्ममनुना चतुर्थे हनि संशुद्धा भवति व्यावहारिकीति तथा स्मृत्यंतरं शुद्धा भर्तुश्चतुर्थे हि स्नानेन स्त्री रजस्वला देवे कर्मणि पित्र्ये च पंचमेह निशुध्यती
ति पंचमेहनीति रजो निवृत्तिकालोपलक्षणार्थं यदारजो दर्शनादारभ्य पुनः सप्तदशदिनाभ्यंतरे रजो दर्शनं तदा अशुचित्वं नास्त्येव अष्टादशोत्प्रेकाहाच्छुद्धिः
एकोनविंशोद्यहात् तत उत्तरेषु अष्टाच्छुद्धिः यथाहात्रिः रजस्वला यदि स्नाता पुनरेव रजस्वला अष्टादशदिनादवर्गाशुचित्वं न विद्यते एकोनविंशतेरवर्गोकाहं
स्यात्ततोद्यहम् विंशत्यभ्युत्तरेषु त्रिरात्रमशुचिर्भवति यत्तु चतुर्दशदिनादवर्गाशुचित्वं न विद्यते इति स्मृत्यंतरं तत्र स्नानप्रभृतित्वमभिप्रेतमतो न विरो
धः अयंचाशुचित्वप्रतिषेधोयस्याविंशतिदिनोत्तरकालमेव प्रायशोरजो दर्शनं तद्विषयः यस्याः पुनराकूटयोवनायाः प्रागेवाष्टादशदिनात्प्राचुर्येण रजो निर्गम
स्तस्यास्त्रिरात्रमेवाशौचं तथा च यावत्त्रिरात्रं स्नानादिरहितया स्यात्तव्यं रजस्वला त्रिरात्रमशुचिर्भवति सा च नानां जीतनाभ्यं जीतनाप्सु स्नायादधः शयीत न
दिवा स्वप्यात् न ग्रहान्वीक्षेत नाग्निं स्पृशेत् नाग्नीयान्मरज्जुं सृजेत् न च दंतां स्थावयेत् न हसेन्मच किंचिदाचरेत् अखर्वेण पात्रेण पिवेदंजलिना वा पा
त्रेण लोहिताय सेवनेति विज्ञायत इति वसिष्ठस्मरणात् आंगिरसेपि विशेषः हस्तेऽग्नीयान्मृन्मये वा हविर्भुक्क्षितिशायिनी रजस्वला चतुर्थे हि स्नानात्

शुद्धिमवाप्नुयादिति पाशशरेपिविशेषः स्नानेनेमिन्निकेप्राप्तेनारीरजस्वला पात्रांतरिततोयेनस्नानं कृत्वा व्रतं चरेत् सिक्तगात्राभवेदिति
 सांगोपांगकथंचन नवस्त्रपीडनं कुर्यान्नान्यद्वासश्चधारयेत्तु इति उशनसाप्यत्रविशेषोदर्शितः ज्वराभिभूतायानारीरजसाचपरिपुता कथं त
 स्नाभवेच्छौचं शुद्धिः स्यात्केन कर्मणा चतुर्थेह निसंप्राप्ते स्पृशेद न्यातुतां स्थियं सासचेलावगात्थापः स्नात्वा स्नात्वा पुनः स्पृशेत् दशद्वादशकृत्यो
 गा आचमेच्च पुनः पुनः अंतै च वा ससां त्यागस्ततः शुद्धाभवे च सा दद्याच्छतया ततोदानं पुण्याहेन विशुध्यतीति अयंचातुरमात्रे स्नानप्रकारो नु
 सरणीयः आतुरे स्नान उत्पन्ने दशकृत्यो त्थनातुरः स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेदेनंततः शुध्येत्स आतुर इति पाशशरस्मरणात् यदातुरजस्वलाया
 सूतिकायाचामृतिर्भवति तदायं स्नानप्रकारः सूतिकायां मृतायां तु कथं कुर्वंति याज्ञिकाः कुंभे सलिलमादाय पंचगव्यंतथैव च पुण्यग्निरभिमं
 व्यापोयाच्चा शुद्धिं लभेत्ततः तेनेव स्नापयित्वा तु दाहं कुर्याद्यथाविधि रजस्वलायास्तु पंचभिः स्नापयित्वा तु गव्यैः प्रेतां रजस्वलां वस्त्रांतरावृतां
 कृत्वा दाहयेद्विधिपूर्वकमिति एतच्च रजोदर्शनपुत्रजन्मादियद्युदयोत्तरकालमुत्पन्नं तदा तद्विवसप्रभृत्याशौचाहोरात्रगणनाकार्या यदातु
 रजन्यां रजोदर्शनपुत्रजन्मादिजातं तदार्धरात्रात्प्राक् जननाद्युत्पत्तौ पूर्वदिवसे कदेशव्यापित्वेपि आशौचस्य तत्पूर्वदिवसप्रभृत्येव गणनाकार्यं
 त्येकः कल्पः रात्रिं त्रेधा विभज्याद्ये भागद्वये जननादौ जाते पूर्वदिनं ग्राह्यमिति द्वितीयः प्रागुदयादित्यपरः यथाह कश्यपः उदिते तु यदा सूर्य
 र्येनारीणां दृश्यते रजः जननं वा विपत्तिर्वाय स्यादहस्तस्य शर्वरी अर्द्धरात्रावधिः कालः सूतकादौ विधीयते रात्रिं कुर्याच्चि भागांतु द्वौ भागौ पूर्व
 एव तु उत्तरांशः प्रभातेन युज्यते ऋतुसूतके रात्रावेव स मुत्पन्ने मृते रजसि सूतके पूर्वमेव दिनं ग्राह्यं यावन्नोदयते रविरिति एतेषां च कल्या
 नां देशाचारतो व्यवस्थाविज्ञेया इदंचाशौचमाहिताग्नेरुपरमे संस्कारदिवसप्रभृतिकर्तव्यं अनाहिताग्नेस्तु मरणदिवसप्रभृति संचय

नंतूभयोरपि संस्कारदिवसप्रभृतीति विवेचनीयम् यथाहांगिराः अनग्निमतउल्कांतेः साग्नेः संस्कारकर्मणः शुद्धिः संचयनं दाहान्मृता
हस्तु यथातिथीति साग्नेः संस्कारकर्मण इति श्रवणादाहिताग्नेोपितरि देशांतरमृते तत्पुत्रादीनामा संस्कारात्संध्यादिकर्मलोपो नास्तीत्यनुसंधे
यं तथाचपैठीनसिः अनग्निमतउल्कांते राशौ च हि हिजातिषु दाहादग्निमतो विद्यादिदेशस्ये मृते सतीति २० सपिंडत्वादिना दशाहा
दिप्राप्तौ क्वचिन्मृत्युविशेषेणापवादमाह नृपोभिषिक्तः क्षत्रियादिः गोग्रहणं शृंगिदं ह्यादिति रश्चा मुपलक्षणार्थं विप्रग्रहणं मंत्यजोपलक्षणम्
एते हतानां संबन्धिनां ये सपिंडास्तेषां विषो ह्यंधनादिभिः बुद्धिपूर्वमात्मानं यत्पादयंति ते आत्मघातिनः आत्मघातिग्रहणं पारवर्ज्यनाश्रिता इ

हतानां नृपगोविप्रैरन्वक्षं चात्मघातिनाम्

त्येकयोगोपात्तपतितमात्रोपलक्षणार्थं तत्संबन्धिनां चान्वक्षमनुगतमक्षमन्वक्षंसद्यः शौचमित्यर्थः न पुनर्दशाहादिकम् तथाच गौतमः गो
ब्राह्मणहतानामन्वक्षं राजक्रोधाच्चायुद्धे प्रायोनाशकशस्त्राग्निविषोदको ह्यंधनप्रपतनश्चेच्छतामिति क्रोधग्रहणं प्रमादव्यापादिततिरासार्थं अ
युद्धग्रहणं युद्धहतस्यैकाहमाशौचमस्तीति ज्ञापनार्थं ब्राह्मणार्थं विपन्नानां योषितां गोग्रहेपि च आहवेपि हतानां च एकरात्रमशौचकमिति
स्मरणात् एतच्च युद्धकालक्षतेनैव कालांतरविपन्नस्य समरमूर्धनि हतस्य पुनः सद्यः शौचं यथाहमनुः उद्यते राहवेषास्त्रैः क्षत्रधर्महतस्य
च सद्यः संतिष्ठते यज्ञस्तथा शौचमिति स्थितिरिति ज्ञातस्यैव जननादेराशौचनिमित्तत्वाज्जन्मादिदिनादुत्तरकाले पि ज्ञाते दशाहादिप्राप्ता

यपवादमाह प्रोषिते देशांतरस्थे यत्र स्थेन प्रथमदिवस एव सपिंडुजननादिकं न ज्ञायते तस्मिन् सपिंडे कालस्य दशाहाद्यवच्छिन्नस्य यः शेषो
वशिष्टकालः स एव शुद्धिहेतुर्भवति पूर्णे पुनराशौचकाले दशाहादिके प्रेताद्योदकं दत्वा शुचिर्भवति उदकदानस्य स्नानपूर्वकत्वात् स्नात्वोदकं द
त्वा शुचिर्भवति तदुक्तं मनुना निर्देशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्रस्य जन्मच सवासाजलमाप्लुत्य शुद्धो भवति मानव इति पूर्णे दत्त्वोदकं शुचिरिति प्रे
तोदकदानसहचरितस्याशौचकालस्य शुद्धिहेतुत्वविधानात् जन्मन्यतिक्रांताशौचं सपिंडानां नास्तीति गम्यते पितुस्तु निर्देशोऽपि जनने स्ना
नमस्त्येव श्रुत्वा पुत्रस्य जन्मचेति वचनात् एतच्च पुत्रग्रहणं जन्मनि सपिंडानामतिक्रांताशौचं नास्तीत्यत्र ज्ञापकम् अन्यथा निर्देशं ज्ञातिम

प्रोषिते कालशेषः स्यात् पूर्णे दत्त्वोदकं शुचिः २१

रणं श्रुत्वा जन्मच निर्देशमित्येवावहस्यत् तथाच देवलः नाशुद्धिः प्रसवाशौचे व्यतीतेषु दिनेष्वपीति तस्माद्विपत्तावेवातिक्रांताशौचमिति
स्थितिः केचिदन्यथे मंश्लो कंपठंति प्रोषिते कालशेषः स्यादशौचेऽन्यह एव तु सर्वेषां वत्सरे पूर्णे प्रेते दत्त्वोदकं शुचिरिति प्रोषिते प्रेते सर्वेषां
ब्राह्मणक्षत्रियादीनामविशेषेण कालशेषः शुद्धिहेतुः अशौचे पुनरतिक्रांते दशाहादौ सर्वेषां न्यह मेवाशौचं संवत्सरे पूर्णे यदि प्रोषितप्रयाण
मवगतं स्यात्तदा सर्वो ब्राह्मणादिः स्नात्वोदकं दत्वा शुचिः स्यात् तथाच मनुः संवत्सरे व्यतीते तु स्पृष्ट्वेवापो विशुध्यतीति अयंच न्यहो दशाहा
दूर्ध्वमासत्रयादवर्गाद्रष्टव्यः पूर्वोक्तसद्यः शौचं तु नवमासादूर्ध्वमर्वाक्संवत्सरात् द्रष्टव्यम् यत्पुनर्वासिष्ठं वचनं ऊर्ध्वं दशाहाच्छ्रुत्वे कस्यच

मिति तदूर्ध्वं षण्मासेष्वोयाचन्नवमं यदपि गौतमं वचनं श्रुत्वा चोर्ध्वं दशम्याः पक्षिणीति तन्मासत्रयादूर्ध्वमवाकृष्य चात् तथा च वृद्ध-
वसिष्ठः मासत्रये त्रिरात्रं स्यात् षण्मासे पक्षिणीति तथा अहस्तु नवमादूर्ध्वं स्नानेन शुध्यतीति एतच्च मातापितृव्यतिरिक्तविषयं पितृवो-
चेन्मृतौ स्यातां दूरस्थोपि हि पुत्रकः श्रुत्वा तद्दिनमारभ्य दशाहं सूतकीमवेदिति पौष्टीनसिस्मरणात् तथा च स्मृत्यन्तरेपि महागुरुनिपाते तु आ-
र्द्रवस्त्रोपवासिना अतीते ब्देपि कर्तव्यं प्रेतकार्यं यथाविधीति संवत्सरादूर्ध्वमपि प्रेतकार्यमाशौचोदकदानादिकं कार्यं न पुनः स्नानमात्राच्छुद्धि-
रित्यर्थः पितृपत्न्यामपि मातृव्यतिरिक्तायां स्मृत्यन्तरे विशेषो दर्शितः पितृपत्न्यामपेतायां मातृवर्ज्यं द्विजोत्तमः संवत्सरे व्यतीते पित्रिरात्रम-
शुचिर्भवेदिति यस्तु नद्यादिव्यवहिते देशांतरे मृतस्तत्सपिंडानां दशाहादूर्ध्वं मासत्रयागर्वागपि सद्यः शौचं देशांतरमृतं श्रुत्वा क्लीबे वै-
खानसेयतौ मृते स्नानेन शुध्यंति गर्भस्त्रावे च गोत्रिणा इति देशांतरलक्षणे च बृहस्पतिनोक्तं महानद्यंतरं यत्र गिरिर्वा व्यवधायकः वा-
चोयत्र विभिद्यंते तद्देशांतरमुच्यते देशांतरं वदंत्ये केष्वपि योजनमायतम् चत्वारिंशद्दंत्ये त्रिंशदन्ये तथैव चेति इदंचातिक्रांता शौचमुप-
नीतो परमविषयम् न पुनर्वयोवस्थाविशेषा शौचविषयमपि तथा चोक्तं व्याघ्रपादेन तुल्यं वयसि सर्वेषामतिक्रांते तथैव च उपनीते तु विषमं त-
स्मिन्नेवातिकालजमिति अयमर्थः वयसि त्रिवर्षादिरूपे यदा शौचमादंतजन्मनः सद्य इत्यादिवाक्यविहितं तत्सर्वेषां ब्राह्मणादिवर्णानां-
तुल्यमविशिष्टं अतिक्रांते दशाहादिके च द्वादश्यादा शौचं तदपि सर्वेषामविशिष्टं उपनीते पुनरुपरते दशाहादशपंचदशत्रिंशद्दिनानीत्येवं-
विषमा शौचं ब्राह्मणादीनां तस्मिन्नेवोपनीतोपरम एव अतिकालजमतिक्रांता शौचं भवति नवयोवस्था शौचातिक्रम इति २१ क्षत्रि-
यादिषु दशरात्रस्य सपिंडा शौचं स्थापवादमाह क्षत्रियवैश्यशूद्राणां सपिंडजनने तदुपरमे च यथाक्रमेण द्वादशपंचदशत्रिंशद्दिनान्या-

शौचं भवति न्यायवर्तिनः पुनः शूद्रस्य पाकयज्ञादिजशुश्रूषादिरतस्य तदर्थं तस्य मासस्याहं पंचदशरात्रमाशौचं एवं च त्रिरात्रं दशरात्रं वेत्येत
दशरात्रमाशौचं पारिशेष्यात् ब्राह्मणविषये व्यवतिष्ठते स्मृत्यंतरेषु तु क्षत्रियादीनां दशाहादयो व्याशौचकल्पादर्शिताः यथाह पराशरः क्षत्रि
यस्तु दशाहेन स्वकर्मनिरतः शुचिः तथैव द्वादशाहेन वैश्यः शुद्धिमवाप्नुयात् तथा च शातातपः एकादशाहाद्राजन्यो वैश्यो द्वादशभिस्तथा
शूद्रो विंशतिरात्रेण शुध्येत मूलसूतके वसिष्ठस्तु पंचदशरात्रेण राजन्यो विंशतिरात्रेण वैश्य इति अंगिरास्त्वाह सर्वेषामेव वर्णानां सूतके मू
तके तथा दशाहाच्छुद्धिरितेषामिति शातातपो ब्रवीत् इत्येवमनेकोच्चावचाशौचकल्पादर्शिताः तेषां लोके समाचाराभावान्नातीव व्यवस्था प्रद

क्षत्रस्य द्वादशाहानि विशाः पंचदशैव तु त्रिंशद्दिनानि शूद्रस्य तदर्थं न्यायवर्तिनः २२

शनमुपयोगीति नात्र व्यवस्था प्रदर्श्यते यदा पुनर्ब्राह्मणादीनां क्षत्रियादयः सपिंडा भवंति तदा हारीताद्युक्ताशौचकल्पो नुसरणीयः दशाहा
च्छुध्यते विप्रोजन्महानोस्वयोनिषु षड्विस्त्रिभिरथैकेन क्षत्रविद् शूद्रयोनिष्विति विष्णुरप्याह क्षत्रियस्य विद् शूद्रेषु सपिंडेषु षड्रात्र त्रिरात्राभ्यां
वैश्यस्य शूद्रे सपिंडेषु द्वादशेण शुद्धिः हीनवर्णानां तूत्कृष्टेषु सपिंडेषु जातेषु मृतेषु वा तदाशौचव्यपगमेशुद्धिरिति बौधायनेन त्वविशेषेण दशाह इ-
त्युक्तं क्षत्रविद् शूद्रजातीयायैस्युर्विप्रस्य बांधवाः तेषामाशौचे विप्रस्य दशाहाच्छुद्धिरिष्यते इति अनयोश्च पक्षयोरापदनापद्विषयत्वेन व्यवस्था
दास्यादीनां तु स्वाभ्याशौचेन स्मृश्यत्वं कर्मनधिकारस्तु मासावधिरेव तदाहांगिराः दासीदासश्च सर्वे वैश्यस्य वर्णस्य यो भवेत् तद्वर्णस्य भवेच्छौचं

दास्यां मासस्तु सूतकमिति प्रतिलोमानां त्वा शौचाभाव एव प्रतिलोमाधर्महीना इति स्मरणात् केवलं मृतौ प्रसवे च मलापकर्षणार्थं मूत्रपुरीषौ
 त्सर्गवत् शौचं भवत्येव २२ वयोवस्थाविशेषादपि दशाहाया शौचस्थापवादमाह यावता कालेन दंतानां मुत्यतिस्तस्मिन्काले अतीतस्य बाल
 स्य तत्संबन्धिनां सद्यः शौचं चूडाकरणादर्वाङ्मृतस्य संबन्धिना नैशिकी निशायां भवा अहोरात्रव्यापिन्य शुद्धिः व्रतादेश उपनयनं ततो वा कूचूडा
 याश्चोर्ध्वमतीतस्य त्र्यहमशुद्धिः अत्र चादंतजन्मनः सद्य इति यद्यप्यविशेषेणाभिधानं तथाप्यग्निसंस्काराभावे द्रष्टव्यम् अदंतजाते बाले प्रेते
 सद्य एव नास्याग्निसंस्कारो नोदकक्रियेति वैष्णवे अग्निसंस्काररहितस्य सद्यः शौचविधानात् सतित्वग्निसंस्कारे अहस्त्वदत्तकन्यासु बालेषु च

आदंतजन्मनः सद्य आचूडा नैशिकी स्मृता त्रिरात्रमाव्रता देशाद्दशरात्रमतः परम् २३

तिवक्ष्यमाण एकाहः तथाच यमः अदंतजाते तनये शिशोर्गर्भच्युते तथा सर्पिंडानां तु सर्वेषामहोरात्रमशौचकमिति नामकरणात् प्राक्स
 द्यः शौचमेव नियतं प्राहुर्नामकरणात् सद्यः शौचमिति शंखस्मरणात् चूडाकर्मप्रथमे तृतीये वा वर्षे स्मर्यते चूडाकर्म द्विजातीनां सर्वेषामेव धर्म
 तः प्रथमे बदे तृतीये वा कर्तव्यं श्रुतिचोदनादिति स्मरणात् ततश्च अदंतजननादूर्ध्वं प्रथमवार्षिकचूडापर्यंतमेकाहः तत्र त्वकृतचूडस्य दंत
 जनने सत्यपि त्रिवर्षे यावदेकाह एव तथाच विष्णुः दंतजातेष्वकृतचूडे होरात्रेण शुद्धिरिति तत ऊर्ध्वं प्रागुपनयनात् त्र्यहः यत्तु मनुवचनं
 नृणामकृतचूडानामशुद्धिर्नैशिकी स्मृता निवृत्तचूडकां नां तु त्रिरात्राच्छुद्धिरित्यत इति तस्याप्ययमेव विषयः यत्तून द्विवर्षमधिकृत्य तेनैवो

त्तं अरण्येकाष्टवत्सत्काक्षिपेयुस्त्र्यहमेवत्विति यच्चवसिष्ठवचनं ऊनद्विवर्षेप्रेतेगर्भपतनेवासपिंडानां त्रिरात्रमिति तत्संवत्सरचूडाभि
 प्रायेण यत्नंगिरोवचनं यद्यप्यकृतचूडोर्वेजातदंतश्च संस्थितः तथापि दाहयित्वेन माशौचं त्र्यहमाचरेदिति तद्वर्षत्रयादूर्ध्वं कुलधर्मापेक्ष
 याचौलोकर्वेदेदित्यं विप्रेन्यूनत्रिवर्षेतु मृते शुद्धिस्तु नैशिकी तिते नैवाभिहितत्वात् नचायमेकाहोदंतजननाभाव इति शैकनीयं न हि न्यू
 नत्रिवर्षस्य दंतानुत्पत्तिः संभवति तथा सत्यपि दंतजनने अकृतचूडस्यैकाहं वदता विष्णुवचनेन विशेषश्च दुःपरिहरः स्यात् तस्मात्प्राच्येव
 व्याख्याजायसी यत्तुकश्यपवचनं बालानामदंतजातानां त्रिरात्रेण शुद्धिरिति तन्मातापितृविषयं निरस्य तु पुमान् शुक्रमुपस्पर्शाद्विशुध्यति
 बौजिकादभिसंबंधादनुरुध्यादयं त्र्यहमिति जन्यजनकसंबंधोपाधिकृतया त्रिरात्रस्मरणात् ततश्चायमर्थः प्राङ्नामकरणात्सद्यः शौचं तदूर्ध्वं
 दंतजननादवर्गाग्निसंस्कारक्रियायां एकाह इतरथा सद्यः शौचं जातदंतस्य च प्रथमवार्षिकाचौलादवर्गागेकाहः प्रथमवर्षादूर्ध्वं त्रिवर्षप
 र्यंतं कृतचूडस्य त्र्यहः इतरस्य त्र्येकाहः वर्षत्रयादूर्ध्वमकृतचूडस्यापि त्र्यहं उपनयनादूर्ध्वं सर्वेषां ब्राह्मणादीनां दशरात्रादिकमिति २३
 इदानीं स्त्रीषु च यो वस्थाविशेषेणापवादमाह अदत्ता अपरिणीतायाः कन्यास्ता सुकृतचूडा सुवाग्दानात्प्रागहोरात्रं विशेषेण शुद्धिकारणं सपि
 ङानां सापिंड्यं च कन्यानां त्रिपुरुषपर्यंतमेव अप्रत्तानां तु स्त्रीणां त्रिपुरुषविज्ञायते इति वसिष्ठस्मरणात् बालेषु चानुत्पन्नदंतेषु अग्निसं
 स्कारे सत्येकाहो विशेषेण अकृतचूडायां तु कन्यायां सद्यः शौचं अकृतचूडायां तु कन्यायां सद्यः शौचं विधीयत इति आपस्तंबस्मरणात् वाग्दाना
 दूर्ध्वं तु संस्कारात्प्राकृतिपक्षे पितृपक्षे च त्रिरात्रमेव यथाहमनुः स्त्रीणामसंस्कृतानां तु त्र्यहं च्छुध्यंति बांधवाः यथोक्ते नैव कल्पेन शुध्यंति तु स
 नाभय इति बांधवाः पतिपक्षास्त्रिरात्रेण शुध्यंति सनाभयस्तु पितृपक्षाः सपिंडायथोक्ते नैव कल्पेन निवृत्तचूडकानामित्यादिनोक्तेन त्रिरात्ररू

पेण नपुनर्दशरात्ररूपेण विवाहात्प्राकृतस्यायुक्तत्वात् अतएवमरीचिः वारिपूर्वप्रदत्तातुयानैवप्रतिपादिता असंस्कृतातुसाज्ञेयात्रिरात्रमु-
 षयोः स्मृतमिति उषयोः पतिपितृपक्षयोः विवाहादूर्ध्वतुविष्णुनाविशेषोदर्शितः संस्कृतासु स्त्रीषु नाशौचं पितृपक्षे तत्प्रसवमरणे चेतितृगृहे-
 स्यातांतदेकरात्रं त्रिरात्रं वेति तत्र प्रसवे एकाहः प्रायेण त्रिरात्रमिति व्यवस्था इदं तु वयोवस्थाशौचं सर्ववर्णसाधारणं क्षत्रस्य द्वादशाहानीति व-
 ह्णविशेषोपादानेनाभिधानात् अतएवमनुना अनुपात्तवर्णविशेषाशौचविधेः साधारण्यप्रतिपादनार्थं चातुर्वर्ण्याधिकारे सत्यपि पुनश्चातुर्णा-
 मपि वर्णानां यथावदनुपूर्वश इत्युक्तं तथांगिरसायुक्तं अविशेषेण वर्णानामर्वाक्संस्कारकर्मणः त्रिरात्रात्तु भवेच्छुद्धिः कन्यास्वन्हाविधीयत इति

अहस्त्वदत्तकन्यासु बालेषु च विशोधनम्

व्याघ्रपादवचनं तुल्यं वयसि सर्वेषामिति प्राक्प्रदर्शितम् अतो यथापिंडयज्ञावृतादेयमित्यादिपिंडोदकदानविधिः सर्ववर्णसाधारणः यथा
 वासमानोदकाशौचविधिः अंतराजन्ममरणे इति संनिपाताशौचविधिश्च यद्द्व्यगर्भस्त्रावेमासतुल्यानिशा इति स्त्रावाशौचविधिः प्रोषिते कालशेषः
 स्यादशेषे अहमेव त्विति विदेशास्थाशौचविधिश्च यथावागुर्वाद्याशौचविधिः सर्ववर्णसाधारणः तथा वयोवस्थानिमित्तमप्याशौचं सर्ववर्णसाधार-
 णमेव भवितुमर्हति अतएव क्षत्रेषु द्विः कृते चोले वैश्येन वभिरुच्यते ऊर्ध्वं त्रिवर्षाच्छूद्रे तु द्वादशाहो विधीयते तथा यत्र त्रिरात्रं विप्राणामाशौ-
 चं संप्रहृश्यते तत्र शूद्रे द्वादशाहः षण्णवक्षत्रवैश्ययोरित्यादीनि क्रुष्यशृंगादिवचनानि विगीतत्वं बुद्धानां द्वियमाणे धारिश्चरविश्वरूपमेधा-

तिथिप्रभृतिभिराचार्यैरयमेव साधारणः पक्षोऽङ्गीकृतः अविगीतानि चार्तानां तत्क्षत्रियादिविषयतया व्याख्येयानि गुर्वादिव्यतिदेशमाह गु-
रुरूपाध्यायः अन्तेवासी शिष्यः अनूचानां गानां प्रवक्ता मातुलग्रहणे नात्मबन्धवो मातृबन्धवः पितृबन्धवश्च योनि संबंधा उपलक्ष्यन्ते ते च पत्नी
दुहितर इत्यत्र दर्शिताः श्रोत्रिय एकशारवाध्यायी एकांशारवामधीते श्रोत्रिय इति बोधायन स्मरणात् एषू परतेष्वहोरात्रमाशौचं यस्तु मुख्यो गुरु-
पिता तदुपरमे सपिंडत्वाद्दशाह एव यस्तु पिता पुत्रानुत्पाद्य संस्कृत्य वेदान् अध्याप्य वेदार्थं ग्राहयित्वा वृत्तिं च विदधाति तस्य महागुरुत्वात् तदुपरमे द्वादश-
रात्रं चामहागुरुषु दानाध्ययने वर्जयेत् इत्याश्वलायने नोक्तं द्रष्टव्यं आचार्योपरमे तु त्रिरात्रमेव यथाह मनुः त्रिरात्रमाहु राशौ चमाचार्ये सं-

गुर्वन्ते वास्यनूचानमातुलश्रोत्रियेषु च २४

स्थिते सति तस्य पुत्रे च पत्न्यां च दिवारात्रमिति स्थिति रिति यदात्वाचार्यादेरन्त्येष्टिं करोति तदा दशरात्रमाशौचं गुरोः प्रेतस्य शिष्यस्तु पितृमेधं स-
मारभेत् प्रेताहारैः समन्तत्र दशाहेन विशुध्यतीति तेनैवोक्तत्वात् श्रोत्रियस्य तु समानग्रामीणस्य एतदाशौचं एकाहं स ब्रह्मचारिणिसमानग्रा-
मीणे च श्रोत्रिय इत्याश्वलायन स्मरणात् एकाचार्योपनीतः स ब्रह्मचारी एतच्चासंनिधाने द्रष्टव्यं संनिहिते तु शिष्यादौ त्रिरात्रादि यथाह मनुः
श्रोत्रिये तूपसंपन्नो त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् मातुले पक्षिणीं रात्रिं शिष्यत्विग्बांधवेषु चेति उपसंपन्ने मैत्रीप्रातिवेश्यत्वादिना संबंधे शीलमुक्ते वा मा-
तुलग्रहणं मातृष्वस्मादेरूपलक्षणार्थं बांधवा इत्यात्मबन्धवो मातृबन्धवः पितृबन्धवश्चोच्यन्ते तथा च बृहस्पतिः अहं माना महाचार्यश्रोत्रिये

षशुचिर्भवेत् इति तथा प्रचेताः मृते चर्त्विजियाज्ये च त्रिरात्रेण विशुध्यतीति तथा च वृद्ध वृहस्पतिः संस्थिते पक्षिणीं रात्रिं दौहित्रे भगि
 नी सुते संस्कृते तु त्रिरात्रं स्यादिति धर्मो व्यवस्थितः पित्रो रूपरमे स्त्रीणां मूढानां तु कथं भवेत् त्रिरात्रेणैव शुद्धिः स्यादित्याह भगवानन्यमः श्व
 शुरयोर्भगिन्यां च मातुलान्यां च मातुले पित्रोः स्वसरित दृष्ट्वा पक्षिणीं क्षपयेन्निशा तथा मातुले च शुरे मित्रे गुरोर्गुर्वंगना सुच आशौचं पक्षि
 णीं रात्रिं मृता मातामही यदि तथा च गौतमः पक्षिणीं सपिंडे योनि संबंधे सहाध्यायिनि चेति योनि संबंधा मातुल मातृ च स्त्री यपितृ च स्त्री
 यादयः तथा जाबालिः एकोदकानां तु त्र्यहो गोत्रजानां महः स्मृतम् मातृबंधौ गुरोर्मित्रे मंडलाधिपतौ तथेति विष्णुः असपिंडे स्ववेश्मनि
 मृत एक रात्रि मिति तथा वृद्धः भगिन्यां संस्कृतायां तु भ्रातर्यपि च संस्कृते मित्रे जा मातरि प्रेते दौहित्रे भगिनी सुते शालके तत्सुते चैव स
 राः स्नानेन शुध्यति ग्रामेश्वरे कुलपतौ श्रोत्रिये च तपस्विनि शिष्ये पंचत्वमापन्ने शुचिर्नक्षत्रदर्शनात् ग्राममध्यगतो यावच्छ वस्तिष्ठतिक
 स्य चित् ग्रामस्य तावदाशौचं निर्गते शुचितामियादित्यादीन्याशौचविशेषप्रतिपादकानि स्मृतिवचनान्यन्वेषणीयानि ग्रंथगौरवभायादत्र
 न लिरव्यंते एषु चैकविषयगुरुलघ्वाशौचप्रतिपादकतया परस्परविरुद्धेषु संनिधिविदेशस्थापेक्षया व्यवस्थानुसंधातव्या २४ किंच
 अहरित्यनुवर्तते अनौरसाः क्षेत्रज दत्तकादयः तेषु जातेषु परतेषु वा होरात्रमाशौचं तथा स्वभार्या स्वन्यगता स्वन्यप्रतिलोमव्यक्तिरिक्तं
 आश्रितासु अतीतासु अत्राहोरात्रमेव न पुनः सत्यपि सपिंडे दशरात्रं प्रतिलोमाश्रितासु चाशौचाभाव एव पारवंड्यनाश्रिता इत्यनेन
 प्रतिषेधात् एतच्च भार्या पुत्रशब्दयोः संबंधिशब्दत्वात् यत्प्रतियोगिकं भार्यात्वं पुत्रत्वं च तस्यैव दमाशौचं सपिंडानां त्वाशौचाभावः अत
 एव प्रजापतिः अन्याश्रितेषु दारेषु परपत्नी सुतेषु च गोत्रिणः स्नानशुद्धाः स्युस्त्रिरात्रेणैव तत्पितेति स्वेरिण्याद्यास्तु यमाश्रितास्तस्य तु

या. स्मृ.
१८

मि. प्रा.
३

त्रिरात्रमेव यथाह विष्णुः अनोरसेषु पुत्रेषु जातेषु च मृतेषु च परपूर्वा सुभार्या सुप्रसूता च मृता सुचेति त्रिरात्रमत्र प्रकृतं अनयोश्च त्रि-
रात्रौ करत्रयोः संधिनिविदेशस्थापेक्षया व्यवस्था यदा तु पितुस्त्रिरात्रं तदा सपिंडानामेकरात्रं यथाह मरीचिः सूतके मृतके चैव त्रिरा-
त्रं परपूर्वयोः एकाहस्तु सपिंडानां त्रिरात्रं यत्र वै पितुरिति किंच निवसत्यस्मिन्निति निवासः स्वदेश उच्यते तस्य यो राजा स्वामी विषया-
धिपतिः स यस्मिन् न हनि अतीतस्तदहर्मात्रं शुद्धिकारणं रात्रौ चेदतीतस्तदा रात्रिमात्रं अतएव मनुः प्रेते राजनि सज्योतिर्यस्य स्याद्विष-
यो स्थित इति ज्योतिषा सह वर्तते इति सज्योतिराशौ च अहिचेद्यावत्सूर्यदर्शनं रात्रौ चेद्यावत्तदक्षत्रदर्शनमित्यर्थः २५ अनुगमनाशौ

अनोरसेषु पुत्रेषु भार्या स्वत्यगता सुच निवासराजनिप्रेते तदहः शुद्धिकारणम् २५
ब्राह्मणेनानुगंतव्यो न शूद्रो न द्विजः क्वचित् अनुगम्या भसि स्नात्वा पृष्ठाग्निं घृतं शुशुचिः २६

चमाह ब्राह्मणेन असपिंडेन द्विजो विप्रादिः शूद्रो वा प्रेतो नानुगंतव्यः यदि स्नेहादिनानुगच्छति तदा भसितडागादिस्थे स्नात्वाग्निं स्पृष्ट्वा घ-
ृतं प्राश्य शुचिर्भवेत् अस्य च घृतप्राशनस्य भोजनकार्यविधाने प्रमाणाभावात् न भोजनप्रतिषेधः इदं च समानोक्तं पृजातिविषयम् यथाह म-
नुः अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञातिमेव च स्नात्वा सचैलः स्पृष्ट्वाग्निं घृतं प्राश्य विशुध्यतीति ज्ञातयो मातृसपिंडाः इतरेषां तु विहितत्वात् न-
दोषः निरुपजात्यनुगमने तु स्मृत्यंतरोक्तं द्रष्टव्यं तत्र शूद्रानुगमने प्रेतीभूतं तु यः शूद्रं ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः अनुगच्छेन्नीयमानं स त्रिरा-

१८

त्रेण शुध्यति त्रिरात्रे तु ततश्चीर्णेन दीगत्वा समुद्रगाम् प्राणायामशतं कृत्वा घृतं प्राश्य विशुध्यतीति पराशरोक्तं क्षत्रियानुगमने त्वहोरात्रं
मानुषास्थिस्निग्धं स्पृष्ट्वा त्रिरात्रमाशौचं अस्निग्धं त्वहोरात्रं शवानुगमने चैव मिति वसिष्ठोक्तं वैश्यानुगमने पुनः पक्षिणी तथा क्षत्रियस्थाने
तरं वैश्यानुगमने अहोरात्रमेकांतरशूद्रानुगमने पक्षिणी वैश्यस्य शूद्रानुगमने एकाह इत्यहनीयं तथा रोदने पिपास्करेणोक्तं मृतस्य बांध-
वैः सार्धं कृत्वा तु परिदेवनं वर्जयेत्तदहोरात्रं दानं श्राद्धादिकर्म चेति तथा लंकरणमपि न कार्यम् कृच्छ्रपादोऽपि पिंडस्य प्रेतालंकरणं कृते अज्ञाना
दुपवासः स्यादशक्तौ स्नानमिष्यते इति शंखेन प्रायश्चित्तस्यास्मात्तत्वात् २६ सपिंडाशौचे क्वचिदपवादमाह यद्यपि महीशब्देन कृत्स्न भूगोलकम्

महीपतीनां नाशौचं हतानां विद्युता तथा गोब्राह्मणार्थे संग्रामे यस्य चेच्छति भूमिपः २७

मिधीयते तथाप्यत्र सकलायाः क्षितेरेकभर्तृकत्वानुपपत्तेः महीपतीनामिति बहुवचनानुरोधाच्च तदेकदेशपूतानि मंडलानि लक्ष्यंते तत्स-
लनाधिकृतानां क्षत्रियादीनामभिषिक्तानां नाशौचं तैराशौचं न कार्यमित्यर्थः तथा विद्युद्धतानां गोब्राह्मणरक्षणां धिपन्नानां च संबन्धिनो
ये सपिंडास्तैरप्याशौचं न कार्यं यस्य च मंत्रिपुरोहितादेर्भूमिपतयो न न्यसाध्य मंत्राभिचारादिकर्मसिद्ध्यर्थमाशौचाभावमिच्छंति तैरपि न का-
र्यं अत्र च महीपतीनां यदसाधारणत्वेन विहितं प्रजापरिरक्षणं तद्येन दानमानसत्कारव्यवहारदर्शनादिना विना न संभवति तत्रैवाशौचा-
भावो न पुनः पंचमहायज्ञादिवपि तथा च मनुः राज्ञो महात्मिके स्थाने सद्यः शौचं विधीयते प्रजानां परिरक्षणार्थमासनं चात्र कारणमिति

गौतमेनाप्युक्तं राज्ञां च कार्या विधातार्यमिति राजभृत्यादेरप्याशौचं न भवति तथाह प्रचेताः कारवः शिल्पिनो वैद्या दासी दासास्तथैव च राजा
नो राजभृत्याश्च सद्यः शौचाः प्रकीर्तिता इति कारवः सूपकारादयः शिल्पिनश्चित्रकारचैल निर्णेजकादयः अयंचा शौचाभावः किंविषय इत्यपे
क्षायां कर्मनिमित्तैः शब्दैस्तत्तदसाधारणस्य कर्मणो बुद्धिस्थित्वात्तत्रैव द्रष्टव्यः अतएव विष्णुः न राज्ञां राजकर्मणि न व्रतिनां व्रते न सत्रिणां सत्रे
न कारूणां कारुकर्मणीति प्रतिनियतविषयमेव शौचाभावदर्शयति शातातपीयेषुक्तं मूल्यकर्मकराः शूद्रा दासी दासास्तथैव च स्नानेशरी
रसंस्कारे गृहकर्मण्यदूषिता इति इयंच दासादिशुद्धिरपरिहरणीयतया प्राप्तस्पर्शविषये इत्यनुसंधेयं अतएव स्मृत्यन्तरं सद्यः स्पृश्यो गर्भदा
सो भक्तदासस्त्रहाच्छुचिः तथा चिकित्सको यत्कुरुते तदन्ये न न शक्यते तस्माच्चिकित्सकः स्पर्शशुद्धो भवति नित्यश इति २७ किंच ऋत्विजो व
रणसंभृताः कर्तृविशेषाः दीक्षया संस्कृता दीक्षितास्तेषां यज्ञियं यज्ञे भवं कर्म कुर्वतां सद्यः शौचं विधीयत इति सर्वत्रानुषंगः दीक्षितस्य वैतानोपास
नाः कार्या इत्यनेन सिद्धेऽप्यधिकारे पुनर्वचनं याजमानेषु स्वयं कर्तृत्वविधानार्थं सद्यः स्नानविध्यर्थं च सत्रिग्रहणे न संततानुष्ठानतुल्यतया न स
त्रप्रवृत्तालक्ष्यं ते मुख्यानां तु सत्रिणां दीक्षितग्रहणे नैव सिद्धेः व्रतिशब्देन कृच्छ्रं चाद्रायणादिप्रवृत्ताः स्नातकव्रतप्रायश्चित्तप्रवृत्ताश्चोच्यंते त
था ब्रह्मचर्यादि व्रतयोगिनः श्राद्धकतुर्भौक्तुश्च ग्रहणम् तथा स्मृत्यन्तरे नित्यमन्नप्रदास्यापि कृच्छ्रं चाद्रायणादिषु निर्वृत्ते कृच्छ्रं होमादौ ब्राह्मणा
दिषु भोजने गृहीतनियमस्यापि तस्मादन्यस्य कस्यचित् निमंत्रितेषु विप्रेषु प्रारब्धे श्राद्धकर्मणि निमंत्रितस्य विप्रस्य स्वाध्यायादिरतस्य च देहे
पितृषु तिष्ठत्सु नाशौचं विद्यते कचित् प्रायश्चित्तप्रवृत्तानां दातृब्रह्मविदां तथेति सत्रिणां व्रतिनां सत्रे च शुद्धिर्न कर्ममात्रे संव्यवहारे वा तथा च वि
ष्णुः न व्रतिनां व्रते न सत्रिणां सत्रे इति ब्रह्मचार्यपकुर्वाणको नैष्ठिकश्च यस्तु नित्यं दाते वनप्रतिग्रहीता सर्वैरानसो दातृशब्देनोच्यते ब्रह्मविद्यति

एतेषांचत्रयाणां सर्वत्र शुद्धिः विशेषे प्रमाणाभावात् दाने च पूर्वसंकल्पितद्रव्यस्य नाशो च पूर्वसंकल्पितद्रव्यं दीयमानं न दुष्यतीति क्रतुस्म
रणात् स्मृत्यन्तरे च त्रविशेषोक्तः विवाहोत्सवयज्ञादिष्वन्तरा स्मृतसूतके शेषमन्त्रपरे देयं दातुं शोचति यज्ञे वृषोत्सर्गा
दौ विवाहे च पूर्वसंभृतसंभारे तथा च स्मृत्यन्तरं यज्ञे संभृतसंभारे विवाहे आहुकर्मणीति सद्यः शौचमत्र प्रकृतम् विवाहग्रहणं पूर्वप्रवृत्त
चौलोपनयनादिसंस्कारकर्मोपलक्षणम् यज्ञग्रहणं च पूर्वप्रवृत्तदेव प्रतिष्ठारा माद्युत्सवमात्रोपलक्षणम् न देवप्रतिष्ठोत्सर्गविवाहेषु न देश
विष्णुमेनापद्यपि च कष्टायामाशौचमिति विष्णुस्मरणात् संग्रामे युद्धे संग्रामे समुपेक्षे राजानं संनाहयेदित्याश्वलायनाद्युक्तं न हनविधौ प्रा

ऋत्विजां दीक्षितानां च यज्ञियं कर्म कुर्वताम् सत्रिव्रति ब्रह्मचारि दातुं ब्रह्मविदां तथा २८
दाने विवाहे यज्ञे च संग्रामे देशविप्लवे आपद्यपि हि कष्टायां सद्यः शौचं विधीयते २९

स्थानिक शांतिहोमादौ च सद्यः शुद्धिः देशस्य विस्फोटादिभिरुपसर्गैराजभयाद्वा विप्लवे तदुपशमनार्थे शांतिकर्मणि सद्यः शौचं विप्लवा
भावेपि च हि देशविशेषेण पेंटीनासिना शुद्धिरुक्ता विवाहदुर्गयज्ञेषु यात्रायां तीर्थकर्मणि न तत्र सूतकं तद्वत्कर्म यज्ञादिकारयेदिति तथा क
ष्टायामप्यापदित्याध्यायमिभवेन मुमूर्षो वस्थायां दुरितशमनार्थे दाने तथा संकुचितवृत्तेऽत्यक्तपरिभ्रांतमातापित्रादिबहुकुटुंबस्य तद्ग
णोपयोगिनिप्रतिग्रहे सद्यः शुद्धिः इयं च शुद्धिर्यस्य सद्यः शौचं विना तस्य पशमो न भवति अश्वस्तनिकस्य तद्विषया यस्त्वेकाहपर्याप्तसंचितध

नस्तस्यैकाहः यस्मादहोपयोगिसंचयीतस्य अहः यस्तु चतुरहार्थमापादितद्रव्यः कुंभीधान्यस्तस्य चतुरहः कुसूलधान्यकस्य दशाह इत्येवं च
 स्य यावत्कालमात्रं भावस्तस्य तावत्कालमाशौचं आपदुपाधिकत्वात् आशौचसंकोचस्य अतएव मनुना कुसूलधान्यकोवास्यात् कुंभीधान्यक एव-
 वा अहिकोवापि भवेदस्वस्तनिक एव वेत्यत्र प्रतिपादितचतुर्विधगृहस्थाभिप्रायेण दशाहं शावमाशौचं सपिंडेषु विधीयते अर्वाक्संचयनादस्यां अह-
 मेकाहमेव वेतिकल्पचतुष्टयं प्रतिपादितं समानोदकविषयाश्च संकुचिता शौचकल्पाः पक्षिण्येकाहः सद्यः शौचरूपाः स्मृत्यंतरे दृष्टाः वृत्तिसंकोचो-
 पाधितये रयोज्याः अयंचा शौचसंकोचो ये नैव प्रतियुहादिना विनार्तिस्तद्विषयो न सर्वत्रेत्यवगंतव्यं ननु एकाहाद्वाह्यणः शुद्धेद्यो निवेदसमन्वि-
 तः अहात्केवलं वेदस्तु विहीनो दशाभिर्दिने रित्यादि स्मृत्यंतरवचनपर्यालोचनयाध्ययनज्ञानानुष्ठानयोगिना मेकाहादिना शुद्धिरित्येवं कस्मान्नोप्यते
 उच्यते दशाहं शावमाशौचं सपिंडेषु विधीयते इति सामान्यप्राप्तदशाहबाधपुरःसरमेव त्येकोहाद्वाह्यणः शुद्धेदिति विधायकं भवति बाधकस्य चानु-
 पपत्तिनिबन्धनत्वात् यावत्स्य बाधिते नुपपत्तिप्रशमो न भवति तावद्बाधनीयं अतः कियदनेन बाध्यमित्यपेक्षायामपेक्षितविशेषसमर्पणक्षमस्या-
 ग्निवेदसमन्वित इति वाक्यविशेषस्य दर्शनादग्निवेदविषये ग्निहोत्रादिकर्मणि स्वाध्याये च व्यतिष्ठते न पुनर्दानादावपि एवं चाग्निवेदपदयोः का-
 र्यान्वयित्वं भवति इतरथा येनाग्निवेदवेदसाध्यं कर्म कृतं तस्यैकाहाच्छुद्धिरिति पुरुषविशेषोपलक्षणत्वमेव स्यात् न चैतद्युक्तं एवं च सति प्रत्यूहे-
 न्नाग्निपुक्रियाः वैतानोपासनाः कार्याः क्रियाश्च श्रुतिनोदिताः तथा ब्राह्मणस्य स्वाध्यायादिनिवृत्त्यर्थं सद्यः शौचमित्येवमादिभिर्मन्वादिचर्चने-
 रेकवाक्यता भवति ततो भयत्र दशाहानि कुलस्यान्तं न भुज्यते इति दशाहपर्यंतं भोजनादिकं प्रतिषेधयद्विर्यमादिवचनैरविरोधोपि सिध्यति
 अतः काचित्कर्मवेदमाशौचसंकोचविधानं न पुनः सर्वसं व्यवहारादिशौचरमित्यलमिति प्रपञ्चेन इदं च स्वाध्यायविषये सद्यः शौचविधानं बहु वेदस्य-

ब्रह्मोज्झनताकृतायामार्तोदृष्टव्यम् इतरस्यतुदानं प्रतिग्रहो होमः स्वाध्यायश्च निवर्तते इति प्रतिषेध एव एवं ब्राह्मणादिमध्ये यस्य यावत्कालमाशौचमुक्तं
सतस्यानंतरं स्नात्वा शक्येत् नतकालातिक्रममात्रात् यथाहमनुः विप्रः शक्यत्यपः स्पृष्ट्वा क्षत्रियो वाहनायुधम् वैश्यः प्रतोदरश्मीन्यायष्टिंशू
द्रः कृतक्रिय इति अयमर्थः कृतक्रिय इति प्रत्येकमपि संबध्यते विप्रोऽनुभूताशौचकालः कृतक्रियः कृतस्नानो हस्तेनापः स्पृष्ट्वा शुध्यति स्पृ
ष्ट्वेति स्पर्शनक्रियैवोच्यते नस्नानमात्रमनं वा वाहनादिषु तस्यैवानुषंगान् अथवा कृतक्रियो यावदाशौचं कृतोदकादिक्रियः तदनंतरं विप्रैरु
दकादिस्पृष्ट्वा शक्येदिति इत्याशौचकालानंतरं भाविस्नानप्रतिनिधिलेनोच्यत इति क्षत्रियादिर्वाहनादिकं स्पृष्ट्वा शक्येदिति २८ २९ कुल

उदक्याशुचिभिः स्नायात्संस्पृष्टस्तैरुपस्पृशेत् अल्लिंगानि जपेच्चैव गायत्रीं मनसा सकृत् ३०

व्यापिनीं शूद्रिमाभिधायेदानीं प्रसंगात्प्रतिपुरुषव्यापिनीं शूद्रिमाह उदक्यारजस्वला अशुचयः शवचांडालपतितसूतिकाद्याः शावाशौचित्यश्च
एतैः संस्पृष्टः स्नायात् तैः पुनरुदक्याशुचिसंस्पृष्टादिभिः संस्पृष्ट उपस्पृशेत् आचमेत् आचम्याल्लिंगानि आपोहिष्टेत्येवमादीनि त्रीणि मंत्रवाक्या
नि जपेत् त्रिष्वेव बहुवचनस्य चरितार्थत्वात् तथा गायत्रीं च सकृन्मनसा जपेत् ननु उदक्यासंस्पृष्टः स्नायादित्येकवचननिर्दिष्टस्य कथं तैरिति बहुवच
नैपरामर्शः सत्यमेवं किं तत्र उदक्यादिसंस्पृष्टव्यतिरिक्तस्नानार्हमात्रस्पर्शेऽप्याचमनविधानार्थं तैरिति बहुवचननिर्देश इत्यविरोधः ते च स्नानार्हाः
स्पृष्ट्यंतरे वगंतव्याः यथाह पाराशरः दुःस्वप्ने मेषु नेवांते विरिक्ते क्षुरकर्मणि चित्तिग्रूपश्मशानास्थां स्पर्शने स्नानमाचरेदिति तथाचमनुः वातो

विरक्तः स्नात्वा तु घृतप्राशनमाचरेत् आचामेदेव भुक्तान्नस्नानं मैथुनिनः स्मृतमिति मैथुनिनः स्नानमृतकालविषयम् अनृतौ तु यदा गच्छेच्छेच्छो
 चंमूत्रपुरीषवदिति बृहस्पतिस्मरणात् अनृतावपि कालविशेषेण स्मृत्यन्तरे स्नानमुक्तं अष्टम्यां च चतुर्दश्यां दिवा पर्वणि मैथुनम् कृत्वा सचैलं स्ना
 त्वा च वारुणीभिश्च मार्जयेदिति तथा च यमः अजीर्णेभ्युदिते वांते तथाप्यस्तमिते रवौ दुःस्वप्ने दुर्जनस्पर्शस्नानमात्रं विधीयते इति तथा बृहस्प
 तिः मैथुने कटधूमे च सद्यः स्नानं विधीयते इत्येतदसचैलस्पर्शविषयं सचैले तु चित्यादिस्पर्शसचैलमेव स्नानं यथाह च्यवनः श्वानं श्वपाकं प्रेत
 धूम्रं देवद्रव्योपजीविनम् ग्रामयाजिनं सोमविक्रयिणं यूपं चित्तिं चितिकाष्ठं मधं मद्यभाण्डं सस्नेहं मानुषास्थिशवस्पृष्टं रजस्वलां महापातकिनं शव
 स्पृष्ट्वा सचैलमंभो वगाहोत्तीर्याग्निमुपस्पृश्य गायत्रीमष्टवारं जपेत् घृतं प्राश्य पुनः स्नात्वा त्रिराचामेदिति एतच्च बुद्धिपूर्वविषयं अन्यत्र स्नान
 मात्रं शवस्पृष्टं दिवा कीर्त्तिं चित्तिं यूपं रजस्वलाम् स्पृष्ट्वा त्वकामतो विप्रः स्नानं कृत्वा विश्रुत्यतीति बृहस्पतिस्मरणात् एवमन्यत्रापि वक्ष्यमा
 णेषु विषयसमीकरणमूहनीयम् तथा च कश्यपः उदयास्तमयौ स्कंदयित्वा अक्षि स्यंदने कर्णाक्रोशने चित्यारोहणे यूपसंस्पर्शने च सचैलं स्नानं
 पुनर्मांम इति जपेत् महाव्याहृतिभिः सप्ताज्याहुतीर्जुह्यादिति तथा स्मृत्यन्तरे स्पृष्ट्वा देवलकंचैव सवासाजलमाविशेत् देवार्चनपरो विप्रो वि
 तार्थे वत्सरत्रयम् असौ देवलको नाम हव्यकव्येषु गर्हितः तथा ब्रह्मांडपुराणे शैवान्याश्रपतान् स्पृष्ट्वा लोकायतिकनास्तिकान् विकर्मस्थान् द्वि
 जान् शूद्रान् सवासाजलमाविशेदिति तथा अस्वर्गाह्याहुतिः सा स्याच्छूद्रसंपर्कदूषितेति लिङ्गाच्च ब्रूद्रस्पर्शनिषेधः तथा गिराः यस्तुच्छायां श्वपा
 कस्य ब्राह्मणो ह्यधिरोहति तत्र स्नानं प्रकुर्वीत घृतं प्राश्य विश्रुत्यतीति तथा व्याघ्रपादः चांडालं पतितं चैव दूरतः परिवर्जयेत् गोवालव्यजनाद
 वाक् सवासाजलमाविशेदिति एतदतिसंकटस्थलविषयं अन्यत्र तु बृहस्पतिनोक्तं युगंच द्वियुगंचैव त्रियुगंच चतुर्युगम् चांडालसूतिकोदक्या

पतितानामधः क्रमादिति तथापैठीनसिः काकोलूकस्पर्शनेसचैलंस्नानमनुदकमूत्रपूरीषकरणेसचैलंस्नानंमहाव्याहृतिहोमश्च अनुदकमूत्रपूरीषकर
 णोइत्येतच्चिरकालमूत्रपूरीषकरणेइत्येतच्चिरकालमूत्रपूरीषशौचाकरणपरम् तथागिराः भासवायसमार्जाररवरोष्ट्रचश्वशूकरान् अमेध्यानिचसंस्पृश्य
 सचैलोजलमाविशेत् मार्जारस्पर्शस्पर्शनिमित्तंस्नानमुच्छिष्टसमयेनुष्ठानसमयेचवेदितव्यम् समाचारात् अन्यदातुमार्जारश्चैवदर्वीचमारुतश्चसदाशु
 चिरितिस्नानाभावः श्वस्पर्शेतुस्नानं नाभेरूर्ध्वंवेदितव्यं अधस्तात्तुक्ष्णालनमेव नाभेरूर्ध्वं करौमुक्ताग्रनायद्युपहन्यते तत्रस्नानमधस्ताच्चेत्यक्षाल्याच
 म्यशुध्यतीति तेनैवोक्तत्वात् तथापक्षिस्पर्शेविशेषो जातूकर्ण्येनोक्तः ऊर्ध्वनाभेः करौमुक्ताग्रदंगं संस्पृशेत् रवगः स्नानं तत्र प्रकुर्वीत शेषं प्रक्षाल्यशु
 द्ध्यतीति अमेध्यस्पर्शेपिविष्णुनाविशेषोदर्शितः नाभेरधस्यात्मबाहुषुचकायिकैर्मलैः स्रग्भिर्मद्यैर्वोपहतोमृत्तौयैस्तदंगं प्रक्षाल्याच्चातः शुद्ध्येत् अन्यत्रोपहतो
 मृत्तौयैस्तदंगं प्रक्षाल्यस्नायात् तैरिन्द्रियस्तूपहतस्तूपोष्यस्नात्वापंचगव्येनदशानच्छदोपहतश्चेति एतच्चपरकीयामेध्यस्पर्शविषयम् आत्मीयमलस्पर्शेतु
 ऊर्ध्वमपिनाभेः क्षालनमेव यथाहदेवलः मानुषास्थिवसांविष्टामार्त्तवमूत्ररेतसी मज्जानंशोणितंवापिपरस्ययदिसंस्पृशेत् स्नात्वाप्रमृज्यलेपादौनाचम्यस
 शुचिर्भवेत् तान्येवस्वासिनंस्पृश्यपूतः स्यात्परिमार्जनादिति तथाशंखः रथ्याकर्दमतोयेनष्ठीवनाद्येनवातथा नाभेरूर्ध्वंनरः स्पृष्टः सद्यस्नानेनशुद्ध्यतीति
 यमेनाप्यत्रविशेषोक्तः सकर्दमतुवर्षासुप्रविश्यग्रामसंकरम् जंघयोर्मृत्तिकास्तिस्त्रः पादयोर्द्विगुणास्ततइति ग्रामसंकरं ग्रामसलिलप्रवाहप्रवेशं सकर्दमं
 प्रविश्येत्यर्थः मारुतशोषितेतुकर्दमादौनदोषः रथ्याकर्दमतोयानिस्पृष्टान्यंत्यश्चवायसैः मारुतेनैवशुद्ध्यन्तिपक्षेष्टकचितानिचेतिप्रागुक्तत्वात् अस्थिनि
 मनुनाविशेषोक्तः नारंस्पृष्ट्वास्थिसस्नेहंस्नात्वाविप्रोविशुद्ध्यति आचम्यैवतुनिःस्नेहं गांस्पृष्ट्वावीक्ष्यवारविमिति इदं द्वैजातास्थिविषयं अन्यत्रवसिष्ठोक्तं
 मानुषास्थिस्निग्धंस्पृष्ट्वात्रिरात्रमाशौचमस्निग्धेत्वहोरात्रम् अमानुषेतुविष्णूक्तं भक्ष्यवर्जपंचनखशवंतदस्थिचसस्नेहंस्पृष्ट्वास्नातः पूर्ववत्प्रक्षालितंवि

भृयादिति एवमन्येपि स्नानार्हाः स्मृत्यन्तरतो वबोद्धव्याः एवं स्नानार्हाणां बहुत्वान्तदभिप्रायेतैरिति बहुवचनमविरुद्धं उदक्याशुचिभिः स्नायादित्येतच्चांडा-
लाद्यचेतनव्यवधानस्पर्शेवेदितव्यं चेतनव्यवधाने तु मानवंदिवा कीर्त्तिमुदक्याश्च पतितं सूतिकां तथा शवंतत्स्पृष्टिनं चैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शश्व्यतीति तृती-
यस्थत्वाच्च मनमेव तमेव तु स्पृशेद्यस्तु स्नानं तस्य विधीयते उर्ध्वमाचमनं प्रोक्तं द्रव्याणां प्रोक्षणं तथेति संवर्त्तस्मरणात् एतच्चाबुद्धिपूर्वकविषयं मतिपूर्वत-
तीयस्यापि स्नानमेव यथाह गौतमः पतितचंडालसूतिको दक्याशवस्पृष्टितत्स्पृष्ट्युपस्पर्शने सचैलमुदकोपस्पर्शनाच्छुद्ध्येदिति चतुर्थस्थत्वाच्च मनं उ-
पस्पृश्याशुचिस्पृष्टं तृतीयं वापि मानवः हस्तौ पादौ च तोयेन प्रक्षाल्यान्म्यशुद्ध्यतीति देवलस्मरणात् अशुचिना पुनरुदक्यादिस्पर्शे देवलेन विशेष उक्तः

कालोशिः कर्ममृदायुर्मनोज्ञानंतपोजलम् पश्चात्तापो निराहारः सर्वमीशुद्धिहेतवः ३१

श्वपाकं पतितव्यंगमुन्मत्तं शवहारकम् सूतिको साविकां नारीं रजसाचपरिप्लुताम् श्वकुक्षुदवराहांश्च ग्राम्यान्संस्पृश्यमानवः सचैलः सशिरः स्नात्वा
त्तदानीमेव शुद्ध्यति अशुद्धान्स्वयमप्येतान् शुद्धस्तु यदि स्पृशेत् विशुद्ध्यत्युपवासेन तथा कच्छेण वा पुनरिति साविका प्रसवस्य कारयित्री कच्छः श्व-
पाकादिविषयः श्वादिषु तूपवास इति व्यवस्था ३० अधुना कालशुद्धौ दृष्टं तत्वेन द्रव्यशुद्धिप्रकरणोक्तोस्तथैवात्र प्रकरणे वक्ष्यमाणं शुद्धिहेतुननुक्रा-
मति यथाश्यादयो मीसर्वे स्वविषये शुद्धिहेतवस्तथा कालोपि दशरात्रादिकः शास्त्रगम्यत्वाच्छुद्धिहेतुत्वस्य अग्निस्तावच्छुद्धिहेतुर्यथाभ्यधायि पुनः पा-
कान्महीमयमिति कर्मचशुद्धिनिमित्तं यथावक्ष्यति अश्वमेधावभृथस्नानादिति तथामृदपिशुद्धिकारणं यथाकथितम् सलिलं तस्मिन्मृदापि प्रक्षेप्तव्यं

विशुद्धयति वायुरपिशुद्धिहेतुः यथोदीरितं मारुतेनैव शुद्धंतीति मनोपिवाचः शुद्धिसाधनं यथाग्नायि मनसावाग्नितावाग्वदतीत्यादि ज्ञानं चा
 ध्यात्मिकं बुद्धिशुद्धौ निदानं यथाभिधास्यति क्षेत्रज्ञस्येश्वरज्ञानादिति तपश्चक्रादि यथावदिष्यति प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं समावागुरुतत्परा इत्यादि
 तथा जलमपिशरीरादेः यथा जल्पिष्यति वर्षणो जलमिति पश्चान्तापो विशुद्धिजनकः यथा गदितम् रव्यापनेनानुतापेनेति निराहारोपिशुद्धयुपा
 दाग्म् यथा व्याहरिष्यति त्रिरात्रोपोषितो जलत्वेत्यादि ३१ किंच अकार्यकारिणानिषिद्धसेविनां दानमेव मुख्यं शुद्धिकारणं यथा व्याख्यास्यति पात्रेध

अकार्यकारिणंदानं वेगो नद्याश्च शुद्धिकृत् शोधयस्य मृच्चतोयं च संन्यासो वैद्विजन्मताम् ३२ तपो वेदविदां क्षांतिर्विदुषा वर्ष-
 णो जलम् जपः प्रच्छन्नपापानां मनसः सत्यमुच्यते ३३ भूतात्मनस्तप्तो विद्ये बुद्धेर्ज्ञानं विशोधनम् क्षेत्रज्ञस्येश्वरज्ञानाद्वि
 शुद्धिः परमामता ३४

नवापर्याप्तं दत्तेति नद्याः निदाघादौ अल्पतोयतया अमेध्योपहततीरायाः कूलं कषवर्षां बुप्रवाहः वेगः शुद्धिकृ-
 त् शोधनीयस्य द्रव्यस्य मृच्चतोयं च शुद्धिकृद्यथेह भणितं अमेध्याक्तस्य मृत्तोयैः शुद्धिर्गंधापकर्षणादिति संन्यासः प्रव्रज्याद्विजन्मनां मानसोपचारे
 शुद्धिकृत् तपो वेदाभ्यासो वेदविदां शुद्धिकारणं कृच्छ्रादितु सर्वसाधारणं न वेदविदामेव क्षांतिरूपशमो विदुषां वेदार्थविदां वर्षणो शरीरस्य जलं प्र-
 च्छन्नपापानामविख्यातदोषाणां अधमर्षणादिसूक्तजपः शुद्धिकारणं शुद्धिसाधनं मनः सदसत्संकल्पात्मकम् तस्यासत्संकल्पात्तदशुद्धस्य सत्यं साधु
 संकल्पः शोधकं भूतशब्देन तद्विकारभूतो देहद्रियसंबंधो लक्ष्यते तत्र स्थूलो हं रुशो हं काणो हं बधिरोहमिति एवंपदभिमानित्वेन यो यमात्मा वर्तते स

भूतात्मा तस्य तपोविद्येशक्तिनिमित्ते तपःशब्देनानेकजन्मस्वेकस्मिन्नपिवाजन्मनिजागरस्वप्नसुषुप्त्यवस्थास्वात्मनो योयमन्वयः शरीरादेश्च व्य-
तिरेकः सोभिधीयते यथा तपसा ब्रह्मविजिज्ञासस्वेति पञ्चकोशव्यतिरेकप्रतिपादनपरेवाक्ये विद्याशब्देन चोपनिषदमस्थूलमनण्वहस्वमसंगो ह्यय-
मात्मेत्यादित्वं पदार्थनिरूपणविषयवाक्यजन्यज्ञानमुच्यते एताभ्यामस्य शक्तिः शरीरादिव्यतिरेकबुद्धेः संशयविपर्ययरूपत्वेनाश्रद्धायाः प्रमाण-
रूपज्ञानं विवोधनं क्षेत्रस्य तपोविद्याविशुद्धस्य त्वं पदार्थभूतस्य तत्त्वमसीत्यादिवाक्यजन्यात्माकाररूपादीश्वरज्ञानात् परमात्मशक्तिर्मुक्तिलक्षणा य-
था ताः शक्तयः पुरुषपुरुषार्थास्तद्व्युक्ततराकालशक्तिरपीत्येवं प्रशंसार्थं भूतात्मादिविशुद्ध्यभिधानं इत्यादौ च प्रकरणम् ३२ ३३ ३४ आप-

क्षेत्रेण कर्मणा जीवे द्विशां वाप्यापदि द्विजः निस्तीर्यतामथात्मानं पावयित्वान्यसेत्यथा ३५

द्यपि च कष्टायांसद्यः शौचं विधीयत इत्यापदि मुख्यशौचकल्पनामनुष्ठानासंभवेन सद्यः शौचाद्यनुकल्पमुत्वेदानीं तत्प्रसंगादापदि प्रतिग्रहोधिको विप्रेयाजना-
ध्यपनेतथेत्याद्युक्तया जनादिमुख्यवृत्त्यसंभवेन वृत्त्यंतरमाह द्विजो विप्रो बहुकुटुंबतया स्ववृत्त्या जीवितुमसमर्थः क्षत्रसंबन्धिना कर्मणा शस्त्रग्रहणादि-
नापदि जीवेत् तेनापि जीवितुमशक्नुवन् वैश्यसंबन्धिना कर्मणा वाणिज्यादिना जीवेत् न शूद्रवृत्त्या तथा च मनुः उभाभ्यामप्यजीवंस्तु कथं स्यादिति चेद्दे-
वैः कृषिगोरक्षमास्थाय जीवेद्द्वैश्वस्य जीविका मिति तथा आपद्यपि न हीनवर्णेन ब्राह्मीवृत्तिराश्रयणीया किंतु ब्राह्मणेन क्षात्री क्षत्रियेण वैश्यसंबन्धिनी
वैश्येन च शौद्रित्येवं स्वानंतरहीनवृत्तिरेव अजीवंतः स्वधर्मेणानंतरां पापीयसीं वृत्तिमातिष्ठेरन् नतुकदाचिज्ज्यायसीमिति वसिष्ठस्मरणात् ज्यायसी

चब्राह्मीवृत्तिः तथाचस्मृत्यंतरं उत्कृष्टं वापकृष्टं वा तयोः कर्मनविद्यते मध्यमेकर्मणीहित्वासर्वसाधारणोहिते इति शूद्रस्य उत्कृष्टं ब्राह्मं कर्मनविद्यते तथा ब्राह्मणस्यापकृष्टं शौद्रं कर्म मध्यमेक्षत्रवैश्यकर्मणी पुनरापद्रुतसर्ववर्णसाधारणे शूद्रश्चापद्रुतो वैश्यवृत्त्या शिल्पैर्वा जीवेत् शूद्रस्य द्विजशुश्रूषा तथा जीवन्वर्णि भवेत् शिल्पैर्वा विविधैर्जीवेत् द्विजातिहितमाचरन्निति प्रागुक्तत्वात् मनुना चात्र विशेषो दर्शितः यैश्च कर्मप्रचरितैः शूद्रश्चूष्यते द्विजातयः तानि कारुककर्माणि शिल्पानि विविधानि चेति अनेनैव न्यायेनानुलोमोत्पन्नानामपि स्वानंतरा वृत्तिरूहनीया एवं स्वानंतरहीनवर्णवृत्त्या आपदं निस्तीर्य प्रायश्चित्ताचरणेनात्मानं पावयित्वा पथिन्यसेत् स्ववृत्त्या वात्मानं स्थापयेदित्यर्थः यद्वायमर्थः गर्हितवृत्त्या र्जितंधनं पथिन्यसेदुत्सृजेदिति

फलोपलक्षौमसोममनुष्यापूपवीरुधः तिलोदनरसक्षारान्ध्रिक्षीरं घृतं जलम् ३६ शस्त्रासवमधूच्छिष्टमधुलाक्षाथबर्हिषः
मृच्चर्मपुष्पकुतुपकेशतक्रविषक्षितीः ३७ कौशेयनीललवणमासैकशफसीसकान् शकाद्रौषधिपिण्याकपशुगंधास्तथैव च ३८

तथाचमनुः जपहोमैरपेत्येनोयाजनाध्यापनैः कृतम् प्रतिग्रहनिमित्तं तु त्यागेन तपसैव त्विति ३५ वैश्यवृत्त्या जीवतो ब्राह्मणस्य यदपणनीयं तदाह नो विक्रीणीतेति प्रत्येकमपि संबध्यते फलानि कदलीफलादीनि बदरे गुदव्यतिरिक्तानि यथाह नारदः स्वयंशीर्णानिपर्णानि फलानां बदरे गुदे रज्जुः कापीसिकं सूत्रं तच्चेदविकृतं भवेदिति उपलंभाणि व्याघ्रममात्रं क्षौममतसीसूत्रमयं वस्त्रं क्षौमग्रहणं तांतवादेवारूपलक्षणम् यथाह मनुः सर्वचतांतवरक्तं शाणक्षौमाविकानि च अपि चेत्स्युररक्तानि फलमूले तथौषधीरिति सोमोलताविशेषः मानुष्यपदेनाविशेषात् स्त्रीपुंनपुंसकानां ग्रहणं अपूपमंडका

दिभक्ष्यमात्रम् वीरुधौवेत्रामृतादिलताः तिलाः प्रसिद्धाः ओदनग्रहणंभोज्यमात्रोपलक्षणम् रसागुडेक्षुरसशर्करादयः तथान्वमनुः क्षीरक्षौमंदधि
घृतंतैलंमधुगुडौकुशानिति क्षारायवक्षारादयः दधिक्षीरयोर्ग्रहणंमस्तपिंडकिलाटकूर्चिकादीनांतद्विकाराणामुपलक्षणम् क्षीरंसविकारमितिगौत
मस्मरणात् घृतग्रहणंतैलादिस्नेहमात्रोपलक्षणम् जलंप्रसिद्धं शस्त्रंरवद्वादि आसवग्रहणंमद्यमात्रोपलक्षणम् मधूच्छिष्टंसिक्तकं मधुक्षौद्रं ला
क्षाजतु बर्हिषः कुशाः मृत्प्रसिद्धा चर्माजिनं पुष्पंप्रसिद्धम् ऊर्णलोमकृतः कंबलःकुतपः केशाश्चमर्यादिसंबद्धाः तक्रमुदस्वित् विषंमृग्यादि
क्षितिर्भूमिः नित्यंभूमिब्रीहियवाजाद्यश्वर्षक्षधेन्वनडुहश्चैकइतिसमंतुस्मरणात् कौशेयंकौशप्रभवंवसनम् नीलंनीलीरसम् लवणग्रहणेनैववि

वैश्यवृत्त्यापिजीवन्नोविक्रीणितकदान्वन धर्मार्थविक्रयंनेयास्तिलाधान्येनतत्समाः३९

डसौवर्चलसैंधवसामुद्रसोमककृत्रिमाण्यविशेषेणगृह्यंते मांसंप्रसिद्धं एकशफाहयादयः सीसग्रहणंलोहमात्रोपलक्षणम् शाकंसर्वमविशेषा
त् ओषधयःफलपाकांताः आर्द्रौषधयइतिविशेषोपादानात् शक्रेषुनदोषःपिण्याकःप्रसिद्धः पशवआरण्याः आरण्याश्चपशून्सर्वान्दंष्ट्रिणश्च
वयांसिचेतिमनुस्मरणात् गंधाश्चंदनागुरुप्रभृतयः ३६ ३७ ३८ सर्वानेतान्वैश्यवृत्त्याजीवन्ब्राह्मणः कदाचिदपिनविक्रीणीत क्षत्रियादे
स्तुनदोषः अतएवनारदेनवैश्यवृत्तावविक्रेयंब्राह्मणस्यपयोदधीतिब्राह्मणग्रहणंकृतम् प्रतिप्रसवमाह यद्यावश्यकः पाकयज्ञादिधर्माः स्वसा
धनब्रीह्यादिधान्याभावेननिष्पद्यंते तर्हिधान्येनतिलाविक्रयंनेयाः तत्समाद्रोणपरिमितेनेत्येवंतेनधान्येनसमाः तथामनुः काममुत्पाद्यकृष्यां

स्वयमेवकृषीवलः विक्रीणिततिलान्द्रुद्धान्धर्मार्थमचिरस्थितानिति धर्मग्रहणमावश्यकमेषजाद्युपलक्षणम् अतएव नारदः अशक्तेः मेषजस्य
 र्थेयज्ञहेतोस्तथैवच यद्यवश्यं तु विक्रेयास्तिलाधान्येन तत्समादिति यद्यन्यथा विक्रीणीते तर्हि दोषः भोजनाभ्यंजनादानाद्यदन्यत्कुरुते तिलैः
 कृमिर्भूत्वा स्वविष्टायां पितृभिः सह मज्जतीति मनुस्मरणात् सजातीयैः पुनर्विनिमयो भवत्येव रसारसैर्निमातव्यान्तेवलवणं रसेः कृतान्नंचकृ
 तान्नेन तिलाधान्येन तत्समादिति कृतान्नं सिद्धानं तच्च कृतान्नेन परिवर्तनीयमिति यावत् कृतान्नंचाकृतान्नेनेति पाठे सिद्धमन्नमकृतान्नेन
 तंदुलादिना परिवर्तनीयमिति यावत् ३९ पूर्वोक्तनिषिद्धातिक्रमे दोषमाह लाक्षालवणमांसानि विक्रीयमाणानि सद्यः पतनीयानि द्विजातिकर्महानिक

लाक्षालवणमांसानि पतनीयानि विक्रये पयोदधिचमद्यंच हीनवर्णकराणितु ४० आ
 पद्रतः संप्रगृह्णन् भुजानो वाग्यतस्ततः न लिप्येते न सा विप्रो ज्वलनार्कसमो हि सः ४१

राणि पयः प्रभृतीनि तु हीनवर्णकराणि शूद्रतुल्यत्वापादकानि एतद्व्यतिरिक्तापण्यविक्रये वैश्यतुल्यता यथाह मनुः सद्यः पतति मांसेन लाक्षालव
 णेन च ब्रह्मेण शूद्रो भवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयात् इतरेषामपण्यानां विक्रयादिह कामतः ब्राह्मणः सप्तरात्रेण वैश्याभावं निगच्छति ४० किंच यस्त्व
 धनः अवसन्नकुटुंबतया आपद्रतोपि क्षत्रवृत्तिवानप्रविविक्ष्यति स यतस्ततो हीनतरहीनतमेभ्यः प्रतिगृह्णंस्तदन्नं भुजानोपि वा नैवैनसापापेन लिप्यते य
 तस्तस्यामापद्रवस्यायामसत्प्रतिग्रहादावधिकारित्वेन ज्वलनार्कसमः यथा ज्वलनार्कश्च हीनसंस्कारेऽपि न दुष्यति तथा यमापद्रतोऽपि न दुष्यंतीत्येतावता तस्मा

स्य एवं च वदता आपद्रुतस्य परधर्माश्रयणाद्विगुणमपि स्वधर्मानुष्ठानमेव मुख्यमिति दर्शितं भवति तथान्वमनुः वरं स्वधर्मो विगुणो न पारक्यस्वनुष्ठितः परधर्माश्रयाद्विप्रः सद्यः पतति जाति त इति ४१ किंच आपत्तौ जीवना नीतिविशेषणात् कृष्यादीनामध्ये अनापदवस्थायां यस्य यावृत्तिः प्रतिषिद्धा तस्य सावृत्तिरनेनाभ्यनुज्ञायते यथापदि वैश्यवृत्तिः स्वयं कृता कृषिर्विप्रस्य त्रिययोरभ्यनुज्ञायते एवं शिल्पादीन्यस्याभ्यनुज्ञायते शिल्पसूपकरणादि भृतिः प्रेष्यत्वं विद्याभृतकाध्यापकत्वाद्या कुसीदं वृध्यर्थं द्रव्यप्रयोगः तत्स्वयं कृतमभ्यनुज्ञायते शकटं भाटकेन धान्यादिवहनद्वारेण जीवनहेतुः गिरिस्तद्रतत्तुणैर्धनद्वारेण जीवनम् सेवापरचित्तानुवर्त्तनम् अनूपं प्रचुरतृणवृक्षजलप्रायः प्रदेशः तथानृपयाचनं भैक्ष्यं स्नातकस्यापि एतान्यापत्तौ जीवना नि

कृषिशिल्पं भृतिर्विद्या कुसीदं शकटं गिरिः सेवानूपं नृपो भैक्ष्यमापत्तौ जीवना नितु ४२
बुभुक्षितरुच्यहं स्थित्वा धान्यमब्राह्मणाद्धरेत् प्रतिगृह्यतदारब्धेयमभियुक्तेन धर्मतः ४३

तथान्वमनुः विद्याशिल्पं भृतिः सेवागोरक्षाविपणिः कृषिः गिरिर्भैक्ष्यं कुसीदं च दश जीवनहेतवः ४२ यदा कृष्यादीनामपि जीवनहेतूनामसंभवस्तदा कथं जीवनमित्यत आह धान्याभावेन त्रिरात्रं बुभुक्षितो नश्नन् स्थित्वा अब्राह्मणाच्छूद्रात्तदभावे वैश्यात्तदभावे क्षत्रियाद्वा हीनकर्मणा एकाहपर्याप्तं धान्यमाहरेत् यथाह मनुः तथैव सप्तमे भक्ते भक्तानि षडनश्नता अश्वस्तनविधानेन हेतव्यं हीनकर्मण इति तथा प्रतिग्रहोत्तरकालं च यदपहृतं तद्धर्मतो यथावृत्तमारब्धेयं यदि नाष्टिकेन स्वामिना तथेदं किं ममापहृतमित्युभियुज्यते यथाह मनुः खलात्क्षेत्रादगाराद्वा यतो वाप्युपलभ्यते आरब्ध्या

तज्यंतु तत्तस्मै पृच्छते यदि पृच्छतीति ४३ इदमपरमापत्संगाद्राज्ञो विधीयते योशनायापरितोऽवसीदति तस्य वृत्तमाचारं कुलमाभिजात्यं शीलमात्मगु
णं श्रुतं शास्त्रश्रवणं अध्ययनं वेदाध्ययनं तपः कृच्छ्रादिचपरीक्ष्य राजाधर्मादनपेतां वृत्तिं प्रकल्पयेत् अन्यथा तस्य दोषः तथान्वमनुः यस्य राज्ञस्तु वि
षये श्रोत्रियः सीदति क्षुधा तस्य सीदति तद्राष्ट्रं दुर्मिक्षव्याधिपीडितमिति इत्यापद्धर्मप्रकरणम् ४४ चतुर्णामाश्रमिणां मध्ये ब्रह्मचारिगृहस्थयोर्धर्माः
प्रतिपादिताः सांप्रतमवरप्राप्तान्वानप्रस्थधर्मान् प्रतिपादयितुमाह वने प्रकर्षणनियमेन च तिष्ठति चरतीति वनप्रस्थः वनप्रस्थ एव वानप्रस्थः संज्ञायां
दैर्घ्यं भाविनी वृत्तिमाश्रित्य वनं प्रतिष्ठासुरितियावत् असौ सतविन्यस्तपत्नीकस्त्वये यं भरणीयेत्येवं सतविन्यस्तानि क्षिप्तापत्नीयेन सतथोक्तः यदि

तस्य वृत्तं कुलं शीलं श्रुतमध्ययनं तपः ज्ञात्वा राजा कुटुंबं च धर्म्या वृत्तिं प्रकल्पयेत् ४४
सतविन्यस्तपत्नीकस्तथा वानुगतो वनम् वानप्रस्थो ब्रह्मचारी साग्निः सोपासनो व्रजेत् ४५

सापतिपरिचर्याभिलाषेण स्वयमपि वनं जिगमिषति तदा तथानुगतो वा सहितः तथा ब्रह्मचारी ऊर्ध्वरेताः साग्निर्वैतानाग्निसहितः तथा सोपासनो गृह्या
ग्निसहितश्च वनं व्रजेत् सतविन्यस्तपत्नीक इति वदता कृतगार्हस्थ्यो वानप्रस्थो वनवासे धिक्रियत इति दर्शितम् एतच्चाश्रमसमुच्चयपक्षमंगीकृत्यो
क्तं इतरथा अविप्लुतब्रह्मचर्येयं यमिच्छेत्तमावसेदित्य कृतगार्हस्थ्योऽपि वनवासे धिक्रियत एव अयंच वनप्रवेशो जराजर्जरकलेवरस्य जातपौत्रस्य वा त-
थाहमनुः गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलितमात्मनः अपत्यस्यैव वा पत्यंतदारण्यं समान्श्रयेदिति अयंच पुत्रेषु पत्नीनिक्षेपो विद्यमानभार्यस्य मृतभार्य-

स्याप्यापस्तंबादिभिः वनवासस्मरणात् अतोयत्तदाहयित्वाग्निहोत्रेणेतिपुनराधानविधानंतदपरिपक्वकषायविषयम् साग्निः सोपासनोव्रजेदित्येवंविवेचनीयं अग्निनयनंचतन्निवर्त्याग्निहोत्रादिकर्मसिद्ध्यर्थं अतएवमनुः वैतानिकंचजुहुयादग्निहोत्रंयथाविधि द
र्शमस्कंदयन्त्यर्वापौर्णमासिचशक्तितइति ननुचपुत्रनिक्षिप्तपत्नीकस्यतद्विरहिणः कथमग्निहोत्रादिकर्मानुष्ठानंघटते पत्न्यासहयष्टव्यमिति सहाधि
कारनियमात् सत्यमेवंकिलत्रपत्नीनिक्षेपविधिबलादेवतन्नैरपेक्ष्येणाधिकारः कल्प्यते यथाहिरजस्वलायांयस्य व्रत्येहनिपत्यनालंभुकास्यात्तामरुध्य
यजेतेत्यपरोधविधिबलान्तन्निरपेक्षता यद्वावनंप्रतिष्ठमानमेवपतिंपत्यनुमन्यतइतिनविरोधः नचयथाब्रह्मचारिणोविधुरस्यवावनंप्रस्थितस्याग्निहोत्रादिप

अफालकष्टेनाग्नींश्चपितृन्देवातिथीनपि ऋत्यांश्चतर्पयेत्श्मश्रुजटालोममटात्मवान् ४६

रिलोपः तथानिक्षिप्तपत्नीकस्यापिअग्निहोत्राद्यभावइतिशंकनीयम् अपाक्षिकत्वेनश्रवणात् नचब्रह्मचारिविधुरयोपिअग्निसाध्यकर्मसकृदअनधि
कारः पंचमासादूर्ध्वमाहितश्रावणिकामेस्तदधिकारदर्शनात् वानप्रस्थोजटिलश्चीराजीनवासानफालकृष्टमधितिष्ठेत् अकृष्टमूलफलसंचिन्वीत
ऊर्ध्वरेताः क्षमाशैयोदद्यादेवनप्रतिगृणीयादूर्ध्वपंचभ्योमासेभ्यः श्रावणिकेनाग्निमाधायाहिताग्निर्वृक्षमूलिकोदद्यादेवपितृमनुष्येभ्यः सगच्छेत्स्वर्गमा
नंत्यमिति वसिष्ठस्मरणात् चीरं वस्त्रखंडो वल्कलैवा नफालकृष्टमधितिष्ठेत्कृष्टक्षेत्रस्योपरिननिवसेत् श्रावणिकेनवैदिकेनसार्गेणनलौकिकेनेत्यर्थः ४५
साग्निः सोपासनोव्रजेदित्येतदग्निसाध्यंश्रौतस्मार्त्तकर्मानुष्ठानार्थमित्युक्तं तत्रगुणविधिमाह फालग्रहणंकर्षणसाधनोपलक्षणं अष्टक्षेत्रोद्भवेननीवार

वेणुश्यामाकादिना अग्नींस्तर्पयेत् अग्निसाध्यानि कर्माण्यनुतिष्ठेत् चशब्दाद्रिक्षादानमपितेनैव कुर्यात् तथापि तून् देवानतिथीन् अपि शब्दाद्
तान्यपितेनैव तर्पयेत् तथा भृत्यान् चशब्दादाश्रमप्राप्तानपि तथा च मनुः यद्रक्षः स्यात्ततो दद्याद्द्वलिं भिक्षां च शक्तिः अम्मूलफलभिक्षाभि
रर्चयेदाश्रमागतानिति एवंपंचमहायज्ञान्कृत्वा स्वयमपि तच्छेषमेव भुंजीत देवताभ्यश्च तद्धुत्वा वन्यं मेध्यं तरुहविः शेषमात्मनियुंजीत लवणं च स्वयं
कृतमिति मनुस्मरणात् स्वयंकृतमूरवरलवणमेव भोजनार्थं यागाद्यर्थं च मुन्यन्ननियमात् ग्राम्याहारपरित्यागोर्थमिदं अतएव मनुः संत्यज्य
ग्राम्यमाहारं सर्वं चैव परिच्छेदमिति ननु च दर्शपूर्णमासादेर्ब्रीह्यादिग्राम्यद्रव्यसाध्यत्वात्कथं तत्परित्यागः न च वचनीयमफालकृष्टेनार्थीत्येति विशेषः

अन्होमासस्य षण्णां वा तथा संवत्सरस्य वा अर्थस्य संचयं कुर्यात्कृतमाश्वयुजे त्यजेत् ४७

च न सामर्थ्याद्व्रीह्यादिबाध इति विशेषविषयिण्यापि स्मृत्याश्रुतिबाधस्यान्याय्यत्वात् अफालकृष्टविधेश्च स्मार्त्ताग्निसाध्यकर्मविषयत्वेनाप्युप
पत्तेः सत्यमेवं किं तत्र व्रीह्यादेरप्यफालकृष्टत्वसंभवान्न विरोधः अतएव मनुना वा संतशारदैर्मध्ये मुन्यन्तैः स्वयमाहृतैः पुरोडाशांश्च रूतैर्विविधिव
न्निर्वपेत्पृथगिति नीवारादीनां मुन्यन्मानां स्वतो मेध्यत्वे सिद्धेऽपि पुनर्मध्यग्रहणं यज्ञार्हव्रीह्यादिप्राप्त्यर्थं कृतं मेधोयज्ञस्तदहं मेध्यमिति तथाश्मश्रू
णिसुरवजानिरोमाणि जटारूपांश्च शिरोरुहान्कक्षादीनि च रोमाणि विष्टयात् रोमग्रहणं नखानामप्युपलक्षणं तथा च मनुः जटाश्च विभृत्यानि
त्यंश्मश्रुलोमनखांस्तथेति तथात्मवानात्मोपासनाभिरतः स्यात् ४६ पूर्वोक्तद्रव्यसंचयनियममाह एकस्यान्हः संबन्धिभोजनयजनादिदृष्टादृष्टकर्म

पाः पर्याप्तस्थार्थस्य संचयं कुर्यात् मासस्य वाषण्णां मासानां वा सैवत्सरस्य वा संबंधिकर्मपर्याप्तं संचयं कुर्यात् नाधिकं यद्येवं क्रियमाणेऽपि कथंचिदतिरि-
च्यते तर्हितदतिरिक्तमाश्वयुजे मासित्यजेत् ४७ किंच दांतोदर्परहितः त्रिषु सवनेषु प्रातर्मध्यंदिनापराणहेषु स्नानशीलः तथा प्रतिग्रहे पराङ्मुखः
चशब्दाद्याजनादिनिवृत्तश्च स्वाध्यायवान् वेदाभ्यासरतः तथा फलमूलमिक्षादिदानशीलः सर्वप्राणिहिताचरणनिरतश्च भवेत् ४८ किंच दांताण-
वोल्लूखलं तद्यस्यास्ति स दंतोल्लूखलिकः काले नैव पक्वं कालपक्वं नीवारवेणुश्यामाकादिबदरेंगुदादिफलं च तदशनशीलः कालपक्काशी वाशब्दोऽपि

दांतस्त्रिषवणस्नायी निवृत्तश्च प्रतिग्रहात् स्वाध्यायवान् दानशीलः सर्वसत्वहिते रतः ४८ दंतोल्लूखलिकः कालपक्काशी वाश्म-
कुट्टकः श्रौतं स्मार्तं फलस्नेहैः कर्म कुर्यात् तथा क्रियाः ४९ चांद्रायणे नयेत् कालं कृच्छ्रैर्विवर्त्तयेत् सदा पक्षे गते वाप्यभ्यासा-
वाहनिवागते ५०

काशनो वा स्यात् कालपक्वमुगेव वेति मन्त्राणि पक्काशित्वाभिप्रायः अश्मकुट्टको वा भवेत् अश्मना कुट्टनमघ-
हनं नयस्य स तथोक्तः तथा श्रौतं स्मार्तं च कर्म दृष्टार्थाश्च भोजनाभ्यंजनादिक्रियाः लकुचमधूकादिमेध्यतरुफलैर्द्रवैः स्नेहद्रव्यैः कुर्यान्न तु घृतादिकैः तथा
च मनुः मेध्यवृक्षोद्भवा नद्यात् स्नेहांश्च फलसंभवानिति ४९ पुरुषार्थतया विहितद्विर्भोजननिवृत्त्यर्थमाह चांद्रायणे नयेत् कालं कृच्छ्रैर्विवर्त्तयेत् सदा पक्षे गते वाप्यभ्यासा-
वाहनिवागते ५० अत्रापि यथाह मनुः नक्तं वा न्नं समं शीयाद्विवावाहृत्य राक्तिः चतुर्थकालिको वा स्याद्यद्वाप्यष्टमकालिक इति एतेषां कालनियमानां शततयपेक्षया विक-

ल्यः ५० किंच आहारविहारावसरवर्ज्यरात्रौ शक्निः प्रयतः स्वप्यात् नोपविशेन्नापितिष्ठेत् दिवा स्वप्नस्य पुरुषमात्रार्थतया प्रतिषिद्धत्वान्नतन्नि
वृत्तिपरम् तथा भूमावेव स्वप्यात् तच्च भूमावेव न शय्यांतरितायां मंचकादौ वा दिनंतु संप्रपदैरर्तनैर्नयेत् स्थानासनरूपैर्वा विदारैः संचारैः कंचित्का
लं स्थानं कंचिच्चोपवेशनमित्येवं वा दिनं नयेत् योगाभ्यासेन वा तथा च मनुः विविधाश्चोपनिषदीरात्मसंसिद्धये श्रुतीरिति आत्मनः संसिद्धये ब्रह्मत्वप्राप्त
ये तथा शब्दास्तितिपरिलोडनाद्वा नयेत् भूमौ विपरिवर्त्तततिष्ठेद्वा प्रपदैर्दिनमिति मनुस्मरणात् प्रपदैः पादाग्रैः ५१ किंच त्रिंशत्तुः संवत्सरौ ग्रीष्मो वर्षा हेमं

स्वप्याद्भूमौ शक्नीरात्रौ दिवा संप्रपदैर्नयेत् स्थानासनविहारैर्वा योगाभ्यासेन वा तथा ५१ ग्रीष्मे पंचाग्निमध्यस्थो वर्षा सु
स्थंडिले शयः आर्द्रवासास्तु हेमं ते शक्त्या वा पितपश्चरेत् ५२ यः कंटकैर्वितुदतिचंदनैर्यश्च लिंपति अक्रुद्धोपरितुष्टश्च
समस्तस्य च तस्य च ५३

तइति दर्शनात् ग्रीष्मे चैत्रादिमासचतुष्टये च तसृषु दिक्षु चत्वार उपरिष्ठादादित्य इत्येवं पंचानामग्नीनां मध्ये तिष्ठे
त् तथा वर्षा सुश्वावणादिमासचतुष्टये स्थंडिले शयः वर्षा धारा विनिवारण विरहिणी भूतले निवसेत् हेमं ते मार्गशीर्षादिमासचतुष्टये क्लिन्नं वा सो वसीत
एवं विधतपश्चरणे असमर्थः स्वशक्त्यनुरूपं वा तपश्चरेत् यथा शरीरशोषस्तथा यतेन तपश्चरंश्चोग्रतरं शोषयेद्देहमात्मन इति मनुस्मरणात् ५२ किं
च यः कश्चित्कंटकादिभिर्विविधमंगानि तुदति व्यथयति तस्मै न क्रुध्येत् यश्चंदनादिभिरुपलिंपति स्वरवयति तस्य तु न परिष्येत् किंतु तयो रभयो
रपि समः स्यादुदासीनो भवेत् ५३ अग्निपरिचर्याक्षमं प्रत्याह अग्नीनात्मनि समारोप्य वृक्षा वा सो वृक्ष एव आवासः कुटीरस्य सुतथोक्तः मिताश

नः स्वत्माहारः अपिशब्दात्फलमूलाशनश्च भवेत् तथाहमनुः अग्नीन्वात्मनि वैतानान्समारोप्य यथाविधि अनग्निरनिकेतः स्यान्मुनिर्मूलफलाश-
न इति मुनिर्मौनव्रतयुक्तः फलमूलासंभवे च यावत्प्राणधारणं भवति तावन्मात्रं भैक्ष्यं वानप्रस्थगृहेष्वचरेत् ५४ यदा तु तदसंभवो व्याध्यभिभवो-
वा तदा किं कार्यमित्यत आह ग्रामादाहृत्य वाग्यतोमौनी भूत्वा अष्टौ ग्रासान् भुंजीत ग्राम्यभैक्ष्यविधानान्मुन्यन्ननियमोर्थलुप्तः यदा पुनरष्टभिर्ग्रा-
सैः प्राणधारणं न संभवति तदाष्टौ ग्रासान् मुने भैक्ष्यं वानप्रस्थस्य षोडशैति स्मृत्यन्तरोक्तं द्रष्टव्यम् सकलानुष्ठानसमर्थप्रत्याह अथवा वायुरेव भक्षो यस्य-
सौ वायुभक्षः प्रागुदीचमैशानीं दिशं गच्छेत् आवर्षसंक्षयात् वर्षवपुस्तस्य निपातपर्यंतमकुटिलगतिर्गच्छेत् यथाहमनुः अपराजितां वास्थाय

अग्नीन्वाप्यात्मसाकृत्वा वृक्षावासोमिताशनः वानप्रस्थगृहेष्वेव यात्रार्थं भैक्ष्यमाचरेत् ५४
ग्रामादाहृत्य वा ग्रासान् अष्टौ भुंजीत वाग्यतः वायुभक्षः प्रागुदीचीं गच्छेद्वावर्षसंक्षयात् ५५

गच्छेद्विशमजिह्वागइति महाप्रस्थाने व्यशक्तो भृगुपतनादिकं वा कुर्यात् वानप्रस्थो वीराध्वानं ज्वलनांबु प्रवेशनं भृगुपतनं वानुतिष्ठेदिति स्मरणात्
स्नानाचमनादि धर्मा ब्रह्मचारिप्रकरणाद्यभिहिताश्चाविरोधि नो स्यापि भवंति उत्तरेषां चैतदविरोधीति गौतमस्मरणात् एवं प्रागुदितैर्दवादि दीक्षामहाप्र-
स्थानपर्यन्तास्तनुत्यागां मनुतिष्ठन् ब्रह्मलोके पूज्यतां प्राप्नोति यथाहमनुः आसां महर्षिचर्याणां त्यक्त्वा मन्यतमयां तनुम् वीतशोकभयो विप्रो ब्रह्मलोके
महीयते इति ब्रह्मलोकः स्थानविशेषो न तु नित्यं ब्रह्म तत्र लोकशब्दा स्या प्रयोगात् तत्र तुरीयाश्रममंतरेण मुक्त्यनंगीकाराच्च न च योगाभ्यासेन वा

पुनरिति ब्रह्मोपासनविध्यनुपपत्त्या तद्वापत्तिः परिशंकनीया सा लोभ्यादिप्राप्त्यर्थत्वेनापि तदुपपत्तेः अतएव श्रुतौ त्रयो धर्मस्कंधा इत्युपक्रम्य यज्ञोध्ययनं दानमिति प्रथमः तप एवेति द्वितीयः ब्रह्मचार्यचार्यकुलवासी तृतीयः अत्यंतमाचार्यकुल एव मात्मानमवसादयन्निति गार्हस्थ्यवानप्रस्थ्यनैष्ठिकत्वस्वरूपमभिधाय सर्व एते पुण्यश्लोका भवन्तीति त्रयाणामाश्रमिणां पुण्यश्लोक प्राप्तिमभिधाय ब्रह्मसंस्थो मृतत्वमेतीति पारिशेष्यात् परिव्राजकस्यैव ब्रह्मसंस्थस्य मुक्तिरक्षणा मृतत्वप्राप्तिरभिहिता यदापि श्राद्धकृत्सत्यवादी च गृहस्थोपिविमुच्यत इति गृहस्थस्यापि मोक्षप्रतिपादनं तद्वांतरानुभूत पारिव्रज्यस्यैत्यवगंतव्यम् इति वानप्रस्थप्रकरणम् ५५ वैखानसधर्माननुक्रम्य क्रमप्राप्त्या परिव्राजकधर्मान्सांप्रतं प्रस्तौति यावता कालेन तीव्रतपः शोषितवपुषो विषयकषायप

वनाद्गृहाद्वाकृत्वेष्टिं सार्ववेदमदक्षिणाम् प्राजापत्यांतदंतेतानग्नीनारोप्यचात्मनि ५६
अधीतवेदाजपकृत्युत्रवानन्नदोग्निमान् शक्त्या च यज्ञकृन्मोक्षेमनः कुर्यात्तु नान्यथा ५७

रिपाको भवति पुनश्च मदोद्गवाशंकानोद्गाव्यतेतावत्कालं वनवासं कृत्वा तत्समन्तरं मोक्षेमनः कुर्यात् वनगृहशब्दाभ्यां तत्संबंध्याश्रमोलक्ष्यते मोक्षशब्देन च मोक्षैकफलकश्चतुर्थश्रमः अथवा गृहाद्गार्हस्थ्यं दनंतरं मोक्षेमनः कुर्यात् अनेन च पूर्वोक्तश्चतुराश्रमसमुच्चयपक्षः पाक्षिक इति द्योतयति तथा च विकल्पो जाबालश्रुतौ श्रूयते ब्रह्मचर्यपरिसमाप्य गृही भवेत् गृही भूत्वा वनी भवेत् वनी भूत्वा प्रव्रजेत् यदि वेतरथा ब्रह्मचर्यं देवप्रव्रजेत् गृहाद्वा वनादेति तथा गार्हस्थ्येतराश्रमबाधश्च गौतमेन दर्शितः एकाश्रम्येत्वाचार्याः प्रत्यक्षविधानाद्गार्हस्थ्यस्येति एषां च समुच्चयविकल्प

बाधपक्षाणां सर्वेषां श्रुतिमूलत्वादिच्छया विकल्पः अतो यत्कैश्चित्संज्ञितमान्यैरुक्तम् स्मार्तत्वान्नैष्ठिकादीनां गार्हस्थ्येन श्रौतबाधः गार्हस्थ्यानधिकृतांधक्रीबा-
दिविषयतावेतितत्त्वाध्यायाध्ययनवैधुर्यनिबन्धनमित्युपेक्षणीयम् किंच यथाविष्णुक्रमणाज्यावेक्षणाद्यक्षमतयापंगवादीनां श्रौतेय्यनधिकारस्तथा स्मार्तेष्वप्युदकुंभा-
हरणमिक्षाचर्यादिष्वक्षमत्वात्कथं पंगवादिविषयतयानैष्ठिकत्वाद्याश्रमनिर्गहः अस्मिन्वाश्रमे ब्राह्मणस्यैवाधिकारः आत्मन्यसीन्समारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजद्ब्र-
ह्मात् तथा एष बोभिहितो धर्मो ब्राह्मणस्य चतुर्विध इत्युपक्रमोपसंहाराभ्यां मनुना ब्राह्मणस्याधिका प्रतिपादनात् ब्राह्मणाः प्रव्रजंतीति श्रुतेः श्राव्यजन्मन एवाधि-
कारेन द्विजातिमात्रस्य अन्येतुत्रैवर्णिकानां प्रकृतत्वात् त्रयाणां वर्णानां वेदमधीत्य चत्वार आश्रमा इति सूत्रकारवचनाच्च द्विजातिमात्रस्याधिकारमाहुः यदा
च वचनाद्ब्रह्माद्वा प्रव्रजति तदा सार्ववेदसदक्षिणां सार्ववेदसी सर्ववेद संबंधिनी दक्षिणा यस्य सा तथोक्ता तां प्रजापतिदेवता कामिषिं कृत्वा तदंते तान्वैता-
नानग्नीनात्मनि श्रुत्युक्तविधानेन समारोप्य च शब्दादुदगयनेषौर्णमास्यां पुरश्चरणमादौ कृत्वा शक्येन कायेनाष्टौ श्राद्धानि निर्वपेत् द्वादशवेति बोधाय-
नाद्युक्तं पुरश्चरणादिकं च कृत्वा तथा धीतवेदो जपपरायणो जातपुत्रो दीनांधकृपणार्पितार्थी यथाशक्त्यन्नदश्च भूत्वाऽनाहिताग्निज्येष्ठत्वादिना प्रतिबं-
धाभावे कृताधानोनित्यनैमित्तिकान्यज्ञान्कृतत्वामोक्षे मनः कुर्यात् चतुर्थाश्रमं प्रविशेन्नान्यथा अनेनानपाकृतर्णत्रयस्य प्रव्रज्यायामनधिकारं दर्शय-
ति यथाह मनुः ऋणानि त्रीण्यपाकृत्य मनोमोक्षे निवेशयेत् अनपाकृत्यमोक्षं तु सेवमानो ब्रजत्यध इति यदा तु ब्रह्मचर्यात्प्रव्रजति तदा न प्रजोत्पादना-
दिनियमः अकृतदारपरिग्रहस्य तत्रानधिकारात् रागप्रयुक्तत्वाच्च विवाहस्य न च ऋणत्रयापाकरणविधिरेव दारानाक्षिपतीति शंकनीयम् विद्याधनार्जन-
नियमवदन्यप्रयुक्तदारसंभवे तस्यानाक्षेपकत्वात् न तु जायमानो ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवान् जायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य इति
जातमात्रस्यैव प्रजोत्पादनादीन्यावश्यकानीति दर्शयति मैवं न हि जातमात्रः अकृतदाराग्निपरिग्रही यज्ञादिष्वधिक्रियते तस्मादधिकारी जायमानो ब्राह्म-

णादिर्यज्ञादीननुतिष्ठेदितितस्यार्थः अतश्चोपनीतस्यवेदाध्ययनमेवावश्यकम् कृतदाराग्निपरिग्रहस्यप्रजोत्पादनमपीतिनिरवद्यम् ५६ ५७ एवमधि
कारिणानिरूप्यतद्धर्मानाह सर्वभूतेभ्यः प्रियाप्रियकारिभ्योहितउदासीनोनपुनर्हिताचरणः हिंसानुग्रहयोरनारंभीतिगौतमस्मरणात् शांतोबाह्या
तः करणोपरतः त्रिदंडाअस्यसंतीतित्रिदंडी तेचदंडावैणवाग्राह्याः प्राजापत्येभ्यनंतरंत्रीनैणवान्दंडान्मूर्धप्रमाणान्दक्षिणेनपाणिनाधारयेत्सव्येनसोद
कं कमंडलुमितिस्मृत्यंतरदर्शनात् एकदंडीत्रिदंडीवेतिबोधायनस्मरणात् चतुर्थमाश्रमंगच्छेद्ब्रह्मविद्यापरायणः एकदंडीत्रिदंडीयास
र्वसंगविवर्जितइतिचतुर्विंशतिमतेदर्शनाच्च तथाशिरवाधारणमपिवैकल्पिकं मुंडः शिखीवेतिगौतमस्मरणात् मुंडोऽममोपरिग्रहइतिवसिष्ठस्मरणात्

सर्वभूतहितःशांतस्त्रिदंडीसकमंडलुः एकारामःपरिव्रज्यभिक्षार्थीग्राममाश्रयेत् ५८

यश्चोपवीतधारणमपिवैकल्पिकमेव सशिरवान्केशान्निक्लंत्यविसृज्ययश्चोपवीतमितिकाठकश्रुतिदर्शनात् कुटुंबं पुत्रदारांश्चवेदांगानिचसर्वशः केशा
नयश्चोपवीतंचत्यल्कागूढश्चरेन्मुनिरितिवाष्कलश्रवणाच्च अथयश्चोपवीतमप्सुजुहोतिभूः स्वाहेति अथदंडमादत्तेसखेमांगोपायेतिपरिशिष्टदर्शनाच्च
यद्यशक्तिस्तदाकंथापिग्राह्या काषायीमुंडस्त्रिदंडीकमंडलुपवित्रपादुकासनकंथामात्रइतिदेवलस्मरणात् शौचाद्यर्थकमंडलुसहितश्चभवेत् एकारामः
प्रव्रजितांतरेणासहायः संन्यासिनीभिः स्त्रीभिश्च स्त्रीणांचैकइतिबोधायनेनस्त्रीणामपिप्रव्रज्यास्मरणात् तथाचदक्षः एकोभिक्षुर्यथोक्तश्चद्वैवमिथुनं
स्मृतं त्रयोग्रामःसमारव्यातऊर्ध्वतुनगरायते राजवार्त्तादितेषांतुभिक्षावात्तापरस्परम् अपिपैशुन्यमात्सर्यसन्निकर्षान्नसंशयइति परिव्रज्यपरिपूर्वोव्र

या.स्मृ.
३०

मि. प्रा.
३

जतिरुयागेवर्तते अतश्चाहं ममाभिमानं तत्कृतं च लौकिकं कर्म निचयं वैदिकं च नित्यकाम्यात्मकं संत्यजेत् तदुक्तं मनुना स्मरवाप्त्युदधिकं चेव नै श्रेयसिकमे
वच प्रवृत्तं च निवृत्तं च द्विविधं कर्म वैदिकं इह वा मुत्र वा काम्यं प्रवृत्तं कर्म कीर्त्यते निष्कामं ज्ञानपूर्वं तु निवृत्तमुपदिश्यते यथोक्तान्यपि कर्माणि परिहाय द्विजोत्त
मः आत्मज्ञानेशमे च स्याद्देवाभ्यासे च यत्नवानिति अत्र वेदाभ्यासः प्रणवाभ्यासस्तत्र यत्नवान् भिक्षाप्रयोजनार्थं ग्राममाश्रयेत् प्रविशेत् न पुनः स्मरवनिवा
सार्थं वर्षाकालेन तु दोषः ऊर्ध्ववार्षिकाभ्यां मासाभ्यां नैकस्थानवासीति शंखस्मरणात् अशक्तौ पुनर्मासचतुष्टयपर्यंतमपि स्यात्तत्र न चिरमेकत्र वसेदन्यत्र वर्षा-
कालात् श्रावणादयश्च त्वारोमासा वर्षाकाल इति देवलस्मरणात् एकरात्रं वसेद्ग्रामे नगरे रात्रिपंचकं वर्षाभ्योन्यत्र वर्षासमासांस्तत्र तुरो वसेदिति काण्व

अप्रमत्तश्चरेद्भैक्ष्यं सायान्हेन भिलक्षितः रहिते भिक्षुकैर्ग्रामे यात्रामात्रमलोलुपः ५९

स्मरणात् ५८ कथं भिक्षादनं कार्यमित्यत आह अप्रमत्तो वाक्चक्षुरादिचापलरहितो भैक्ष्यं चरेत् वसिष्ठेनात्र विशेषो दर्शितः समागाराण्यसंकल्पिता
निचरेद्भैक्ष्यमिति सायान्हेनः पंचमेभागे तथान्वमनुः विधूमे सन्नमुसले व्यंगारे भुक्तवज्जने वृत्तेशरावसंपाते नित्यं भिक्षां यतिश्चरेदिति तथा एक का
लं चरेद्भिक्षां प्रसज्येन्न तु विस्तरे भैक्ष्यप्रसक्तौ हियति विषयेष्वपि सज्जतीति अनभिलक्षितः ज्योतिर्विज्ञानोपदेशादिना अचिह्नितः न चोत्पातनिमित्ता
भ्यां न नक्षत्रांगविद्यया नानुशासनवादाभ्यां भिक्षालिप्से तर्हि चिदितितेनोक्तत्वादिति यत्पुनर्वसिष्ठवचनं ब्राह्मणकुले वा यल्लभेत तद्वृत्तं सायं प्रातर्मा
सवर्ज्यमिति तदशक्तविषयं भिक्षुकैर्भिक्षणशीलैः पारवंड्यादिभिर्वर्जिते ग्रामे मनुना च विशेष उक्तः न तापसैर्ब्राह्मणैर्वा वयोभिरपि वा श्वभिः आकी-

३०

र्णमिक्षुकैरन्यैरगारमुपसंव्रजेदिति यावता प्राणयात्रावर्त्तनं तावन्मात्रं भैक्ष्यं चरेत् तथाच संवर्त्तः अष्टौ भिक्षाः समादाय मुनिः सप्तचपंच वा अद्भिः प्रक्षालि-
ताः सर्वास्ततोऽभीयाच्च वाग्यत इति अलोलुपो मिष्टान्न व्यंजानादिष्वप्रसक्तः ५९ भिक्षाचरणार्थं पात्रमाह मृदादिप्रकृतिकानियतीनां पात्राणि भवेयुः ते
षां सलिलं गोवालावधर्षणं च शठद्विसाधनं इयं च शठद्विर्भिक्षाचरणप्रयोगांगभूतानामेध्याद्युपहंतविषया तदुपघाते द्रव्यशठद्विप्रकरणोक्ता द्रष्टव्या अतएव
मनुना अतैजसानि पात्राणि तस्य स्थुर्निर्वणानि च तेषामद्भिः स्मृतं शौचं च मसानामिवाध्वर इति च मसदृष्टांतोपादानेन प्रयोगिकी शठद्विर्दर्शिता पात्रांतरा
भावे भोजनमपि तत्रैव कार्यम् तद्वैक्ष्यं गृहीत्वैकांते तेन पात्रेणान्येन वा तूष्णीं मात्रया भुंजीतेति देवलस्मरणात् ६० एवंभूतस्य यतेरात्मौपासनांगं नियमविषय

यतिपात्राणि मृदेणुदार्वलाबुमयानि च सलिलं शठद्विरेतेषां गोवालैश्चावधर्षणम् ६०
संनिरुद्धौद्रियग्रामे रागद्वेषौ प्रहाय च भयं हित्वा च भूतानाममृती भवति द्विजः ६१
कर्त्तव्याशयशठद्विस्तु भिक्षुकेण विशेषतः ज्ञानोत्पत्तिनिमित्तत्वात् स्वातंत्र्यं करणाय च ६२

माह चक्षुरादीन्द्रियसमूहं रूपादिविषयेभ्यः सम्यक् निरुद्धविनिवर्त्य रागद्वेषौ प्रियाप्रियविषयौ प्रहाय त्यक्त्वा च शब्दादीर्ष्यादीनपि तथा भूतानामपकारे-
ण भयमकुर्वन् शठद्विः करणः सन्न द्वैतसाक्षात्कारेण मृती भवति मुक्तो भवति ६१ किंच विषयाभिलाषद्वेषजनितदोषकलुषितस्याशयस्यातः करणस्य
शठद्विः कल्मषक्षयः प्राणायामैहिककर्त्तव्यः तस्याः शठद्विरात्मा द्वैतसाक्षात्काररूपज्ञानोत्पत्तिनिमित्तत्वात् एवं च सति विषयासक्तिरज्जनितदोषात्मकप्रतिबंध-
क्षये सत्यात्मध्यानधारणादौ स्वतंत्रो भवति तस्माद्भििक्षुकेण तेषां शुद्धिर्विशेषतो नुष्ठेया तस्य मोक्षप्रसाधनत्वात् मोक्षस्य च शुद्धांतकरणतामंतरेण दुर्लभत्वात्

यथाहमनुः दह्यंते ध्यायमानानां धातूनां हियथा मलाः तथेन्द्रियाणां दह्यंते दोषाः प्राणस्य निग्रहादिति ६२ इन्द्रियनिरोधोपायतया संसारस्वरूपनिरूपणमाह वैराग्य
सिद्ध्यर्थं मूत्रपुरीषादिपूर्णानां विधगर्भवासा अवेक्षणीयाः पर्यालोचनीयाः च शब्दाज्जननोपरमावपि तथानिषिद्धाचरणादिक्रियाजन्या महारौरवादिनिरयपत
नरूपागतयः तथा धयो मनः पीडाः व्याधयश्च ज्वराति साराद्याः शारीराः क्लेशाः अविद्यास्मितरागद्वेषाभिनिवेशाः पञ्च जरावलितपलिताद्यभिभवः रूपवि
पर्ययः पंगुकुङ्कुत्वादिना प्राक्तनस्य रूपस्यान्यथाभावः तथाश्च सूकरखरोरगाद्यनेकजातिषु भवउत्पत्तिः तथा इष्टस्याप्राप्तिः अनिष्टस्य प्राप्तिरित्यादि बहु

अवेक्ष्यागर्भवासाश्च कर्मजा गतस्तथा आधयो व्याधयः क्लेशा जरा रूपविपर्ययः ६३ भवो जातिसहस्रेषु प्रिया प्रियविपर्ययः
ध्यानयोगेन संपश्येत् सूक्ष्म आत्मात्मनि स्थितः ६४ नाश्रमः कारणं धर्मे क्रियमाणो भवेद्विसः अतो यदात्मनो पश्यं परेषां न
तदाचरेत् ६५

तरक्लेशावहं संसारस्वरूपं पर्यालोच्य तत्परिहारार्थमात्मज्ञानोपायभूतंन्द्रियजये प्रवर्तेत एवमवेक्ष्यानंतरं किं कार्यमि
त्यत आह योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः आत्मैकाग्रता ध्यानम् तस्या एव बाह्यविषयस्थोपरमः ध्यानयोगेन निदिध्यासनापरपर्यायेण सूक्ष्मशरीरप्राणादिव्य
तिरिक्तक्षेत्रज्ञः आत्मनि ब्रह्मण्यवस्थितः इत्येवं तत्पदार्थयोरभेदं सम्यक् पश्येत् अपरोक्षीकुर्यात् अतएव श्रुतौ आत्मा द्रष्टव्य इति साक्षात्काररूपं दर्श
नमनूद्य तत्साधनत्वेन श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्य इति श्रवणमनननिदिध्यासनानि विहितानि ६३ ६४ किंच प्राक्तनश्लोकोक्तात्मोपासना
रव्ये धर्मे नाश्रमो दंडकमडत्वादिधारणं कारणं यस्मादसौ क्रियमाणो भवेदेव नातिदुष्करः तस्माद्यदात्मनो पश्य मुद्गेगकरं पुरुषभाषणादितत्परेषां न

नसमाचरेत् अनेनज्ञानोत्पत्तिहेतुभूतांतःकरणशुद्ध्यापादनत्वेनांतरंगत्वात् रागद्वेषप्रहाणस्यप्रधानत्वेनप्रशंसार्थमाश्रमनिराकरणम् नपु
नस्तत्परित्यागाय तस्यापिविहितत्वात् तदुक्तंमनुना भूषितोपिचरेद्धर्मयत्रतत्राश्रमेवसन् मनःसर्वेषुभूतेषुनलिंगधर्मकारणमिति ६५ किंच स-
त्यंयथार्थप्रियवचनम् अस्तेयंपरद्रव्यानपहारः अक्रोधोपकारिण्यपिक्रोधस्यानुत्पादनम् हीर्लज्जा शौचमाहारादिशुद्धिः धीर्हिताहितविवेकः धृति
रिष्टवियोगानिष्टप्राप्तौप्रचलितचिन्तस्ययथापूर्वमवस्थापनम् दमोमदत्यागः संयतेंद्रियता अप्रतिषिद्धेष्वपिविषयेषुअनतिप्रसंगः विद्याआत्मज्ञानम्
एतैः सत्यादिभिरनुष्ठितैः सर्वधर्मैर्नुष्ठितोभवति अनेनदडकमंडल्यादिधारणस्यबाह्यालक्षणात्सत्यादीनामात्मगुणानामंतरंगताद्योतयति ६६ ननु

सत्यमस्तेयमक्रोधोहीः शौचंधीर्धृतिर्दमः संयतेंद्रियताविद्याधर्मः सर्वउदाहृतः ६६
निःसरंति यथा लोहपिंडात्तस्मात्स्फुलिंगकाः सकाशादात्मनस्तद्वदात्मानः प्रभवन्ति हि ६७

ध्यानयोगेनात्मनिस्थितमात्मानंपश्येदित्युक्तं जीवपरमात्मनोर्भेदाभावादित्यतआह यद्यपिजीवपरमात्मनोः पारमार्थिकोभेदोनास्ति तथाप्यात्मनःस
काशादविद्योपाधिभेदभिन्नतयाजीवात्मानः प्रभवन्तिहियस्मात् तस्माद्युज्यतएवजीवपरमात्मनोर्भेदव्यपदेशः तथाहितसालोहपिंडादयोगोलकादि
स्फुलिंगकास्तेजीवयवानिःसरंति निःसृताश्चस्फुलिंगव्यपदेशंलभन्तेतद्वत् अतउपपन्नात्मनिस्थितोद्रष्टव्यइति यद्वायमर्थः ननुसृष्टिसम-
येप्रलयेचसकलक्षेत्रज्ञां ब्रह्मणिप्रलीनत्वात्कस्यायमात्मौपासनाविधिरित्यतआह निःसरंतीत्यादि यद्यपिसूक्ष्मरूपेणप्रलयवेलायांप्रलीनास्तथा

प्यात्मनः सकाशाद्यविद्योपाधिभेदभिन्नतया जीवात्मनः प्रभवन्ति पुनः कर्मवशात्स्थूलशरीराभिमानिनो जायन्ते तस्मान्नोपासनाविधिविरोधः तैजसस्य पृथग्भा-
वसाम्याल्लोहपिण्डदृष्टान्तः ६७ ननु चानुपात्तवपुषां क्षेत्रज्ञानिष्परिस्थंद तथा कर्माभावात्कथं तन्निबंधनो जरायुजांडजादिचतुर्विधदेहपरिग्रह इत्यत आह य-
द्यपि तस्यामवस्थायां परिस्पंदात्मक क्रियाभावस्तथापि धर्माधर्माध्यवसायात्मकं कर्म मानसं भवत्येव तस्य च विशिष्टशरीरग्रहणहेतुत्वमस्त्येव वाचिकैः
पक्षिभृगतामानसैरंत्यजातितामिति मनुस्मरणात् एवं गृहीतवपुः स्वयमेवान्वयव्यतिरेकनिरपेक्षः स्तन्यपानादिके कृते तृप्तिर्भवत्यकृते न भवतीत्येवं रूपै-
यावन्वयव्यतिरेको तत्र निरपेक्षा प्राग्भवीयानुभवभावितभावनानुभावोद्भूतकार्यावबोधः किंचित्स्तन्यपानादिकं करोति किंचित्स्वभावतो यदृच्छया प्रयो-

तत्रात्मा हि स्वयं किंचित्कर्म किंचित्स्वभावतः करोति किंचिदभ्यासाद्धर्माधर्मोभयस्वरूपं करोति तथा च स्मृत्यंतरम् प्रतिजन्मयदभ्यस्तंदानमध्य-
निमित्तमक्षरः कर्त्ता बोद्धा ब्रह्मगुणीवशी अजः शरीरग्रहणात्सजात इति कीर्त्यते ६९

जनाभिसंधिनिरपेक्षपिपीलिकादिभक्षणं करोति किंचिद्भवांतराभ्यासवशाद्धर्माधर्मोभयस्वरूपं करोति तथा च स्मृत्यंतरम् प्रतिजन्मयदभ्यस्तंदानमध्य-
यनंतपः तेनैवाभ्यासयोगेन तदेवाभ्यसते पुनरिति एवं जीवानां कर्मवैचित्र्यात्कृतं जरायुजादिदेहवैचित्र्यं युज्यत एव ६८ नन्वेवं सति ब्रह्मण एव कथंचिज्जी-
वव्यपदेश्यत्वान्नस्य च नित्यत्वादिधर्मत्वात्कथंचिद्विष्णुमित्रो जात इति व्यवहार इत्याशंक्याह सत्यमात्मा सकलजगत्प्रपंचाविर्भावेऽविद्यासमावशवशात्सम-
वाय्यसमवायिनिमित्तमित्येवं स्वयमेव त्रिविधमपि कारणं न पुनः कार्यकोटिनिविष्टः यस्मादक्षरोऽविनश्वरः ननु सत्त्वादिगुणविकारस्य स्वरवदुःखमो-

हात्मकस्य कार्यभूते जगत्प्रपंचे दर्शनान्न द्रुणावत्याः प्रकृतेरेव जगत्कर्तृतो चित्तानपुनर्निर्गुणस्य ब्रह्मणः मैवं मंस्थाः आत्मैव कर्त्ता यस्मादसौ जीवोपभोग्य
 स्वरवदुःखहेतुभूता दृष्टादेर्बोद्धा न ह्यचेतनायाः प्रकृतेर्नामरूपव्याकृतविचित्रभोक्तृवर्गभोगानुकूलभोग्यभोगायतनादियोगिजगत्प्रपंचरचनाघटते त
 स्मादात्मैव कर्त्ता तथा स एव ब्रह्म बृहको विस्तारकः नचासौ निर्गुणः यतस्तस्य त्रिगुणशक्तिरविद्याप्रकृतिप्रधानाद्यपरपर्याया विद्यते अतः स्वतो निर्गुण
 त्वेपिशक्तिमुखेन सत्त्वादिगुणयोगीकथ्यते नचैतावता प्रकृतेः कारणता यस्मादात्मैव वशी स्वतंत्रो न प्रकृतिर्नामस्वतंत्रारंभकत्वांतरं नाद्विधत्ते प्रमा
 णाभावात् नचवचनीयं शक्तिरूपापि सैव कर्त्तृभूतेति यतः शक्तिमत्कारकं न शक्तिस्तस्मादात्मैव जगत्स्त्रिविधमपिकारणं तथा अज उत्पत्तिरहितः अ

सर्गादौ स यथाकाशं वायुं ज्योतिर्जलं महीम् सृजत्येकोत्तरगुणांस्तथा दत्ते भवन्नपि ७०
 आहुत्याप्यायते सूर्यः सूर्यादृष्टिरथोषधिः तदन्नं रस रूपेण शक्नोति त्वमधिगच्छति ७१

तस्तस्य यद्यपि साक्षाज्जननं नोपपद्यते तथापि शरीरग्रहणमात्रेण जात इत्युच्यते अवस्थांतरयोगितयोत्पत्तेः गृहस्थो जात इति वत् ६९ शरीर
 ग्रहणप्रकारमाह सृष्टिसमये परमात्मा यथाकाशादीन् शब्दैकगुणंगगनम् शब्दस्पर्शगुणः पवनः शब्दस्पर्शरूपगुणं तेजः शब्दस्पर्शरूपरसवदुदक
 म् शब्दस्पर्शरूपरसगंधगुणाजतीत्येवमेकोत्तरगुणान्सृजति तथात्मा जीवभावमापन्नो भवन्नुत्पद्यमानोपि स्वशरीरस्यारंभकत्वेनापितानुपादत्ते गृह्णाति
 ७० कथं शरीरं भवत्वं पृथिव्यादीनामित्यत आह यजमानैः प्रक्षिप्तयाहुत्या पुरोडाशादिरसेनाप्यायते सूर्यः सूर्याच्चकालवशी न परिपक्वाज्यादिहवीरसादृ

ष्टिर्भवति ततो व्रीह्याद्योषषिरूपमन्नम् तच्चान्नं सेवितं सत्तरसरुधिरादिक्रमेण शक्रशोणितभावमापद्यते ७१ ततः किमित्यत आह क्रतुवेलायां स्त्री
पुंसयोर्योगेश्चक्रं च शोणितं च शक्रशोणिते तस्मिन्परस्परसंयुक्ते विशद्वेवातपित्तश्लेष्मदुष्टग्रंथिपूयक्षीणमूत्रपुरीषगंधरेतांस्यबीजानीति स्मृत्यंतरोक्त
दोषरहिते स्थित्वा पंचधातून् पृथिव्यादिपंचमहाभूतानि शरीरारंभकतया स्वयं षष्ठश्चिद्धातुरात्माभुः शरीरारंभकरणेऽदृष्टकर्मयोगितया समर्थो युगपदादत्ते
भोगाय तनून् स्वीकरोति तथा च शरीरके स्त्रीपुंसयोगे योनौ रजसाभिसंसृष्टशक्रं तत्क्षणमेव सहभूतात्मना गुणैश्चरत्वरजस्तमोभिः सह वायुना प्रेर्यमा

स्त्रीपुंसयोस्तु संयोगे विशद्वे शक्रशोणिते पंचधातून् स्वयं षष्ठ्या दत्ते युगपत्प्रभुः ७२
इंद्रियाणि मनः प्राणो ज्ञानमायुः स्रवं धृतिः धारणा प्रेरणं दुःखमिच्छा अहंकार एव च ७३
प्रयत्न आकृतिर्वर्णः स्वरद्वेषौ भवाभावौ तस्यैतदात्मजं सर्वमेतदिन्द्रियादिकमिच्छतः ७४

गणगर्भाशयेतिष्ठतीति ७२ किंच इंद्रियाणि ज्ञानकर्मेन्द्रियाणि वक्ष्यमाणानि मनश्चोभयसाधारणम् प्राणोपानो व्यान उदानः समान इत्येवं पंचवृत्तिभेदभि-
न्नः शरीरो वायुः प्राणः ज्ञानमवगमः आयुः कालविशेषावच्छिन्नं जीवनम् स्रवं निर्वृत्तिः धृतिश्चित्तस्थैर्यम् धारणा प्रज्ञामेधा च प्रेरणं ज्ञानकर्मेन्द्रिया-
णामधितिष्ठातृत्वम् दुःखमुद्वेगः इच्छास्पृहा अहंकारो हं कृतिः आकृतिराकारः वर्णो गौरिमादिः स्वरः षड्जगांधारादिः द्वेषो वैरम् भवः पुत्रपशवादिवि-
भवः अभवस्तद्विपर्ययः तस्यानादेरात्मनो नित्यस्यादिमिच्छतः शरीरं जिघृक्षमाणस्य सर्वमेतदिन्द्रियादिकमिच्छतः प्राग्भवीयकर्मबीजजन्यमित्यर्थः

७३ ७४ संयुक्तशक्रशोणितस्वकारूपपरिणतौक्रममाह असोचेतनः षष्ठोधातुः धातुविमूर्च्छितः धातुषु पृथिव्यादिषु विमूर्च्छितो लोलीभूतः क्षीर
नीरवदेकीभूतइतियावत् प्रथमे गर्भमासे संक्लेदभूतो द्रवरूपतां प्राप्ता एवावतिष्ठते न कठिनतया परिणमते द्वितीये तु मास्यर्बुदमौषकठिनमांसपिंडरूपं भव
ति अयमभिप्रायः कौष्ठ्यपवनजठरदहनाभ्यां प्रतिदिनमीषदीषच्छोष्यमाणं शक्रसंपर्कात् द्रवीभूतं भूतजातं त्रिंशद्विदिनैः काणिन्यमापद्यतइति त
थाच सञ्च्यते द्वितीये शीतोष्णानिलैरभिपच्यमानो भूतसंघातो घनो जायतइति तृतीये तु मास्यंगैरिन्द्रियश्च संयुक्तो भवति ७५ किंच आत्मा गृह्णाती

प्रथमे मासि संक्लेदभूतो धातुविमूर्च्छितः मास्यर्बुदं द्वितीये तु तृतीये गैरिन्द्रियैर्युतः ७५ आकाशालाघवं सौक्ष्म्यं शब्दं श्रोत्रं ब
लादिकम् वायुश्च स्पर्शनं चेषां व्यूहनं रौक्ष्यमेव च ७६ पित्ताक्षुदर्शनं पंक्तिमौषधं रूपं प्रकाशितम् रसाक्षुरसनं शैत्यं
स्नेहं क्लेदं समर्दिवम् ७७ भूमेर्गन्धं तथा घ्राणं गौरवं मूर्तिमेव च आत्मा गृह्णात्यजः सर्वतृतीये स्पंदते ततः ७८ ७९ ८०

तिसर्वत्र संबध्यते गगनालुघिमानं लंघनक्रियोपयोगिनम् सौक्ष्म्यं सूक्ष्मेक्षित्वं शब्दं विषयं श्रोत्रवर्णेन्द्रियम् बलं दार्ढ्यं आदिग्रहणात्कषिरत्वं
विविक्ततां च आकाशाच्छब्दं श्रोत्रं विविक्ततां सर्वच्छिद्रसमूहांश्चेति गर्भोपनिषद्दर्शनात् पवनात् स्पर्शनं चेषां व्यूहनं रौक्ष्यं कर्कशत्वं च शब्दात् स्पर्शं च पित्ताक्षुदर्शनं च क्षुरिन्द्रियम् पंक्तिं भुक्तस्यान्नस्य पचनम् औषधमुष्णस्पर्शत्वमं
गनां रूपं श्यामि कादि प्रकाशितां भ्राजिष्णुताम् तथा संतापामर्षादि च शौर्यमर्षरौक्ष्यापत्तयोष्णाभ्राजिष्णुता संतापवर्णरूपेन्द्रियाणितैजसानीति गर्भो

पनिषद्दर्शनात् एवमसादुदकाद्रसनैर्द्रियम् शैत्यमंगानांस्निग्धतां मृदुत्वसहितं क्लेदमार्द्रताम् तथाभूमेर्गंधघ्राणैर्द्रियं गरिमाणं मूर्तिं च सर्वमेतत्परमा-
र्थतो जन्मरहितोऽप्यात्मा तृतीये मासि गृण्हाति ततश्चतुर्थे मासि स्पन्दते चलति तथा शरीरके तस्माच्चतुर्थे मासि चलनादावभिप्रायं करोति ७६ ७७
७८ किंच गर्भस्थैकं हृदयं गर्भिण्याश्चापरमित्येवं द्विहृदया तस्याः स्त्रिया यदभिलषितं तत्तद्विहृदं तस्याप्रदानेन गर्भो विरूपतां मरणरूपं वा दोषं
प्राप्नोति तस्मात्तद्विषपरिहारार्थं च गर्भिण्याः स्त्रियाः यत्प्रियमभिलषितं तत्संपादनीयम् तथा च सुश्रुते द्विहृदयां नारीं द्विहृदिनीमा चक्षते तदभिल

द्विहृदस्याप्रदानेन गर्भो दोषमवाप्नुयात् वैरूप्यं मरणं वापि तस्मात्कार्यं प्रियं स्त्रियाः ७९ स्थैर्यं चतुर्थे त्वंगानां पंचमेशो-
णितोद्भवः षष्ठे बलस्य वर्णस्य नखरोम्णां च संभवः ८० मनश्चैतन्ययुक्तोऽसौ नाडी स्नायु शिरायुतः सप्तमे चाष्टमे चैव त्वङ्मा-
सस्मृतिनामपि ८१

षितं दद्यात् वीर्यवंतं चिरायुषं पुत्रं जनयतीति तथा च व्यायामादिकमपि गर्भग्रहणप्रभृति तथा परिहरणी-
यं ततः प्रभृति व्यायामव्यवायातितर्पणदिवा स्वप्नरात्रिजारणशोकभययानारोहणवेगधारणाकुक्कुटासनशोणितमोक्षणानि परिहरेदिति तत्रैवाभिधा-
नात् गर्भग्रहणं च श्रमादिभिर्लिङ्गैरवगन्तव्यम् सद्योगृहीतगर्भायाः श्रमोग्लानिः पिपासा सक्थि सदनं शक्रशोणितयोरवबंधः स्फुरणं च योनेरि-
त्यादितत्रैवोक्तं ७९ किंच तृतीये मासि प्रादुर्भूतस्यांगसंघस्य चतुर्थे मासि स्थैर्यं स्थेमा भवति पंचमेलोहितस्योद्भव उत्पत्तिः तथा षष्ठे बलस्य वर्णस्य
कररुहरोम्णां च संभवः ८० किंच असौ पूर्वोक्तो गर्भः सप्तमे मासि मनसा चेतसा चेतनया च युक्तो नाडीभिर्वायुवाहिनीभिः स्नायुभिरस्थिवंधनैः

शिराभिर्वातपित्तश्लेष्मवाहिनीभिश्चसंयुतः तथाष्टमेमासित्वचामांसेनस्मृत्याचयुक्तोभवति ८१ किंच तस्याष्टममासिकस्यगर्भस्योजःक-
श्चनगुणविशेषोधात्रीगर्भेचप्रतिपुनः पुनरतितरांचंचलतयाशीघ्रगच्छति अतोष्टमेमासिजातोगर्भः प्राणैर्वियुज्यते अनेनोजःस्थितिरेव
जीवनहेतुरितिदर्शयति ओजःस्वरूपंचस्मृत्यंतरेदर्शितम् हृदितिष्ठतियच्छुद्धमीषदुष्णांसपीतकम् ओजःशरीरेसंख्यातंतन्नाशान्नाशामृच्छ
तीति ८२ किंच एवंकरचरणचक्षुरादिपरिपूर्णांगेन्द्रियोनवमेदशमेवापिमासे अपिशब्दात्प्राक्सप्तमेष्टमेवा अत्यायासादिदोषवत्प्रबलसूतिहे

पुनर्धात्रीपुनर्गर्भमोजस्तस्यप्रधावति अष्टमेमास्यतोगर्भो जातः प्राणैर्वियुज्यते ८२ नवमेदशमेवापिप्रबलैःसूति
मारुतैः निःसार्यतेबाणद्वयंचच्छिद्रेणसज्वरः ८३ तस्यषोढाशरीराणिषट्त्वचोधारयंतिच षडंगानितथास्था
चसहषष्ट्याशतत्रयम् ८४

तुप्रभंजनप्रेरितः स्नाय्वस्थिचर्मादिनिर्मितवपुर्थत्रस्यच्छिद्रेणसूक्ष्मस्रुषिरेणसज्वरो दुःसहदुःखाभिभूय-
मानोनिःसार्यत्रेणसुधन्वप्रेरितोबाणद्वयतिवेगेननिर्गमसमनंतरंचबाह्यपवनस्पष्टोनष्टप्राचीनस्मृतिर्भवति जातःसवायुनास्पष्टोनस्मरतिपूर्वजन्म
मरणंकर्मचशक्तभावकमितिनिरुक्तस्याष्टादशेभिधानात् ८३ कायस्वरूपंविवृण्वन्नाह तस्यात्मनोयानिजरायुजांडजशरीराणितानिप्रत्येकंषट्प्रका
राणिरक्तादिषड्धातुपरिपाकहेतुभूतषडभिस्थानयोगित्वेन तथाह्यन्नरसोजाठराग्निनापच्यमानोरक्ततांप्रतिपद्यते रक्तंचस्वकोशस्थेनाग्निना
पच्यमानंमांसत्वम् मांसंचस्वकोशानलपरिपक्वंमेदस्त्वंमदोपिस्वकोशवन्हिनापक्वंमस्थितां अस्थ्यपिस्वकोशशिखिपरिपक्वंमज्जात्वं मज्जा

पिस्वकोशपावकपरिपच्यमानश्चरमधातुतयापरिणमते चरमधातोस्तुपरिणतिर्नास्तीति सएवात्मनः प्रथमः कोशइत्येवंषट्कोशापि योगित्वान् षट्प्रका
रत्वंशरीराणाम् अन्तरसरूपस्थतुप्रथमधातोरनियतत्वान्नतेन प्रकारान्तरत्वम् तानिचशरीराणिषट्त्वचोधारयन्ति रक्तमांसमेदोस्थिमज्जाशक्कारव्याः ष
ड्धातवएवरंभासंभत्वगिवबाह्यंतररूपेणस्थिताः त्वगिवाच्छादकत्वान्त्वचस्ताः षट्त्वचोधारयन्ति तदिदमायुर्वेदप्रसिद्धं तथांगानिचषडेव करयुग्मंच
रणयुगुलमुत्तमांगंगात्रमिति अस्मांतुषष्टिसहितं शतत्रयमुपरितनषट्श्लोक्यावक्ष्यमाणमवगंतव्यम् ८४ किंच स्थालानिदंतुमूलप्रदेशस्थान्यस्थी
निद्वात्रिंशत्तैः सहद्वात्रिंशदंताश्चतुःषष्टिर्भवन्ति नखाः करचरणरुहाविंशतिः हस्तपादस्थानिशलाकाकाराण्यस्थीनि मणिबंधस्योपरिवर्तीनि अंगुलिमू

स्थालैः सहचतुःषष्टिर्दन्तावैविंशतिर्नखाः पाणिपादशलाकाश्च तेषांस्थानचतुष्टयम् ८५ षष्ट्यंगुलीनां द्वेपाण्योर्गुल्फेषुचच
तुष्टयम् चत्वार्यरत्निकास्थीनिजंघयोस्तावदेवतु ८६ द्वेद्वेजानुकपोलोरुफलकांससमुद्भवे अक्षतालूकश्रोणीफलकेचविनिर्दिशेत् ८७

रुस्थानिविंशतिरेव तेषांनखानांशलाकास्थांचस्थानचतुष्टयंद्वौचरणौकरोचेत्येवमस्मांचतुरुत्तरंशतम् ८५ किंच विंशतिरगुलयस्तासां एकैकस्यास्त्रीणि
त्रीणीत्येवमंगुलिसंबन्धीन्यस्थीनिषष्टिर्भवन्ति पादयोः पश्चिमौभागौपाष्णी तयोरस्थिनी द्वे एकैकस्मिन्पादे गुल्फोद्वावित्येवंचतुर्षुगुल्फेषुचत्वार्यस्थीनि बाह्यो
ररत्नप्रमाणानिचत्वार्यस्थीनि जंघयोस्तावदेवचत्वार्येत्येवंचतुःसप्ततिः ८६ किंच जंघोरुसंधिर्जानुः कपोलोगलुः ऊरुः सस्थि तत्फलकं अंसौ
भुजशिरः अक्षः कर्णनेत्रयोर्मध्ये शंखादधोभागाः तालूषकं काकुदं श्रोणीककुद्वतीतत्फलकं तेषामेकैकत्रास्थीनि द्वे द्वे विनिर्दिशेदित्येवंचतुर्दशास्थीनिभ

वंति ८७ किंच गुह्यास्थ्येकं पृष्ठे पश्चिमभागे पंचचत्वारिंशदस्थी निभवंति ग्रीवाकंधरा सापंचदशास्थी स्यात् वक्षोसयोः संधिर्जत्रुः प्रतिजत्रुं एकैकं हनुश्चिबुकं तत्राप्येकमस्थीत्येवं चतुषष्टिः ८८ किंच तस्य हनोर्मूले स्थीनि द्वे ललाटं भालं अक्षिचक्षुः गंडः कपोलाक्षयोर्मध्यप्रदेशः तेषां समा हारोललाटाक्षिगंडं तत्र प्रत्येकमस्थियुगलं नासाधनसंज्ञास्थिमती पार्श्वकाः कक्षाधः प्रदेशसंबधान्यस्थीनि तदाधारभूतानि स्थालकानितैः स्थालकैः अर्बुदैश्चास्थिविशेषैः सह पार्श्वकादिसप्ततिः पूर्वोक्तैश्च नवभिः सार्धमेकाशीति भवंति ९० किंच कर्णयोर्मध्यप्रदेशावस्थिविशेषौ शंखको

भागास्थ्येकं तथा पृष्ठे चत्वारिंशच्च पंचच ग्रीवापंचदशास्थी स्याज्जन्व्येकैकं तथा हनुः ८८ तन्मूले द्वे ललाटाक्षिगंडे नासाद्य नास्थिका पार्श्वकाः स्थालकैः सार्धमर्बुदैश्च द्विसप्ततिः ८९ द्वौ शंखकौ कपालानि चत्वारि शिरसस्तथा उरः सप्तदशास्थीनि पुरुष स्यास्थिसंग्रहः ९० गंधरूपरसस्पर्शशब्दाश्च विषयाः स्मृताः नासिकालोचने जिह्वा त्वक् श्रोत्रं चेंद्रियाणि च ९१ हस्तौ पायुरुपस्थं च जिह्वा पादौ च पंचवै कर्मेन्द्रियाणि जानीयान्मनश्चैवोभयात्मकम् ९२

शिरसः संबन्धिनी चत्वारि कपालानि उरोवक्षस्तत्सप्तदशास्थि कंदस्येवं त्रयोविंशतिः पूर्वोक्तैश्च सह षष्ठ्यधिकं शतत्रयमित्येवं पुरुषस्यास्थिसंग्रहः कथितः ९० सविषयाणि ज्ञानेन्द्रियाण्याह एते गंधादयो विषयाः पुरुष स्य बंधनहेतवः विषयशब्दस्य विभू बंधने इत्यस्य धातोर्बुत्पन्नत्वात् एतैश्च गंधादिभिर्बोध्यत्वेन व्यवस्थितैः स्वस्वगोचरसंवित्साधनतथानुमेयानि घ्राणादिपंचेंद्रियाणि भवंति ९१ कर्मेन्द्रियाणि दर्शयितुमाह हस्तौ प्रसिद्धौ पायुर्गुदं उपस्थं रतिसंपाद्यमुखसाधनं जिह्वा प्रसिद्धा पादौ च एतानि-

हस्तादीनि पंचकर्मेन्द्रियाणि आदाननिर्हरानंदव्याहारविहारादिकर्मसाधनानि जानीयात् मनोतःकरणं युगपत्ज्ञानानुत्पत्तिगम्यं तच्च बुद्धिकर्मेन्द्रियसहकारितयोभयात्मकं ९२ प्राणायतनानि दर्शयितुमाह नाभिप्रभृतीनि दशप्राणस्य स्थानानि समाननाम्नः पवनस्य सकलांगचारित्वेपि नाभ्यादिस्थानविशेषवाचोयुक्तिः प्राचुर्याभिप्राया ९३ प्राणायतनानि पंचयितुमाह वपाप्रसिद्धा वसामांसस्तहः नाभिः प्रसिद्धा अवहननं फुफ्फुसः प्लीहा आयुर्वेदप्रसिद्धा तौ च मांसपिंडाकारौ स्तः सव्यकुक्षिगतौ यक्ष्णकालिका क्लोममांसपिंडस्तौ च दक्षिणकुक्षिगतौ क्षुद्रांत्रह

नाभिरोजोगुदं शक्रं शोणितं शंखकौ तथा मूर्ध्नासकंठहृदयं प्राणस्यायतनानि च ९३
वपावसावहननं नाभिः क्लोमयक्ष्णहृत् क्षुद्रांत्रं वृक्कौ बस्तिः पुरीषाधानमेव च ९४
आमाशयो हृदयं स्थूलान्त्रगुद एव च उदरं वगुदौ कोष्ठौ विस्तारो यस्य मुदा हतः ९५

स्वांत्रं वृक्कौ हृदयसमीपस्थौ मांसपिंडौ बस्तिर्मूत्राशयः पुरीषाधानं पुरीषाशयः आमाशयो पक्वान्नस्थानं हृदयं हृत्पूंडरीकं स्थूलान्त्रगुदोदराणि प्रसिद्धानि बाह्याद्गुदं वलयादंतर्गुदं वलयेद्वेते च गुदौ कोष्ठौ कोष्ठेनाभेरधः प्रदेशो भवौ अयं च प्राणायतनस्य विस्तारोक्तः पूर्वश्लोके तु संक्षेपः अतएव पूर्वश्लोकोक्तानां केषांचिदिह पाठः ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११०

पुनः प्राणायतनप्रपंचार्थमाह कनीनिके अक्षितारे अक्षिनासिकयोः संधी अक्षिकूटे शङ्कुली कर्णशङ्कुली कर्णपात्रको कर्णपाल्यो कर्णोप्रसिद्धौ दंतवेष्टौ
दंतपाल्यो ओष्ठोप्रसिद्धौ ककुंदरे जघनकूपको वंक्षणौ जघनोरुसंधी वृकोपूर्वोक्तौ स्तनौ चश्लेषसंघातौ उपजिह्वाघटिका स्फिजौ कटिप्रोथौ बाहू प्रसि
द्धौ जंघोरुषु चपिंडिका जंघयोर्मुखे चपिंडिकामांसलप्रदेशः गलशंढिके हनुमूलगल्लयोः संधी शीर्षशिरः अवटः शरीरेयः कश्चन निम्नोदेशः कं
ठमूलकक्षादिः अवदुरिति पाठे कृकाटिका तथाक्ष्णोः कनीनिकयोः प्रत्येकं श्वेतं पार्श्वद्वयमिति वर्णचतुष्टयम् यद्वा अक्षिपुटचतुष्टयम् शेषं प्रसिद्धम्

कनीनिके चाक्षिकूटे शङ्कुली कर्णपात्रको कर्णो शिरवौ श्रुवौ दंतवेष्टावोष्ठौ ककुंदरे ९६ वंक्षणौ वृषणौ वृको श्लेषसंघा
तजौ स्तनौ उपजिह्वा स्फिजौ बाहू जंघोरुषु चपिंडिका ९७ तालूदरं वस्ति शीर्षं चिबुकं गलशंढिके अवटश्चैव मेतानि स्था
नान्यत्र शरीरके ९८ अक्षिवर्णचतुष्कं च पट्टस्तहृदयानि च नवच्छिद्राणि तान्येव प्राणस्यायतनानि तु ९९ शिराः शता
निसप्तैव नवस्माद्युशतानि च धमनीनां शतैर्देतुपंचपेशी शतानि च १००

एवं मेतानि कुत्सितेशरीरे स्थानानि तथाक्षियुग
लम् कर्णयुग्मम् नासाविवरद्वयमास्यं पायुरुपस्थमेतानि पूर्वोक्तानि नवच्छिद्राणि च प्राणस्यायतनान्येव ९६ ९७ ९८ ९९ किंच शिरानाभिसं
बंधाश्चत्वारिंशत्संख्याः वातपित्तश्लेष्मवाहिन्यः सकलकलेवरव्यापिन्यो नानाशाखिन्यः सत्यः सप्तशतसंख्या भवन्ति तथांगप्रत्यंगसंबन्धिबंधनाः स्नायवो
नवशतानि धमन्येनामनाभेरुद्धृताश्चतुर्विंशतिसंख्याः प्राणादिवायुवाहिन्यः शारवाभेदेन द्विशतं भवन्ति पेशयः पुनः मांसलाकारा उरुपिंडिकाद्यंगप्रत्यं

या.स्मृ.
३७

मि.प्रा.
३

गसंधिसंबन्धिन्यः पञ्चदातानि भवन्ति १०० पुनश्चासामेव शरीरादीनां शारवा प्राचुर्येण संख्यांतरमाह शिराधमन्यो मिलिताः शारवोपशारवाभेदेन ए
कोनविंशल्लक्षाणि तथाचनवदातानि च षट्पञ्चाशच्च भवन्तीत्येवं हे सामश्रवः प्रभृतयो मुनयो जानीतः १०१ किञ्च शरीरिणां श्मश्रुणिकेशाश्च मिलि
ताः संतस्त्रयो लक्षा विज्ञेयाः मर्माणि मरणकराणि च स्थानानि तेषां सप्तोत्तरं शतं ज्ञेयम् अस्मांतु द्वे संधिशते स्नायुशिरादिसंधयः पुनरनेताः १०२ सक
लशरीरस्रक्पिरादिसंख्यामाह पूर्वोदितशिराकेशादिसहितानां रोम्णां परमाणवः सूक्ष्मसूक्ष्मतररूपाभागाः स्वेदस्त्रवणसुषिरैः सह चतुः पञ्चाशत्कोट्यः

एकोनविंशल्लक्षाणि तथाचनवदातानि च षट्पञ्चाशच्च जानीत शिराधमनिसंज्ञिताः १०१ त्रयो लक्षास्तु विज्ञेयाः श्मश्रुकेशाः
शरीरिणाम् सप्तोत्तरं मर्मशतं द्वे च संधिशते तथा १०२ रोम्णां कोट्यस्तु पञ्चाशच्च तस्रः कोट्येव च सप्तषष्टिस्तथा लक्षाः सा
र्धाः स्वेदायनैः सह १०३ वायवीयैर्विगण्यन्ते विभक्ताः परमाणवः यद्यप्येको नुवेत्येषां भावानां चैव संस्थितिम् १०४ रसस्य
नवविज्ञेया जलस्यो जलयो दश सप्तैव तु पुरीषस्य रक्तस्याष्टौ प्रकीर्तिताः १०५ षट्श्लेष्मापञ्चपित्तं च चत्वारो मूत्रमेव च व-
सात्रयो द्वौ तु मेदो मज्जे कोर्ध्वं तु मस्तके १०६ श्लेष्मोजसस्तावदेव रेतसस्तावदेव तु इत्येतदस्थिरं वर्षयस्य मोक्षाय कृत्यसौ १०७

तथा सप्तोत्तरषष्टिर्लक्षाः सार्धाः पञ्चाशत्सहस्रसहिताः वायवीयैर्विभक्ताः पवनपरमाणुभिः पृथक् कृता विगण्यन्ते एतच्च शास्त्रदृष्ट्याभिहितं चक्षुरादिक
रणपथगोचरलाभावात् अस्यार्थस्य इममतिगहनमर्थं शिरादिभावसंस्थानरूपं हे मुनयो भवतां मध्येयः कश्चिदनुवेति सोऽपि महान् अश्र्यो बुद्धिमतां अ
तो यत्नतो बुद्धिमता बोद्धव्याभावसंस्थितिः १०३ १०४ शरीररसादिपरिमाणमाह सम्यक् परिणताहारसारोरसस्तस्य परिमाणं नवां जलयः पार्थिवपर

३७

मापुसंश्लेषनिमित्तस्य जलस्यो जलयो दशविज्ञेयाः पुरीषस्य वर्चस्कस्य सप्तैव रक्तस्य जाठरानलपरिपाकापादितलोहितस्य स्यान्नरसस्याष्टावंजलयः प्र-
कीर्तिताः श्लेष्मणः कफस्य षडंजलयः पित्तस्य तेजसः पंच मूत्रस्योच्चारणस्य चत्वारः वसायामांसस्नेहस्य त्रयः मेदसो मांसरसस्य द्वावंजली मज्जात्व-
स्थिगतसुषिरगतस्तस्यैको जलिः मस्तके पुनर्धाजलिः श्लेष्मसारस्य तथारेतसश्चरमधातोस्तावदेवार्धजलिरेव एतच्च समधातुपुरुषाभिप्रायेणोक्तं वि-
षमधातोस्तु न नियमः वैलक्षण्याच्छरीराणामस्यायित्वान्तथैव च दोषधातुमलानां च परिमाणं न विद्यते इत्यायुर्वेदस्मरणात् इतीदृशमस्थिस्नाय्वा-
द्यारब्धमेतदशुचिनिधानं वर्णास्थिरमिति यस्य बुद्धिरसौ कृती पंडिती मोक्षाय समर्थो भवति वैराग्यनित्यानित्यविवेकयोर्मोक्षोपायत्वात् अस्थिमूत्रपुरीषादि

द्वासप्ततिसहस्राणि हृदयादभिनिःसृताः हिताहितानामनाड्यस्तासां मध्ये शशिप्रभम् १०८
मंडलं तस्य मध्यस्थ आत्मा दीप इवाचलः स ज्ञेयस्तं विदित्वेह पुनराजायते न तु १०९ ६

प्राचुर्यज्ञानस्य वैराग्यहेतुत्वात् अतएव व्यासः सर्वाशुचिनिधानस्य कृतघ्नस्य विनाशिनः शरीरकस्यापि कृते मूढाः पापानि कुर्वते यदि नामा-
स्य कायस्य यदंतस्तद्वहिर्भवेत् दंडमादाय लोको यं शनः काकांश्च वारं येदिति तस्मादीदृशकुलितशरीरस्यात्यंतिके विनिवृत्त्यर्थमात्मौपासने प्रयतितव्य-
म् १०५ १०६ १०७ उपासनीयस्वरूपमाह हृदयप्रदेशादभिनिःसृताः कदंबकुसुमकेसरवत्सर्वतो निर्गता हिताहितकरत्वेन हिताहितसंज्ञाद्वास-
प्ततिसहस्राणि नाड्यो भवन्ति अपरास्ति स्यो नाड्यस्तासामिडापिंगलारव्ये द्वे नाड्यौ सव्यदक्षिणपार्श्वगते हृदिविपर्यस्ते नासावस्संबद्धे प्राणापानायतने स्त

पुष्कारव्यापुनस्तृतीयादंडवन्मध्ये ब्रह्मरंध्रं विनिर्गता तासां नाडीनां मध्ये मंडलं चंद्रप्रभं तस्मिन्नात्मानिर्वातस्य दीप इवाचलः प्रकाशमान आस्ते स एव भूतो
ज्ञातव्यः तत्साक्षात्करणादिह संसारे न पुनः संसरति अमृतत्वं प्राप्नोति १०८ १०९ किंच चित्तवृत्तेर्विषयांतरतिरस्कारेणात्मनि स्थैर्ययोगस्तत्प्राप्त्यर्थं
बृहदारण्यकारव्यमादित्याद्यन्मया प्राप्तं तच्च ज्ञातव्यम् तथायन्मयोक्तं योगशास्त्रं तदपि ज्ञातव्यम् ११० कथं पुनरसावात्मा ध्यातव्य इत्यत आह आत्मव्य-
तिरिक्तविषयेभ्यो मनोबुद्धिस्मृतींद्रियाणि प्रत्या हृत्य आत्मैकविषयाणि कृत्वा आत्माध्येयः यो सौ प्रभुर्निर्वातस्य प्रदीपवद्दीप्यमानो निष्प्रकपो हृदितिष्ठति

ज्ञेयं चारण्यकमहं यदादित्यादवाप्तवान् योगशास्त्रं च मत्प्रोक्तं ज्ञेयं योगमभीप्सता ११०
अनन्यविषयं कृत्वा मनोबुद्धिस्मृतींद्रियम् ध्येय आत्मा स्थितो यो सौ हृदये दीपवत्प्रभुः १११
यथाविधानेन पठन् सामगायमविच्युतम् सावधानस्तदभ्यासात्परं ब्रह्माधिगच्छति ११२

एतदेव तस्य ध्येयत्वम् यच्चित्तवृत्तिनिवृत्तेर्विविधविषयावभासतिरस्कारेणात्मप्रवणतानामशरावसंपुटनिरुद्धप्रभाप्रतानप्रसरस्येव प्रदीपस्यैकनि-
ष्ठत्वम् १११ यस्य पुनश्चित्तवृत्तिर्निराकारालंबनतया समाधौ नाभिरमते तेन शब्दब्रह्मोपासनं कार्यमित्याह स्वाध्यायावगतमार्गानतिक्रमेण सामगायं सा-
मगानम् सामस्योगानात्मकलेपि गायमिति विशेषणमगीतमंत्रव्युदासार्थं अविच्युतमस्वलितं सावधानः सामां ध्यानं नुस्यूतात्मैकाग्रचित्तवृत्तिः
पठंस्तदभ्यासवशात् तत्र निष्ठातः शब्दाकारशून्योपासनेन परं ब्रह्माधिगच्छति तदुक्तं शब्दब्रह्मणि निष्ठातः परं ब्रह्माधिगच्छतीति ११२ ६९

यस्य पुनर्वैदिक्यां गीतौ चित्तं नाभिरमते तेन लौकिक गीत्यनुस्यूतात्मोपासनं कार्यमित्याह अपरांतकोल्लोप्यमद्रकमकर्यौ वेणकानिसरो बिंदु सहितं चोत्तरमि
त्येतानि प्रकरणारव्यानिसप्तगीतानि च शब्दादासारितवर्धमानतादिमहागीतानि गृह्यन्ते ऋगाद्याश्च तस्यो गीतिका इत्येतदपरांतकां दिगीतजातमध्यारोवि
तात्मभावं मोक्षसाधनत्वान्मोक्षसंज्ञितं मंतव्यम् तदभ्यासस्यैकाग्र्यतापादनद्वारेणात्मैकतापत्तिकारणत्वात् ११३ ११४ किंच भरतादिमुनिप्रतिपादितवी
णावादनतत्त्ववेदी श्रूयते इति श्रुतिः द्वाविंशतिविधा सप्तस्वरेषु तथाहि षड्मध्यमपंचमाः प्रत्येकं चतुः श्रुतयः ऋषभधैवतौ प्रत्येकं त्रिश्रुती गांधारनि

अपरांतकमुल्लोप्यमद्रकं मकरीं तथा औवेणकं सरो बिंदुमुत्तरं गीतकानि च ११३ ऋगाद्यापाणिकादक्षविहिता ब्रह्मगीति-
का गेयमेतत्तदभ्यासकरणान्मोक्षसंज्ञितम् ११४ वीणावादनतत्त्वज्ञः श्रुतिजातिविशारदः तालज्ञश्चाप्रयासेन मोक्षमार्गं
नियच्छति ११५ गीतज्ञो यदि योगेन नामोति परमं पदम् रुद्रस्यानुचरो भूत्वा तेनैव सह मोदते ११६ अनादिरात्मा कथितस्त-
स्यादिस्तु शरीरकम् आत्मनस्तु जगत्सर्वजगतश्चात्मसंभवः ११७

षादौ प्रत्येकं द्विश्रुती इति जातयस्तु षड्वादयः सप्तशब्दाः संकर
जातयस्त्वेकादेशे तेवमष्टादशविधास्तासु विशारदः प्रवीणः ताल इति गीतपरिमाणं कल्प्यते तत्स्वरूपश्च तदनुविद्धब्रह्मोपासनतया तालादिभंगभयाच्चि
त्तवृत्तेरात्मैकाग्रतायाः सुकरत्वादत्मायासेनैव मुक्तिपथं नियच्छति प्राप्नोति ११५ चित्तविक्षेपाद्यंतस्य हृतस्य गीतज्ञस्य फलांतरमाह गीतज्ञो यथा कथंचि
द्योगेन परमं पदं प्राप्नोति तर्हि रुद्रस्य सचिवो भूत्वा तेनैव सह मोदते क्रीडति ११६ पूर्वोक्तमुपसंहरति प्रागुक्तरीत्या अनादिरात्मा क्षेत्रज्ञस्य च शरीरग्रहणमेवा

दिरुद्रवः कथितः अजः शरीरग्रहणादित्यत्र परमात्मनश्च सकाशात्पृथिव्यादिसकलभुवनोद्भवः तदुद्भूताच्चपृथिव्यादिभूतसंघाताज्जीवनांतस्थूलशरीरतया संभवश्च कथितः सर्गादौ स यथा काशमित्यादिना ११७ एतदेव प्रश्नपूर्वकं वृणोति यदेतत्सकलसंहराकरमनुजादिसहितं जगत्तदात्मनः सकाशात्कथमुत्पन्नं आत्मा च तस्मिन् जगति कथंतिर्यङ् नरसरीसृपादिशरीरभागा भवतीत्येतस्मिन्नर्थे विमुह्यामः अतो मोहापनुत्यर्थमस्माकं विस्तरशो वदस्व ११८ एवं मुनिभिः पृष्ठः प्रत्युत्तरमाह इह जगति यदि स्थूलकलवरादावनात्मनि आत्माभिमानरूपं मोहजालं तदपास्य तद्व्यतिरिक्तो यः पुरुषो नेकक

कथमेतद्विमुह्यामः स देवास्करमानवम् जगदुद्भूतमात्मा च कथं तस्मिन् वदस्वनः ११८
मोहजालमपास्येह पुरुषो दृश्यते हि यः सहस्रकरपन्नेत्रः सूर्यवर्चाः सहस्रकः ११९ स
आत्मा चैव यज्ञश्च विश्वरूपः प्रजापतिः विराजः सोन्नरूपेण यज्ञत्वं मुपगच्छति १२०

रचरणलोचनः सूर्यवर्चा अनंतरश्चिः सहस्रकः बहुशिरा दृश्यते एतच्च तद्गोचरशक्त्या धारत योच्यते तस्य साक्षात्कारादिसंबन्धाभावात् स एवात्मा यज्ञः प्रजापतिश्च यतो सौ विश्वरूपः सर्वात्मकः वैश्वरूप्यमेव कथमिति चेत् यस्मादसौ विराजः पुरोडाशाद्यन्नरूपेण यज्ञत्वं मुपगच्छति यज्ञाच्च वृष्ट्यादिद्वारेण प्रजासृष्टिरित्येवं वैश्वरूप्यं ११९ १२० ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६

एतदेवप्रपंचयति द्रव्यस्यचपुरोडाशादेर्देवतोद्देशेनत्यागाद्योरसः अदृष्टरूपमात्मनः परिणत्यंतरमुत्तमः सकलजगज्जन्मबीजतयोत्कृष्टतमः संभूतः स
 देवान्संप्रदानकारकभूतान्सम्यक्प्रीणयित्वायजमानं चाभिलषितफलेन संयोज्यपवनेन प्रेर्यमाणश्चंद्रमंडलं प्रतिनीयते ततः राशिमंडलाद्रश्मिभिर्भानु
 मंडलम् सैषात्रय्येवविद्यातपतीत्यभेदाभिधानात् ऋग्यजुःसाममयंप्रत्युपनीयते ततः स्वमंडलादसौ सूर्यो मृतरसंवृष्टिरूपमुत्तमं यत्सकलभूतानामशनान
 शनात्मनान्चराचराणां जनननिमित्तं तत्सृजति तस्माद्दृष्टिसंपादितौषधिमया त्रजोत्पत्तिहेतोरन्नात्पुनर्यज्ञः यज्ञाच्चपूर्वाभिहितभंग्यापुनरन्नं अन्नाच्चपुनः

योद्रव्यदेवतात्यागसंभूतोरसउत्तमः देवान्संतर्प्यसरसोयजमानंफलेनच १२१ संयोज्यवायुनासोमं नीयते रश्मिभिस्ततः ऋ
 ग्यजुःसामविहितं सौरंधामोपनीयते १२२ स्वमंडलादसौ सूर्यः सृजत्यमृतमुत्तमम् यज्जन्मसर्वभूतानामशनानशनात्मनाम् १२३
 तस्मादन्नात्पुनर्यज्ञः पुनरन्नं पुनः क्रतुः एवमेतदनाद्यंतंचक्रंसंपरिवर्तते १२४ अनादिरात्मा संभूतिर्विद्यते नांतरात्मनः समं
 वायीतु पुरुषो मोहेच्छादेषकर्मजः १२५

क्रतुरित्येवमेतदखिलं संसारचक्रं प्रवाहरूपेणोत्पत्तिविनाशविरहितं सम्यक्परिवर्तत इत्यनेन क्रमे
 णात्मनः सकाशादखिलजगदुत्पत्तिः तत्र चात्मनः स्वकर्मानुरूपविग्रहपरिग्रहः १२१ १२२ १२३ १२४ ननु यद्यात्मनः संसरणमनाद्यंतं तर्हि अ
 निर्मुक्तिप्रसंग इत्यत आह यद्यप्यात्मानो नादित्वात्संभूतिर्न विद्यते अंतरात्मनः शरीरव्यापिनः तथापि पुरुषः शरीरेण समवायी भवति भोगायतने सुख
 दुःखात्मकं भोग्यजातमुपभुंक्ते इत्येवंभूतेन संबंधेन संबंधी भवत्येव सच समवायः संबंधी मोहेच्छादेषजनितकर्मनिर्मेयो न तु निसर्गजातः तस्य कार्यत्वेन

विनाशोपपत्तेर्नीनिर्मुक्तिः १२५ आत्मनोजगज्जन्मेत्युक्तं तत्प्रपंचयितुमाह योसौसकलजीवात्मकतयाप्रपंचकात्मकतयाचसहस्रात्माबहुरूपस्तथासकलजगद्धे
तुतयाआदिदेवोमयायुष्माकमुदाहृतः तस्यवदनभुजसंस्थिचरणजातायथाक्रममग्रजन्मादयश्चत्वारोवर्णास्तथातस्यपादादूर्ध्वमिर्मस्तकात्करसपद्मघ्राणात्प्रा
णाःकर्णात्ककुभाःस्पर्शात्पवनोवदनाद्दुतवहः मनसःशशोकः नेत्रात्भानुः जघनाद्गगनंजंगमाजंगमात्मकंजगच्च १२६ १२७ १२८ अत्रचोदयंति
हेब्रह्मन्योगीश्वर यद्यात्मैकजीवादिभावंभजतेतर्हिकथमसौपापयोनिषुमृगपक्ष्यादिषुजायते अथमोहरागद्वेषादिदोषदुष्टत्वात्तज्जन्मेत्युच्यते त

सहस्रात्मा मया योव आदिदेव उदाहृतः सुखबाहुरूपज्जाःस्युस्तस्यवर्णाश्चथाक्रमम् १२६ पृथिवीपादतस्तस्यशिरसोद्यौरजाय
त नस्तःप्राणादिशःश्रोत्रात्स्पर्शाद्वायुर्मुखाच्छिरसी १२७ मनसश्चंद्रमाजातश्चक्षुषश्चदिवाकरः जघनादंतरिक्षंचजगच्चसंचरा
चरम् १२८ यद्येवंसकथंब्रह्मन्यापयोनिषुजायते ईश्वरःसकथंभावैरनिष्टैःसंप्रयुज्यते १२९ करणेनान्वितस्यापिपूर्वज्ञानं
कथंचन वेत्तिसर्वगतांकस्मात्सर्वगोपिनवेदनाम् १३० अत्यपक्षिस्थावरतामनोवाक्कायकर्मजैः दोषैःप्रयातिजीवोयंभयंयो
निशतेषुच १३१

चन यस्मादीश्वरःस्वतंत्रःकथमनिष्टैर्भोहरागादिभावैःसंयुज्यते १२९ किंच तथेदमप्यत्रदूषणम् मनःप्रभृतिज्ञानो
पायैःसहितस्यापितस्यात्मनःपूर्वज्ञानंजन्मान्तरानुभूतविषयंकस्मान्नोत्पद्यते तथासर्वप्राणिगतांवेदनांकरवादिरूपांस्वयंसर्वज्ञोनापिसर्वदेहगतोपिकस्मा
न्नवेत्ति तस्मादात्मैवेश्वरोजीवादिभावंभजतइत्युक्तम् १३० तत्रपूर्वचोदस्योत्तरमाह यद्यपीश्वरःस्वरूपेणसत्यज्ञानानंदलक्षणः तथाप्यविद्यासमावेशा

वशान्मोहरागादिभावैरभिभूयमानोनानाहीनयोनिजननसाधनं मानसादिविविधं कर्मनिचयमाचरति तेन चांत्यादिहीनयोनितामापद्यते अंत्याश्च
 डालादयः पक्षिणः काकादयः स्थावरावृक्षादयः तेषां भावोऽप्यपक्षिस्थावरतातां यथाक्रमेण मनोवाक्कायारब्धकर्मदोषैः जन्मसहस्रेष्वयं जीवः प्राप्नोति
 १३१ किंच शरीरिणां जीवानां शरीरेषु भावा अभिप्रायविशेषाः सत्त्वाद्युद्रेकतारतम्याद्यथानंतास्तथातत्कार्यणिपिरूपाणि कुञ्जवामनत्वादीनि देहि-
 नां सर्वयोनिषु भवन्ति १३२ ननु यदि कर्मजन्यानि कुञ्जत्वादीनि तर्हि कर्मनंतरमेतैर्भवितव्यमित्याशंक्याह केषांचिज्ज्योतिष्टोमादिकर्मणां विपाकः फ-

अनंताश्च यथाभावाः शरीरेषु शरीरिणाम् रूपाण्यपि तथैवेह सर्वयोनिषु देहिनाम् १३२
 विपाकः कर्मणां प्रेत्य केषांचिदिह जायते इह वा मुत्र वै केषां भावस्तत्र प्रयोजनम् १३३ प-
 रद्रव्याण्यभिध्यायंस्तथानिष्ठानि चिंतयन् वितथाभिनिवेशी च जायते त्यासु योनिषु १३४

लंप्रत्य देहांतरे भवति केषांचित्करीर्यादिकर्मणां वृष्ट्यादिफलमिहैव भवति केषांचिच्चित्रादीनां फलं पश्वादिकमिह देहांतरेवेत्यनियतम् न ह्यनंतरमेव क-
 र्मफलेन भवितव्यमिति शास्त्रार्थः अत्र च कर्मणां शुभाशुभफलजनकत्वे सत्त्वादिभाव एव प्रयोजकभूतस्तदायत्तत्वात्फलतारतम्यस्य १३३ मनोवाक्काय-
 कर्मजैरंत्यादियोनिनां प्राप्नोतीत्युक्तं तत्पंचयितुमाह परधनानि कथमपहरेयमिति आभिमुख्येन ध्यायंस्तथानिष्ठानि ब्रह्म इत्यादीनि हिंसात्मकानि करि-
 ष्यामीति चिंतयन् वितथैव असत्यभूते वस्तुनि अभिनिवेशः पुनः पुनः संकल्पः तदाश्च डालाद्यंतयोनिषु जायते १३४ ६९ ६९ ६९

किंच यस्त्वनृतवदनशीलः पुरुषः पिशूनः कर्णे जपः पुरुषः परोद्वेगकरभाषी अनिबद्धप्रलापी प्रकृतसंगातार्थवादी च बुद्धिपूर्वाबुद्धिपूर्ववृत्त्यादि
तारतम्याद्दीर्घेषु मृगपक्षिषु जायते १३५ किंच अदत्तादाननिरतः परधनापहारप्रसक्तः परदारप्रसक्तश्चाविहितमार्गेण प्राणिनां घातकश्च दो
षगुरुलघुभावतारतम्यात्तरुलताप्रतानादिस्थावरेषु जायते १३६ सत्यादिगुणपरिपाकमाह आत्मज्ञो विद्याधनाभिमानरहितः शौचवान्बाह्याभ्यं
तरशौचयुक्तः दांतउपशमान्वितः तपस्वी कृच्छ्रादितपोयुक्तः तथेन्द्रियार्थेष्वप्रसक्तः नित्यनैमित्तिकधर्मानुष्ठाननिरतः वेदार्थवेदीचयः समात्मिकः

पुरुषो नृतवादी च पिशूनः पुरुषस्तथा अनिबद्धप्रलापी च मृगपक्षिषु जायते १३५ अदत्तादाननिरतः परदारोपसेवकः हिं
सकश्चाविधानेन स्थावरेष्वभिजायते १३६ आत्मज्ञः शौचवान् दांतस्तपस्वी विजितेन्द्रियः धर्मकृद्देवविद्यावित्सात्विको देवयौ
निताम् १३७ असत्कार्यरतो धीर आरंभी विषयीचयः सराजसो मनुष्येषु मृतो जन्माधिगच्छति १३८ निद्रालुः क्रूरकलुषो
नास्तिको याचकस्तथा प्रमादवान्भिन्नवृत्तो भवेत्तिर्यक्षुतामसः १३९

स च सत्यो द्वेकतारतम्यवशाद्दुष्कृष्टोत्कृष्टतरस्तरयोनि
तां प्राप्नोति १३७ किंच असत्कार्येषु तूर्यवादिन्नृत्यादिष्वभिरतो यस्तथा अधीरो व्यग्रचित्तः आरंभी सदा कार्यकुलो विषयेष्वतिप्रसक्तश्च सरजो
गुणयुक्तः तद्गुणतारतम्याद्दीनोत्कृष्टमनुष्यजातिषु मरणानंतरमुत्पत्तिं प्राप्नोति १३८ तथायः पुनर्निद्राशीलः प्राणिपीडाकरो लोभयुक्तश्च तथाना-
स्तिको धर्मादेर्निन्दकः याचनशीलः प्रमादवान्कार्याकार्यविवेकशून्यः विरुद्धाचारश्च असौ तमोगुणयुक्तस्तत्तारतम्याद्दीनतरपश्वादियोनिषु जायते १३९

पूर्वोक्तमुपसंहरति एवमविद्याविद्वोयमात्मारजस्तमोभ्यां सम्यगाविष्ट इह संसारे पर्यटन् नानाविधदुःखप्रदैर्भावे रभिभूतः पुनः पुनः संसारदेहग्रहणं
प्राप्नोति इतीश्वरः सकथं भावैरनिष्टैः संयुज्यत इति अस्य चोद्यस्य नावकाशः १४० यदपि करणैरन्वितस्यापीति द्वितीयं चोद्यं तस्योत्तरमाह यद्यप्यात्मा
अंतःकरणादिज्ञानसाधनसंपन्नस्तथापि जन्मान्तरानुभूतार्थावबोधेन समर्थः अविपक्वकरणो रागादिमलाक्रांतचित्तो यस्मात् यथादर्पणो मलच्छन्नो
रूपज्ञानोत्पादनसमर्थो न भवति १४१ ननु प्राग्भावीयज्ञानस्यापि आत्मप्रकाशात् तस्य च स्वतः सिद्धत्वान्नानुपलंभो युक्त इत्याशंक्याह अपक्वे कवे

रजसातमसाचैवं समाविष्टो भ्रमन्निह भावैरनिष्टैः संयुक्तः संसारं प्रतिपद्यते १४० मलि
नो हियथादर्शरूपा लोकस्य नक्षमः तथा विपक्वकरणं आत्मज्ञानस्य नक्षमः १४१ क
द्वैतरीयथापक्वे मधुरः सन्नरसोऽपि न प्राप्यते ह्यात्मनि तथा नापक्वकरणे ज्ञता १४२ स
र्वश्रियां निजे देहे देही विंदति वेदनाम् योगी मुक्तश्च सर्वासां योगमाप्नोति वेदनाम् १४३

वरीति कर्कटिकायां विद्यमानोऽपि मधुरोरसः यथानुपलभ्यते तथात्मन्यपक्वकरणो विद्यमानापि ज्ञता ज्ञातृता प्राग्भावीयवस्तुगोचरतानप्राप्यते
१४२ वेत्ति सर्वगतं कस्मात्सर्वगोऽपि न वेदनामिति यदुक्तं तत्रोत्तरमाह यः पुनर्देहाभिमानयुक्तः स सर्वाश्रयमाध्यात्मिकादिस्वरूपवेदनां स्वकर्मेपा
र्जित एव देहे प्राप्नोति न देहांतरगतं भोगाय तनारं भाट्टवैलक्षण्यादेव यस्तु योगी सुक्तो सुक्ताहंकारादिभिः सकलक्षेत्रगतानां स्वरवदुःखादिसंवि

दांवेदिताभवति परिपक्वकरणत्वात् १४३ नन्वेकस्मिन्नात्मनिसुरनरादिदेहेषु भेदप्रत्ययोनघटतइत्याशंक्याह यथैकमेवगगनंकूपकुंभाद्युपाधिभे
दभिन्नं नानेवानुभूयते यथावाभानुरेकोपिभिन्नेषु जलभाजनेषु करकमणिकमल्लिकादिषु नानेवानुभूयते तथैकोप्यात्मा अंतःकरणोपाधिभेदेन
नानाप्रतीयते द्वितीयदृष्टांतोपादानमात्मभेदस्यापारमार्थिकद्योतनार्थं १४४ पंचधातून्स्वयंषष्ठ आदत्तेयुगपत्प्रचुरित्याद्युक्तमर्थमुपसंहृत्याह
ब्रह्मआत्मा खंगगनं अनिलोवायुः तेजोग्निः जलंप्रसिद्धं भूश्चेत्येतेवातादिधातवः शरीरंव्याप्यधारयंतीति धातवोभिधीयंते तत्रखादयःपंच

आकाशमेकं हियथाघटादिषु पृथग्भवेत् तथात्मैकोह्यनेकश्च जलाधारेष्विवांशमान् १४४ ब्रह्मरवानिलतेजांसिजलंभूश्चे
तिधातवः इमे लोका एषच्चात्मा तस्माच्च सचराचरम् १४५ मृदंडचक्रसंयोगात्कुंभकारो यथाघटम् करोति तृणमृत्काष्ठैर्गृहं वा
गृहकारकः १४६ हेममात्रमुपादायरूपं वा हेमकारकः निजलालासमायोगात्कोशं वा कोशकारकः १४७ कारणान्येवमादा
यतासतास्विहयोनिषु सृजत्यात्मानमात्माचसंभूयकरणानि च १४८

धातवो लोक्यंते दृश्यत इति लोकाजडायावत् एषचिद्वस्तु

रात्मा एतस्माज्जडाजडसमुदायात्स्थावरजंगमात्मकं जगदुत्पद्यते १४५ कथमसावात्मा जगत्सृजतीत्याह यथाहिकुलालो मृच्चक्रचीवरजातं करण
जातमुपादाय करकशरावादिकनानाविधकार्यजातं रचयति यथावावर्धकिस्तृणमृत्काष्ठैः परस्परसापेक्षैः एकं गृहकार्यं कार्यं करोति यथावा हेमकारः के
वलं हेमोपादाय हेमानुगतमेव कटकमुकुटकुंडलादिकार्यमुत्पादयति यथावा कोशकारकः कीटविशेषो निजलालयारब्धमात्मबंधनकोशारब्धमार

भते तथात्मापि पृथिव्यादीनि साधनानि परस्परसापेक्षाणि तथाकरणान्यपिश्रोत्रादीन्युपादाय अस्मिन्संसारे तासु तासु सुरादियोनिषु स्वयमेवात्मानं निज
कर्मबंधबद्धं शरीरितया सृजति १४६ १४७ १४८ किंपुनर्वैषयिकज्ञानेन्द्रियव्यतिरिक्तात्मसद्भावे प्रमाणमित्याशंक्याह यथाहि पृथिव्यादिमहाभू-
तानि सत्यानि प्रमाणगम्यत्वात् तथात्मापि सत्यः अन्यथा यदि बुद्धीन्द्रियव्यतिरिक्तो ज्ञाता ध्रुवो न स्यात्तर्हि एकेन चक्षुरिन्द्रियेण दृष्टं वस्तु अन्येन स्पर्श-
नेन्द्रियेण को विजानाति यथायमद्राक्षंतमहं स्पृशामीति १४९ तथा कस्यचित्सुरूपस्य वाचं पूर्वं श्रुत्वा पुनः श्रूयमाणां वाचं तस्य वा गिर्यमिति कः प्रत्य

महाभूतानि सत्यानि यथात्मापि तथैव हि कोन्यथैकेन नेत्रेण दृष्टमन्येन पश्यति १४९ वाचं वा को विजानाति पुनः संश्रु-
त्य संश्रुताम् अतीतार्थः स्मृतिः कस्य को वा स्वप्नस्य कारकः १५० जातिरूपवयोवृत्तविद्यादिभिरहंकृतः शब्दादिविषयो-
द्योगं कर्मणा मनसा गिरा १५१ ससंदिग्धमतिः कर्मफलमस्ति न वेति वा विप्लुतः सिद्धमात्मानमसिद्धोऽपि हि मन्यते १५२

विजानाति तस्मात् ज्ञानेन्द्रियातिरिक्तो ज्ञाता ध्रुव इति सिद्धम् किंच यथात्मा ध्रुवो न स्यात् तर्ह्यनुभूतार्थगोचरा स्मृतिः पूर्वानुभवभाविता संस्कारो द्यो-
निबंधना कस्य भवेत् नयनेन दृष्टे वस्तुनि अन्यस्य स्मृतिरूपपद्यते तथा कः स्वप्नज्ञानस्य कारकः न हीन्द्रियाणां सुपरत व्यापाराणां तत्कारकत्वं तथाहमेवा-
भिजनत्वादिसंपन्न इत्येवंविधोऽनुसंधानप्रत्ययः कस्य भवति स्थिरात्मव्यतिरिक्तस्य तथा शब्दस्पर्शादिविषयोपभोगसित्वार्थमुद्योगं मनोवाक्यैः कः
कुर्यात् तस्मादपि बुद्धीन्द्रियव्यतिरिक्त आत्मा स्थितः १५० १५१ उपासनाविशेषविध्यर्थं संसारस्वरूपं विवृण्वन्नाह योऽसौ पूर्वोक्त आत्मा विप्लुतो हंका

रदूषितः ससकलकर्मसुफलमस्तिनवेतिसंदिग्धमतिर्भवति तथासिद्धोप्यकृतार्थोपिसिद्धमेवकृतार्थमात्मानंमन्यते १५२ किंच तस्यविपुलतमतेर्ममपुत्रक
लत्रप्रेष्यपुत्रादयोअहमेषामित्यतीवममताकुलस्थितिर्भवति तथाहिताहितकरेकार्यप्रकरेसविपुलतमतिर्विपरीतमतिःसदाभवेत् १५३ किंच ज्ञेयंजानाती
तिज्ञेयज्ञःतस्मिन्नात्मनिप्रकृतौचात्मनोगुणसाम्यावस्थायांविकारेहंकारादावविशेषवान् विवेकानभिज्ञोभवति तथानशनहुताशनोबुप्रवेशविशेषाशनादिषुवि

ममदाराः सुतामात्याअहमेषामितिस्थिति हिताहितेषुभावेषुविपरीतमतिःसदा १५३ ज्ञेयज्ञेप्रकृतौचैवविकारेवाविशे
षवान् अनाशकानलापातजलप्रपतनोद्यमी १५४ एवंवृत्तोविनीतात्मावितथाभिनिवेशवान् कर्मणाद्वेषमोहाभ्यामिच्छया
चैवबध्यते १५५ आचार्योपासनंवेदशास्त्रार्थेषुविवेकिता तत्कर्मणामनुष्ठानंसंगसद्भिर्गिरःशुभाः १५६ सूत्रालोकालंभवि
गमःसर्वभूतात्मदर्शनम् त्यागःपरिग्रहाणांचजीर्णकाषायधारणम् १५७ विषयेन्द्रियसंरोधस्तंद्रालस्यविवर्जनम् शरीरपरि
संख्यानंप्रवृत्तिष्वधदर्शनम् १५८ नीरजस्तमतासलशुद्धिर्निःस्पृहताशमः एतैरुपायैःसंशुद्धःसत्ययोग्यमृतीभवेत् १५९

पुनर्वशात्कृतप्रयत्नोभवेत् एवंनानाप्रकाराकार्यप्रवृत्तौअविनीतात्माअसंयतात्माअसत्कार्याभिनिवेशयुक्तः सन्तत्कृतकर्मजातेनरागद्वेषाभ्यामोहेन
चबध्यते १५४ १५५ शरीरग्रहणद्वारेणकथंपुनस्तस्यविसंभोभवतीत्यतआह विद्यार्थमाचार्यसेवा वेदांतार्थेषुपातंजलादियोगशास्त्रार्थेषुचविवेकिता
म् तत्प्रतिपादितध्यानकर्मणामनुष्ठानम् सत्पुरुषसंगः प्रियहितवचनत्वम् ललनालोकनालंभयोः परित्यागः सर्वभूतेष्व्यात्मवद्दर्शनंसमत्वदर्शनम् प

रियहाणांचपुत्रक्षेत्रकलत्रादीनांचत्यागः जीर्णकाषायधारणम् तथाशब्दस्पर्शादिविषयेषुश्रोत्रादींद्रियाणांप्रवृत्तिनिरोधस्तंद्रानिद्रानुसारिणी आ
लस्यमनुत्साहः तयोर्विशेषेणत्यागः शरीरकस्यपरिसंख्यानमस्थिराश्रुचित्वादिदोषानुसंधानम् तथासकलगमनादिषुप्रवृत्तिषुसूक्ष्मप्राणिवधादिदो
षपरामर्शः तथारजस्तमोविधुरताप्राणायामादिभिर्भावशुद्धिः निःस्पृताविषयेष्वनभिलाषः शमोबाह्यांतःकरणसंयमः एतैराचार्यैर्पासनादिभिरुपा
यैः सम्यक्शुद्धः केवलसत्त्वयुक्तोब्रह्मोपासनेनामृतीभवेत्मुक्तोभवति १५६ १५७ १५८ १५९ कथममृतत्वप्राप्तिरित्यत आह आत्मारव्य

तत्त्वस्मृतेरुपस्थानात्सत्त्वयोगात्परिक्षयात् कर्मणांसन्निकर्षाच्चसतांयोगः प्रवर्तते १६०
शरीरसंक्षयेयस्यमनःसत्त्वस्थमीश्वरम् अविप्लुतमतिः सम्यग्जातिसंस्मरतामियात् १६१
यथाहिभरतोवर्णेर्वर्णयत्यात्मनस्तत्तुम् नानांरूपाणिकुर्वाणस्तथात्माकर्मजास्तनूः १६२

तत्त्वस्मृतेरात्मनिनिश्चलतयोपस्थानात्सत्त्वशुद्धियोगात्केवलसत्त्वगुणयोगात्कर्मबीजानांपरिक्षयात्सत्पुरुषाणांचसंबंधात् आत्मयोगः प्रवर्तते १६० किं
च यस्यपुनर्योगिनोविप्लुतमतेः शरीरसंक्षयसमयेमनःसत्त्वयुक्तं सम्यगेकाग्रतयेश्वरं प्रतिव्याप्रियते सयद्युपासनाप्रयोगात्प्रवीणतयात्मानं नाधिग
च्छति तर्हि विशिष्टसंस्कारपाटववशेन जात्यंतरानुभूतकृमिकीटादिनानागर्भवासादिसमुद्भूतदुःखस्मरत्वं प्राप्नुयात् तत्स्मरणेनचजातोद्वेगस्तद्विच्छेद
कारिणिमोक्षेप्रवर्तते १६१ यस्त्वपटुसंस्कारतथापूर्वाजातिंनस्मरति तस्यकागतिरित्यत्राह भरतो नटः सयथारावणादिनानारूपाणिकुर्वाणः सितासित

पीतादिभिर्वर्णैरात्मनस्तनुवर्णयतिरचयति तथैवात्मा तत्तत्कर्मफलोपभोगार्थं कुञ्जवामनादिनानास्वाणिकर्मनिमित्तानिकलेवरेण्यादत्ते १६२ किंच
न केवलं कर्मैव कुञ्जवामनत्वादिनिमित्तं किंतु कालकर्मणी स्वपितृकारणबीजदोषो मातृदोषश्चेति सर्वमेतत्सहकारिकारणम् एतेन दृष्टादृष्टस्वरूपेण कारण
कलापेन गर्भस्यांगहीनत्वादिविकारो जन्मन आरभ्या नियतकालो दृष्टः १६३ ननु प्राकृतिकप्रलयावसरे महदाद्यखिलविकारविनाशो कर्मणो नाशाल्प्यंत
न्निबंधनः प्रथमपिंडपरिग्रह इत्याशंक्याह मनोहंकारोऽप्रसिद्धौ गतिः संसरणहेतुभूतो दोषराशिः कर्मफलधर्माधर्मरूपम् शरीरं लिङ्गात्मकम् एतैरहंका

कालकर्मात्मबीजानां दोषैर्मातुस्तथैव च गर्भस्यैकतंदृष्टमंगहीनादिजन्मतः १६३ अहंकारेण
मनसा गत्या कर्मफलेन च शरीरेण च नात्मायमुक्तपूर्वः कथंचन १६४ वत्याधारः स्नेहयोगा
द्यथा दीपस्य संस्थितिः विक्रियापि च दृष्टैव मकाले प्राणसंक्षयः १६५

रादिभिरयमात्मा कदाचिदपि न मुच्यते या

वन्मोक्षः १६४ ननु प्रतिनियतकर्मणां जीवानां प्रतिनियतकालं मेवोपरतिर्युक्तानपुनः संग्रामादौ युगपदकाले प्राणसंक्षय इत्याशंक्याह यथा हि खलु
तैलं किं न्मानेकवर्ति जीविनां नानाज्वालानां युगपत्संस्थितिः तासां च स्थितीनां पटुतरं पोष्यमानपवना हतिरूपविपत्तिहेतूपनिपातयोगपद्या युगपदुपर
तिर्यथा भवति तथैव रश्मिसारथिवाजिकुंजरादिजीवानां युद्धारव्योपरतिहेतुयोगपद्यादकालेऽपि प्राणपरिक्षयो नानुपपन्नः एतदुक्तं भवति प्रतिनियतका
लविपत्तिहेतुभूता दृष्टस्य तद्विरुद्धकार्याकरदृष्टहेतूपतिपातेन प्रतिबंध इति १६५

मोक्षमार्गमाह योसौहृदिप्रदीपवत् स्थितो जीवस्तस्यानंतरश्मयो नाड्यः सखदुःखहेतुभूता द्वासप्ततिसहस्राणीत्यादिनोक्ताः सितासितकर्बुरादिरूपाः
सर्वतः स्थितास्तेषामेकोरश्मिर्ध्वव्यवस्थितः योसौमार्तडमंडलं निर्भिद्य हिरण्यगर्भं निलयं चातिक्रम्य वर्तते तेन जीवः परांगतिमपुनरावृत्तिलक्षणां प्रा
प्नोति १६६ १६७ स्वर्गिमार्गमाह यदस्यात्मनो मुक्तिमार्गभूता द्रश्मेरन्यद्रश्मिशतमूर्ध्वाकारमेव स्थितम् तेन सूरशरीराणि तैजसानि सुरैर्वैकभौ
गाधिकरणानि सधामानि कनकरजतरत्नरचिता मरपुरसहितानि प्रपद्यते १६८ संसरणमार्गमाह येषु नस्तस्याधस्तादश्मयो मृदुप्रभास्तैरिह फलोपभो

अनंतरश्मयस्तस्य दीपवद्यः स्थितो हृदि सितासिताः कटुनिलाः कपिलानीललोहिताः १६६ ऊर्ध्वमेकस्थितस्तेषां यो भित्वा
सूर्यमंडलम् ब्रह्मलोकमतिक्रम्य तेन याति परांगतिम् १६७ यदस्यान्यद्रश्मिशतमूर्ध्वमेव व्यवस्थितम् तेन देवशरीराणि तै
जसानि प्रपद्यते १६८ येनैकरूपश्चाधस्तादश्मयश्च मृदुप्रभाः इह कर्मभिर्भोगायतैः संसरति सो वशः १६९ वेदैः शास्त्रैः स विज्ञा
नैर्जन्मना मरणेन च आर्त्यागत्या तथागत्या सत्येन ह्यनृतैर्न च १७० श्रेयसा सखदुःखाभ्यां कर्मभिश्च श्रुभा श्रुभैः निमित्तशा
कुं न ज्ञानग्रहसंयोगजैः फलैः १७१ तारानक्षत्रसंचारैर्जागरैः स्वप्नैरपि आकाशपवनज्योतिर्जलभूतिभिरैस्तथा १७२ म
न्वतरैर्युगप्राप्त्या मंत्रौषधिफलैरपि विनात्मानं वेद्यमानं कारणं जगतस्तथा १७३ गार्थं संसारे संसरति अवशः स्वकृतकर्मपरतंत्रः १६९ भू

तच्चैतन्यवादिपक्षं परिजिहीर्षुराह वेदैः स एष तेति नेतीत्यात्मेति अस्थूलमनण्वहस्वमपाणिपादमित्यादिभिः शास्त्रैश्च मीमांसान्वीक्षिक्यादिभिः विज्ञानै
श्च ममेदं शरीरमित्यादिदेहव्यतिरिक्तात्मानुभवैः तथा जन्ममरणाभ्यां जन्मांतरानुष्ठितधर्माधर्मनियताभ्यां देहातिरिक्तात्मानुमानं आर्त्याजन्मांतरगत

या.स्मृ.
४५

कर्मात्तुष्ठात्नियतया तथागमनागमनाभ्यांज्ञानेच्छाप्रयत्नाधारनियताभ्यामपि भौतिकदेहातिरिक्तात्मानुमानम् नहि देहस्य चैतन्यादिसंभवति यतः कारणगुणप्रक्रमेण कार्यद्रव्ये वैशेषिकगुणारंभोदृष्टः न च तत्कारणभूतपार्थिवपरमाण्वादिविषु चैतन्यादिसमवायः संभवति तदारब्धस्तंभकं भादिभौतिकेष्वनुपलंभात् न च मदशक्तिवदुदकादिद्रव्यांतरसंयोगज इति वाच्यम् शक्तेः साधारणगुणत्वात् अतो भौतिकदेहातिरिक्तचैतन्यादिसमवाय्यंगीतकर्तव्यः सत्यात्तत्प्रसिद्धे श्रेयोहितप्राप्तिः स्रग्वदुःखे आसुषिके तथा शक्तकर्मात्तुष्ठात्नियतमशक्तकर्मपरित्यागः एतैश्च ज्ञाननियतैः देहातिरिक्तात्मानुमानम् निमि

अहंकारस्मृतिर्मेधाद्वेषो बुद्धिः सुरवंधृतिः इंद्रियांतरसंचार इच्छाधारणजीविते १७४ स्वर्गः स्वप्नश्च भावानां प्रेरणं मनसो गतिः निमेषश्चैतनायत्तआदानं पांचभौतिकम् १७५ यत एतानि दृश्यंते लिंगानि परमात्मनः तस्मादस्ति परो देहादात्मा स-
र्वग ईश्वरः १७६

तंभूकं पादि शाकुनं ज्ञानं पिङ्गलादिपतत्रिचेष्टालिङ्गकं ज्ञानम् ग्रहाः सूर्यादयः तत्संयोगजैः फलैः तारा अश्विन्या-
दिव्यतिरिक्तानि ज्योतींषि नक्षत्राण्याश्वयुक्प्रभृतीनि एतेषां संचारैः शक्तभाशक्तफलद्योतनैर्जागरैर्जागरावस्थाजन्यैश्च सच्छिद्रादित्यादिदर्शनैः तथा स्वप्नजैः स्वप्नराहयुक्तरथारोहणादिज्ञानैः तथा आकाशाद्यैश्च जीवोपभोगार्थतया सृष्टेस्तथा मन्वन्तरप्राप्त्या युगांतरप्राप्त्या देहेन उपपद्यमानतया तथा मंत्रौषधिफलैः प्रेक्षापूर्वकैः क्षुद्रकर्माद्यैः साक्षात्परंपर्यावादे हेन उपपद्यमानैर्विद्यमानहे मुनयो विज्ञानीत १७० १७१ १७२ १७३ किंच अहंकारिरहंकारः स्मृतिः प्राग्भवीयात्तु भवभावित संस्कारोद्धो धनिबंधनास्तन्यपानादिगोचरा स्रग्वमैहिकम् धृतिर्धैर्यम् इंद्रियांतरेण हि दृष्टेर्हे इंद्रियांतरस्य संचारो यमहमद्राक्षं तमहं स्पृशा

मि. प्रा.
३

४५

मीत्येवमनुसंधानरूपं द्विधांतरसंचारः अत्रेच्छाप्रयत्नचैतन्यानां स्वरूपेण लिंगत्वम् पूर्वश्लोके तु गमनसत्यवचनादिहेतुतया आर्थिकं लिंगत्वमित्यप्येन
रुक्त्यम् तथाधारणं शरीरस्य जीवितं प्राणधारणम् स्वर्गे नियतदेहांतरोपभोग्यः सुखविशेषः स्वप्नः प्रसिद्धः पूर्वश्लोके तु स्वप्नस्य शरीरफलद्योतनाय लिंगत्वम्
अत्र स्वरूपेणैतत्पौनरुक्त्यम् भावानामिन्द्रियादीनां प्रेरणम् मनसो गतिश्चेतनाधिष्ठानव्याप्ता निमेषः प्रसिद्धः तथापंचभूतानामुपादानम् यस्मादेतानि
लिंगानि भूतेष्वनुपपन्नानि साक्षात्परया वा परमात्मनो द्योतकानि दृश्यन्ते तस्मादस्ति देहातिरिक्त आत्मा सर्वग ईश्वर इति प्रसिद्धम् १७४ १७५ १७६

बुद्धीन्द्रियाणिसार्थानिमनःकर्मैन्द्रियाणि च अहंकारश्च बुद्धिश्च पृथिव्यादीनि चैव हि १७७
अव्यक्तमात्मक्षेत्रज्ञः क्षेत्रस्यास्य निगद्यते ईश्वरः सर्वभूतस्थः सन्न सन् सदसच्चयः १७८
बुद्धेरुत्पत्तिरव्यक्तात्ततो हंकारसंभवः तन्मात्रादीन्यहंकारादेर्कोत्तरगुणानि च १७९

क्षेत्रज्ञस्वरूपमाह बुद्धीन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि सार्थानि शब्दादिविषयसहितानि मनःकर्मैन्द्रियाणि वागादीनि तथाहंकारो बुद्धिश्च निश्चयात्मिका पृथिव्या
दीनि पंचभूतानि अव्यक्तं प्रकृतिरित्येतत् क्षेत्रमस्य यो सावीश्वरः सर्वगतः अतएव सत्स्वरूपः प्रमाणांतरग्राह्यत्वात् असत् अस्पष्टप्रतीतिकत्वात् सदसद्रूपो सा
वात्मा क्षेत्रज्ञ इति निगद्यते १७७ १७८ बुद्ध्यादेरुत्पत्तिमाह सत्त्वादिगुणसाम्यमव्यक्तं ततस्त्रिः प्रकारायाः सत्त्वरजस्तमो मय्या बुद्धेरुत्पत्तिः तस्याश्च
वैकारिक तेजसो भूतादिरिति त्रिविधो हंकार उत्पद्यते तत्र तामसा द्यूतादिसंज्ञकादहंकारात्तन्मात्राणि आदिग्रहणाद्गुणादीनि तानि चैकोत्तरगुणान्युत्पद्यन्ते

चराब्दाद्वैकारिकतैजसाभ्यांबुद्धिकर्मद्रियाणामुत्पत्तिः १७९ गुणस्वरूपमाह तेषांगगनादिपंचभूतानां एकोत्तरवृद्ध्यापंचराब्दादयो गुणावेदितव्याः
एषांच बुद्ध्यादिविकाराणां मध्ये यो यस्मात्प्रकृत्यादेरुपन्नः स तस्मिन्नेव सूक्ष्मरूपेण प्रलयसमये प्रलीयते १८० प्रकरणार्थमुपसंहरन्नाह मानसादिभिप्र
कारकर्मणां विपाकादीश्वरोपि सन्नात्मा यथात्मानं सृजति तथा युष्माकं कथितः सत्वादयश्च गुणास्तस्यैवाविद्याविशिष्टस्य कीर्तिताः तथा स एव रजस्त
मोभ्यामाविष्टश्चक्रवर्दिह संसारेऽत्राम्यतीत्यपि कथितम् स एवानादिः परमपुरुषः शरीरग्रहणे नादिमान् कुञ्जवामनादिविकारसहितः यथास्थूला-

राब्दस्पर्शश्च रूपं च रसो गंधश्च तद्गुणाः यो यस्मान्निःसृतश्चैषां स तस्मिन्नेव लीयते १८० यथात्मानं सृजत्यात्मा तथा वः क
थितो मया विपाकाभिः प्रकाराणां कर्मणामीश्वरोपि सन् १८१ सत्त्वं रजस्तमश्चैव गुणास्तस्यैव कीर्तिताः रजस्तमोभ्यामाविष्ट-
श्चक्रवर्द्धाम्यते ह्यसौ १८२ अनादिरादिमांश्चैव स एव पुरुषः परः लिङ्गेन्द्रियग्राह्यरूपः स विकार उदाहृतः १८३ पितृयानो जवी
श्याश्च यद्गस्त्यस्य चांतुरम् तेनाग्निहोत्रिणो यांति स्वर्गकामादिवं प्रति १८४ ये च दानपराः सम्यगष्टाभिश्च गुणैर्युक्ताः तेपि
तेनैव मार्गेण सत्यव्रतपरायणाः १८५

कारतया परिणतो लिङ्गे रिन्द्रियैश्च ग्राह्यस्वरूप उदाहृतः १८१ १८२ १८३ स्व
र्गिमार्गमाह अजवीश्वरमार्गः तस्यागस्त्यस्य च यदंतरमसौ पितृयानस्तेनाग्निहोत्रिणः स्वर्गकामाः स्वर्गं प्राप्नुवंति १८४ किंच ये दानादिस्मार्त्तकर्मप
राः सम्यक् दंष्ट्रपरहिताः तथाष्टाभिरात्मगणैर्दयाक्षांतिरनुसूयाशौचमनायासो मंगलमकार्पण्यमस्पृहेति गौतमादिप्रतिपादितैर्युक्ताः तथा च ये च
सत्यवचननिरतास्तेपि तेनैव पितृयानेनैव सरसदनमाप्नुवंति १८५

ननु नैमित्तिकादिप्रतिसंचरेखिलाध्यापकप्रलयादविदितवेदास्तस्योपरितनाजनाः कथमग्निहोत्रादिकं कर्म करिष्यन्ति कथं तरांचाकृतकर्मणः स्वर्गमार्गं
मधिरोक्ष्यन्तीत्यत आह तत्र पितृयानेष्टाशीतिसहस्रसंख्यामुनयो गृहस्थाश्च मिणः पुनरावृत्तिधर्माणः सर्गादौ वेदस्योपदेशकतया धर्मतरुप्रादुर्भाविबी
जभूताः संतोऽग्निहोत्रादिधर्मप्रवर्तकाः अतो न प्रागुदितदोषसमासंगः १८६ किंच सप्तर्षयः प्रसिद्धाः नागवीर्याऐरावतपथः तदंतराले तावन्त एव अ
ष्टाशीतिसहस्रसंख्यामुनयः सर्वारंभविवर्जिताः केवलज्ञानिषाः तपोब्रह्मचर्ययुक्ताः तथासंगत्यागिनो देवलोकं समाश्रिताः आभूतसंप्लवं प्राकृतप्रल

तत्राष्टाशीतिसहस्रासुनयोगृहमेधिनः पुनरावर्त्तिनो बीजभूता धर्मप्रवर्तकाः १८६ सप्तर्षिनागवीर्यतर्देवलोकं समा
श्रिता तावन्त एव मुनयः सर्वारंभविवर्जिताः १८७ तपसा ब्रह्मचर्येण संगत्यागेन मेधया तत्र गत्वा वतिष्ठन्ते यावदाभूतसंप्ल-
वम् १८८ यतो वेदाः पुराणानि विद्योपनिषदस्तथा श्लोकाः सूत्राणि भाष्याणि यच्च किंचन वाङ्मयम् १८९ वेदानुवचनं
यज्ञो ब्रह्मचर्यं तपो दमः श्रद्धोपवासः स्वातन्त्र्यमात्मनो ज्ञानहेतवः १९०

यपर्यंतमवतिष्ठन्ते तत्र च स्थिताः सृष्ट्यादावाध्यात्मिक ध-
र्माणां प्रवर्तकाः १८७ १८८ कथं भूतास्ते मुनय इत्यत आह यतो द्विविधादपि सुनिसमूहाच्च त्वारो वेदाः पुराणां गविद्योपनिषदश्च नित्यभूता एवा
ध्येतृपरंपराया ताः प्रवृत्तास्तथा श्लोका इतिहासात्मकाः सूत्राणि च शब्दानुशासनमीमांसागोचराणि भाष्याणि च सूत्रव्याख्या नुरूपाणि यदन्यदा
युर्विद्यादिकं वाङ्मयं तदपि यत्सकारात्प्रवृत्तं तथा विधास्ते मुनयो धर्मप्रवर्तकाः १८९ एवं सति वेदस्य नानित्यतादोषप्रसंगः ततः किमित्यत आह वेद

स्यनित्यत्वे सति तत्प्रामाण्यबलाद्देवानुवचनादयः सत्यश्रद्धायापादनद्वारेणात्मज्ञानस्य हेतव इत्युपपन्नं भवति १९० किंच यस्मान्नित्यतया प्रमाणभूतो वेदस्त-
स्मादसावुक्तमार्गेण सकलाश्च मिभिर्नाना प्रकारं जिज्ञासितव्यः तमेव प्रकारं दर्शयति द्विजातिभिर्द्रष्टव्यः अपरोक्षीकर्तव्यः तत्रोपायं दर्शयति श्रोतव्योऽथ मंत-
व्य इति प्रथमतो वेदांतश्चरणेन निर्णेतव्यः तदनंतरं मंतव्यः युक्तिभिर्विचारयितव्यः ततो सौध्यानेनापरोक्षीभवति ये द्विजातयोतिशयश्च द्वायुक्ताः सं-
तो निर्जनप्रदेशमाश्रिताः एवमुक्तेन मार्गेण एनमात्मानं सत्यं परमार्थभूतमुपासते तं आत्मानं विंदति लभंते प्राप्नुवंति १९१ १९२ प्राप्तिमार्गे देवयानमा-

सह्याश्च मेर्विजिज्ञास्यः समस्तैरेव मेव तु द्रष्टव्यस्त्वथ मंतव्यः श्रोतव्यश्च द्विजातिभिः १९१
य एनमेवं विंदति ये चारण्यकमाश्रिताः उपासते द्विजाः सत्यं श्रद्धया परया युताः १९२ क्र-
मात्ते संभवन्त्यर्चिरहः शक्रं तथोत्तरम् अनयं देवलोकं च सवितारं सवैद्युतम् १९३ तत-
स्तान् पुरुषोभ्येत्यमानसो ब्रह्मलौकिकान् करोति पुनरावृत्तिस्तेषामिह न विद्यते १९४

ह ते विदितात्मानः क्रमादस्याद्यभिमानादी देवतास्थानेषु मुक्तिमार्गभूतेषु विश्राम्यतैः प्रस्थापिताः परमपदं प्राप्नुवंति अर्चिर्वन्ति अहर्दिनं शक्रं कूपक्षः
तथोत्तरायणं सूर्यसद्यसविता सूर्यः वैद्युतं च तेजः तान् एवं क्रमादर्चिरादिस्थानगतान्मानसः पुरुषो ब्रह्मलोकभाजः करोति तेषामिह संसारे पुनरावृत्तिर्न
विद्यते किंतु प्राकृतप्रतिसंचरावसरेत्यक्तलिंगशरीराः परमात्मन्येकीभवन्ति १९३ १९४ ५ ५ ५ ५ ५

पूर्वोक्तपितृयानमाह येषुनर्विहितैर्यज्ञदानतपोभिः स्वर्गफलभोक्तास्ते क्रमाद्धूमादिचंद्रपर्यंतपदार्थाभिमानिनीर्देवताः प्राप्य पुनरेव वायुवृष्टिजलभूमीः
प्राप्य व्रीह्याद्यन्नरूपेण शक्रकलमवाप्य संसारिणो योनिं व्रजंति एतन्मार्गद्वयमप्रमैतो यो न विजानाति मार्गद्वयोपायभूतधर्मानुष्ठानं न करोति असौ देवदू
को भुजंगः पतंगः शलभः कृमिः कीटो वा भवेत् १९५ १९६ १९७ उपासनाप्रकारमाह ऊरुस्थोत्तानोचरणौ यस्य स तथोक्तः बद्धपद्मासनः

यज्ञेन तपसा दानैर्ये हि स्वर्गजितो नराः धूमं निशांकुष्माण्डक्षिणायनमेव च १९५ पितृलोकं चंद्रमसं वायुं वृष्टिं जलं
महीम् क्रमात्ते संभवन्तीह पुनरेव व्रजंति च १९६ एतद्यो न विजानाति मार्गद्वितयमात्मवान् देवदूकः पतंगो वा भवेत् कीटो
थवा कृमिः १९७ ऊरुस्थोत्तानचरणः स व्येन्यस्योत्तरं करम् उत्तानं किंचिदुन्नाम्यस्य मुखं विष्टभ्यचोरसा १९८ निमीलिता
क्षः सत्वस्थो दंतैर्दतानसंस्पृशन् तालुस्थाचलजिह्वश्च संवृतास्यः सुनिश्चलः १९९ संनिरुध्येंद्रियग्रामं नातिनीचोच्छ्रिता
सनः द्विगुणं त्रिगुणं वापि प्राणायाममुपक्रमेत् २०० ततोध्येयः स्थितो यो सौ हृदये दीपवत्प्रभुः धारयेत्तत्र चात्मानं धारणां
धारयन्बुधः २०१

तथोत्ताने सव्यकरे दक्षिणामुत्तानं न्यस्य मुखं किंचिदुन्नाम्योरसा च विष्टभ्यस्तं मयित्वा तथा निमीलिताक्षः सत्वस्थः
कामक्रोधादिरहितो दंतैर्दतानसंस्पर्शयन् तथा तालुनिस्थिता अचला जिह्वा यस्य स तथोक्तः तथा संवृतास्यः पिहिताननः सुनिश्चलो निष्प्रकंपः तथा सम्य
गिंद्रियसमूहं विषयेभ्यः प्रत्याहृत्य नातिनीचासनो नात्युच्छ्रितासनो यथा चित्तविक्षेपो न भवति तथोपविष्टः न द्विगुणं त्रिगुणं वा प्राणायामाभ्यासमुपक्रमे

तत् ततोवशीकृतपवनेन योगिना यो सो हृदयदीपवदप्रकंपः प्रभुः स्थितो स्थौ ध्यातव्यः तत्र च हृदि आत्मानं मनो गोचरतया धारयेत् तथा धारणां च धारयेत्
धारणा स्वरूपं च जान्वग्रमणे न च्छोटिकादानकालो मात्रा ताभिः पंचदशमात्राभिरधमः प्राणायामः त्रिंशद्भिर्मध्यमः पंचचत्वारिंशद्भिर्रुत्तमः एवं प्राणायाम
मन्त्रेणात्मिकैकाधारणा तास्ति स्रो योगशब्दवाच्यास्ताश्च धारयेत् यथोक्तमन्यत्र संप्रम्य च्छोटिकां दद्यात्कराग्रं जानुमंडले मात्राभिः पंचदशभिः प्राणायाम
मो धमः स्मृतः मध्यमो द्विगुणः श्रेष्ठस्त्रिगुणो धारणा तथा त्रिभिस्त्रिभिः स्मृतैकैका ताभिर्योगस्तथैव चेति १९८ १९९ २०० २०१ धारणात्मकयोगा

अंतर्धानं स्मृतिः कांतिर्दृष्टिः श्रोत्रज्ञता तथा निजं शरीरमुत्सृज्य परकाया प्रवेशनम् २०२ अर्थानां छंदतः सृष्टिर्योगसि
द्धिर्हिलक्षणम् सिद्धे योगे त्यजन्देहममृतत्वाय कल्पते २०३ अथवाप्यभ्यसन् वेदन्यस्तकर्मविनेव सन् अथाचिताशीमितभुक्
परांसिद्धिमवाप्नुयात् २०४

भ्यासे प्रयोजनमाह अणिमा प्राप्या परैरदृश्यत्वमंतर्धानं स्मृतिरतीन्द्रियेष्वर्थेषु मन्वादेरिव स्मरणम् कांतिः क
मनीयता दृष्टिरतीतानागतेष्वप्यर्थेषु तथा श्रोत्रज्ञता अतिदवीयसिदेशे भिव्यज्यमानतया श्रोत्रपथमनासे दुषामपिशब्दानां ज्ञातृता निजशरीरत्यागेन पर
शरीरप्रवेशनम् स्ववांछावेशेनार्थानां कारणनिरपेक्षतया सृष्टिरित्येतद्योगस्य सिद्धे लक्षणं लिङ्गं न चैतावदेव प्रयोजनं किंतु सिद्धे योगे त्यजन्देहममृत
त्वाय कल्पते ब्रह्मत्वप्राप्तये च भवति २०२ २०३ यज्ञदानाद्यसंभवे सत्त्वशुद्धावुपायांतरमाह अथवा त्यक्तकामी अनिषिद्धकर्म अन्यतमं वेदमभ्य
सन् एकांतशीलोऽयाचितमिताशनापादिते सत्त्वशुद्धिरात्मोपासनेन परांसिद्धिं लक्षणां सिद्धिं प्राप्नोति २०४ ६३ ६४ ६५ ६६

किंच सत्यतिग्रहादिन्यायेनोपार्जितधनः अतिथिपूजातत्परः नित्यनैमित्तिकश्चाद्वानुष्ठाननिरतः सत्यवादनशीलः सन्नात्मतत्त्वध्याननिरतः गृहस्थो
पिहियस्मान्मुक्तिमवाप्नोति तस्मान्नकेवलमैहिकपारिव्रज्यपरिग्रहएवमुक्तिसाधनम् इत्यध्यात्मप्रकरणम् २०५ वर्णाश्रमेतराणां नो ब्रूहि धर्मानशेष
इत्यत्र प्रतिपाद्यतया प्रतिज्ञातषड्विधधर्ममध्ये प्रपञ्चप्रकारं धर्ममभिधायाधुनावशिष्टं नैमित्तिकं धर्मजातं प्रायश्चित्तं पदाभिलष्यं प्रारिप्सुः प्रथमतस्तत्परोच
नार्थमधिकारिविशेषणप्रदर्शनार्थं चार्थवादरूपं कर्मविपाकं तावदाह ब्रह्महत्यादिपञ्चकस्य महापातकसंज्ञा ब्रह्महामद्यपि इत्यत्र वक्ष्यते तद्योगिनो महापा

ज्ञायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोतिथिप्रियः श्राद्धकृत्सत्यवादी च गृहस्थोपि हि मुच्यते २०५
महापातकजान्घोरान्नरकान्प्राप्यदारुणान् कर्मक्षयात्प्रजायन्ते महापातकिनस्त्रिह २०६
मृगश्वसूकरोष्ट्राणां ब्रह्महायोनिमृच्छति रवरपुल्कसवेनानां सरोपानात्र संशयः २०७

तकिनस्ते महापातकजनितां स्तामिस्त्रादिनरकान् स्वजनितदुष्कृतानुरूपान् घोरानतितीव्रवेदनापादकत्वेनातिभयंकरान् दारुणान्दुःखैकभोगनिलयान् प्राप्य
कर्मक्षयात् कर्मजन्यनरकदुःखोपभोगक्षयादनंतरं कर्मशेषात् पुनरिह संसारे दुःखबहुलश्वसृगालादितिर्यग्योनिषु प्रकर्षेण भूयो भूयो जायन्ते महापात
किग्रहणमितरेषामप्युपपातकादीनामुपलक्षणम् तेषांच तिर्यगादियोनिप्राप्तैर्वक्ष्यमाणत्वात् २०६ महापातकिनां संसारप्राप्तिमुक्ताद्विशेषकथनायाह
मृगाहरिणादयः श्वसूकरोष्ट्राः प्रसिद्धाः तेषां योनिं ब्रह्महास्वकर्मशेषेण प्राप्नोति रवरोरासप्रः पुल्कसः प्रतिलोमनिषादेन भूयः जातः वैदेहकेनांबध्यां जा

तोवेनस्तेषां योनीः सरापः प्राप्नोति कृमयः सजातीयसंभोगनिरपेक्षामांसविष्टागोमयादिजन्याः ततः किंचित्स्थूलतराः पक्षास्तिरहिताः पिपीलि
कादयः कीटाः पतंगः शलभः तेषां योनिर्ब्राह्मणस्वर्णहारीसमाप्नुयात् तृणकाशादिः गुल्मलतेप्रागुक्ते तज्जातीयतां क्रमेण गुरुतल्पगः प्राप्नोति
एतच्चाकामकृतविषयम् कामकारेलन्यास्वपि दुःखबहुलयोनिषु संसरति यथा ह मनुः श्वसूकरखरोष्ट्राणां गोजाविमृगपक्षिणाम् चंडालपुल्कसा
नां च ब्रह्महायोनिमृच्छति कृमिकीटपतंगानां विड्भुजा चैव पक्षिणाम् हिंसाणां चैव सत्वानां सरापो ब्राह्मणो व्रजेत् लूता हि सरगानां च तिरश्चां चानुचा

कृमिकीटपतंगत्वस्वर्णहारीसमाप्नुयात् तृणगुल्मलतात्वं चक्रमशोगुरुतल्पगः २०८ ब्रह्महाक्षयरोगी स्यात् सरापः श्या
वदंतकः हेमहारी तु कुनखी दुश्चर्मा गुरुतल्पगः २०९ यो येन संवसत्येषां सतल्लिंगो भिजायते अन्नहर्ता मयावी स्यान्मू
को वागपहारकः २१० धान्यमिश्रोति रिक्तांगः पिशुनः पूतिनासिकः तैलहर्ता लपायी स्यात् पूतिवक्रस्तु सूचकः २११

रिणाम् हिंसाणां च पिशाचानां स्तेनो विप्रः सहस्रशः लूतोर्णनाभः सरठः तृणगुल्मलतानां च क्रव्यादां दंष्ट्रिणामपि क्रूरकर्मकृतां चैव शतशोगुरुत
ल्पग इति २०७ २०८ एवंतिर्यक्कादुर्तीर्णानां मानुष्ये लक्षणानि भवन्तीत्याह एवमैरवादिनरकेषु श्वसूकरखरादियोनिषु च दारुणं दुःखमनुभूयानं
तांदुरितशेषेण जननसमय एव क्षयरोगादिलक्षणयुक्ताः प्रचरेषु मानुषशरीरेषु संसरन्ति ब्रह्महाक्षयरोगी राजयक्ष्मी भवेत् निषिद्धसरापानः स्व
भावतः कृष्णदशनः ब्राह्मणहेम्नां हर्ता कुत्सितनखिलं गुरुदारगामी दुश्चर्मत्वं कुष्ठितां एतेषां ब्रह्महादीनां मध्ये येन पतितेन यः पुरुषः संवसतिसत

लिंगोभिजायते किंच अन्नस्यापहर्त्ता आमयावीअजीर्णान्नः वागपहारकोननुज्ञातोऽध्यायीपुस्तकापहारीचमूकोवागिन्द्रियविकलोभवेत् धान्य
मिश्रोतिरिक्तांगः षडंगुल्यादिः पिशूनोविद्यमानपरदोषप्रख्यापनशीलोदुर्गंधनासिकः तैलस्यहर्त्ता तैलपायीकीटविशेषोभवति सूचकस्तदोषसं
कीर्त्तनोदुर्गंधवदनोजायते एतच्चतिर्यक्तप्राप्त्युत्तरकालं मानुषशरीरप्राप्तौद्रष्टव्यम् यद्वातदापरद्रव्यमपहृत्यबलान्नरः अवश्यंयातिरिक्तंजग्ध्वा
न्येर्वाहुतंहविरितिमनुस्मरणात् २०९ २१० २११ किंच यः परदारानपहरति ब्रह्मस्वंचक्रवर्णव्यतिरिक्तमपहरति असावरणये निर्जलेदेशे

परस्ययोषितंहत्वा ब्रह्मस्वमपहृच अरण्ये निर्जलेदेशे भवति ब्रह्मराक्षसः २१२ हीनजातौ प्रजायेत पररत्नापहारकः पत्र
शाकं शिखीहत्वा गंधान्च्छुच्छंदरीशुभान् २१३ मूषको धान्यहारी स्याद्यानमुष्ट्रः कपिः फलम् जलंप्लवः पयः काको गृह
कारीत्युपस्करम् २१४ मधुदंशः फलंगृध्रोगांगोधाभिंबकस्तथा श्वित्रीवस्त्रं श्वारसंतुचिरीलवणहारकः २१५

ब्रह्मराक्षसो भूत

विशेषो जायते २१२ किंच हीनजातौ हेमकारारव्यायां पक्षिजातौ पररत्नाद्यपहारको जायते तथाचमनुः मणिमुक्ताप्रवालानि हत्वा लोभेन मानवः
विविधानि चरत्नानि जायते हेमकर्तृष्विति पत्रात्मकं शाकं हत्वा मयूरः शुभान् गंधान् पहत्य च्छुच्छंदरी राजदुहितारव्या मूषिका जायते २१३ किंच
धान्यहारी आखुः यानं हतोष्ट्रः फलवानरः जलंप्लवः शकटविलारव्यः पक्षी क्षीरंध्वाक्षः गृहोपस्करं मुसलादिहत्वा गृहकारी चटकारव्यः कीटविशेषः
मधुहत्वा दंशारव्यः कीटः पलं मांसं तद् हत्वा गृध्राव्यः पक्षी गंधत्वा गोधारव्यः प्राणिविशेषः अमिहत्वा बलाकारव्यः पक्षी वस्त्रं हत्वा श्वित्री इक्ष्वादि

रसंहत्वासारमेयः लवणहारीचिर्यारव्यः उच्चैः स्वरः कीटः २१४ २१५ एवं प्रदर्शनार्थं किंचिदुत्का प्रतिद्रव्यं पृष्ठाकोटेन वक्तुमशक्तेरेकोपाधिना कर्मविपाकं द
शीयितुमाह द्रव्यस्यापहियमाणस्य यादृशाः प्रकारास्तादृशा एव प्राणिजातयः स्तेयकर्मण्यपहर्तारो भवन्ति यथा कांस्यहारी हंस इति अथवा यत्फलसाधनं द्र-
व्यमपहरति तत्साधनविकलो यथा पंगुतामश्वहारक इति शंखेन क्वचिद्विशेषो दर्शितः ब्रह्महाकुष्ठीः तैजसापहारी मंडली देवब्राह्मणा क्रोशकः खलतिः गरदा
मिदाबुन्मत्तौ गुरुप्रतिहंता पस्मारी गोघ्नश्चांधः धर्मपत्नीमुत्क्रान्त्यत्र प्रवृत्तः शब्दवेधी प्राणिविशेषः कुंडाशी भगभक्षो देवब्रह्मस्वहरः पांडुरोगी न्यासापहा
री चकाणः स्त्रीपण्योपजीवी षंडः कोमारदारत्यागी दुर्भगः मृष्टैकाशी वातगुल्मी अभक्ष्यभक्षको गंडमाली ब्राह्मणी गामी निर्बीजी क्रूरकर्मिवामनः वस्त्रापहा

प्रदर्शनार्थमेतत्तु मयोक्तं स्तेयकर्मणि द्रव्यप्रकाराहियथा तथैव प्राणिजातयः २१६

शीपतंगः शय्यापहारी क्षपणकः शंखशक्त्यपहारी कपाली दीपापहारी कोशिकः मित्रधुकक्षयी मातापित्रोराक्रोशः खंडकार इति गौतमोपिकंचिद्वि-
शेषमाह अनृतवागुल्वलः मुहुर्मुहुः संलग्नवाक् जलोदरोदारत्यागी कूटसाक्षी श्लीपदी उच्छिन्नजंघाचरणः विवाहविघ्नकर्त्ता छिन्नोष्ठः अवगूरणीच्छि-
न्नहस्तः मातृघ्नोऽंधः स्नुषागामी वातवृषणः चतुःपथे विष्णुमूत्रविसर्जने मूत्रकृच्छ्री कन्यादूषकः षंडः ईष्यालुर्मशकः पित्रोर्विवदमानो पस्मारी न्यासापहारी-
अनपत्यः रत्नापहारी अत्यंतदरिद्रः विद्याविक्रयी पुरुषमृगः वेदविक्रयी द्वीपी बहुयाजको जलपूवः अयाज्ययाजको वराहः अनिमंत्रितभोजी वायसः मृष्टै-
कभोजीवानरः यतस्ततोश्च न्मार्जारः कक्षवनदहनात्खद्योतः दारकाचार्यो मुखविगंधिः पर्युषितभोजी कृमिः अदत्तादायी बलीवर्दः मत्सरी भ्रमरः

अग्न्युत्सादीमंडलकुष्ठी शूद्राचार्यः श्वपाकः गोहर्त्तासर्पः स्नेहापहारीक्षयी अन्नापहारीअजीर्णी ज्ञानापहारीमूकः चंडालीपुल्कसीगमनेअजगरः प्रव्रजिताग
मनेमरुपिशाचः शूद्रीगमनेदीर्घकीटः सवर्णाभिगामीदरिद्रः जलहारीमत्स्यः क्षीरहारीबलाकः वार्धुषिकोंगहीनः अविक्रेयविक्रयीगृध्रः राजमहिषीगामीन
पुंसकः राजाक्रोशकोगर्दभः गोगामीमंडुकः अनाध्यायाध्ययनेसृगालः परद्रव्यापहारीपरप्रेष्यः मत्स्यवधेगर्भवासी इत्येतेनूर्ध्वगमनाइति स्त्रियोप्येतेषु-
निमित्तेषुपूर्वोक्तास्वेवजातिषुस्त्रीत्वमनुभवति यथाहमनुः स्त्रियोप्येतेनकल्मेनहत्वादोषमवाप्नुयुः एतेषामेवजंतूनांभार्यात्वमुपयांतिताइति एतच्चक्षत्रि
यत्वादिलक्षणकथनंप्रायश्चित्तोन्मुखीभूतब्रह्महाद्युद्देगजननार्थं नपुनः क्षयित्वादिलक्षणयुक्तानांद्वादशवार्षिकादिब्रतप्राप्त्यर्थं संसर्गनिवृत्त्यर्थं च तथाहि

यथाकर्मफलंप्राप्यःतिर्यत्कंकालपर्ययान् जायंते लक्षणपञ्चादरिद्रा पुरुषाधमाः २१७

पापक्षयार्थंप्रायश्चित्तम् नचप्राप्यफलपापापूर्वविनाशेकिंचनप्रयोजनमस्ति नहिकार्मुकनिर्मुक्तोबाणोलक्ष्यवेधेवेद्भुस्तद्यापारस्यवासत्तांपुनरपेक्षते न
चतदारब्धफलनाशार्थोपूर्वनाशोन्वेषणीयः नहिनिमित्तकारणीभूतचक्रचीवरादिविनाशेनतदारब्धकरकादिविनाशः नचनैसर्गिकंकोनरव्यादिकंप्रत्या
नेतुंशक्यते किंच नरकतिर्यग्योन्यादिजन्यदुःखपरंपरामनुभूयतस्यहिकोनरव्यादिकोविकारश्चरमंफलम् तेनचोत्पन्नमात्रेणस्वकारणापूर्वनाशोजन्य
ते मंथनजनिताशुशुक्ष्णिनेवारणिक्षयस्तस्मान्नपापविनाशार्थं ब्रतपरिचर्या नापिसंव्यवहारार्थं नहिशिष्टाः कुनरव्यादिभिः सहसंबंधपरिहरंति प्राचीनया
त्पापनाशेनसंव्यवहारार्थत्वस्यापिसिद्धेर्नार्थोब्रतचर्यया यत्तुवसिष्ठेनोक्तं कुनरवीश्यावदंतश्चकृच्छ्रंद्वादशरात्रंचरेदिति तत्क्षामवत्यादिवन्नेमित्तिकमात्रं
नपुनः पापक्षयार्थंसंव्यवहारार्थसिद्ध्यर्थंचेतिमंतव्यम् २१६ किंच यथाकर्मस्फुटतदुद्धृतानतिक्रमेणतदनुरूपंनरकादिफलंतिर्यत्कंचप्राप्यकालक

मेणक्षीणेकर्मणिदुष्टलक्षणा द रिद्राश्चपुरुषेषुनिरुष्टाजायंते २१७ किंच ततोदुर्लक्षणमनुष्यजन्मानंतरंनिष्कल्मषीभूतानरकाद्युपभोगद्वारेणक्षीणपा
पाः प्राप्नुवीयंसुकृतशेषेणमहाकुलेभोगसंपन्नाः विद्याधनधान्यसंपन्नाजायंते २१८ एवंप्रायश्चित्तेषुप्ररोचनार्थकर्मविपाकमभिधायाधुनातथैवाधिकारि
णंनिरूपयितुमाह विहितमितियदावश्यकंसंध्योपासनाग्निहोत्रादिकंनित्य अश्विस्पर्शादौनैमित्तिकत्वेनचोदितस्नानादिकंचतदुभयमुच्यतेतस्याकर
णात् निंदितस्यनिषिद्धस्यस्मरापानादेःकरणात् इन्द्रियाणामनिग्रहाच्चनरः पतनमृच्छतिप्राप्नोतिप्रत्यवायीभवतीतियावत् नचिन्द्रियार्थेषुसर्वेषुनप्रस-

ततोनिष्कल्मषीभूताःकुलेमहतिभोगिनः जायंतेविद्ययोपेताधनधान्यसमन्विताः २१८
विहितस्याननुष्ठानानिंदितस्यचसेवनात् अग्निग्रहाच्चिन्द्रियाणांनरपतनमृच्छति २१९
तस्मात्तेनेहकर्तव्यंप्रायश्चित्तंविशुद्धये एवमस्यांतरात्माचलोकश्चैवप्रसीदति २२० ७

ज्येतकामत इतीन्द्रियप्रसक्तेरपिनिषिद्धत्वान्निंदितग्रहणेनैवगतार्थत्वाकिमर्थमनिग्रहाच्चिन्द्रियाणामितिपृथगुपादानम् अत्रोच्यते इन्द्रियप्रसक्तिनिषेध
स्यनैकांततःप्रतिषेधस्यनैकरूपतास्नातकव्रतमध्येपाठान्नत्रचव्रतानीमानिधारयेदितिब्रतशब्दाधिकारान्नञ्श्रवणाच्चिन्द्रियप्रसक्तिप्रतिषेधकः संकल्पोविधीयतेस
चोभयरूपइतिपृथगुपादानम् ननुविहिताकरणात्प्रत्यवैतिकुतोवसितम् नतावदग्निहोत्रादिचोदनापुरुषप्रवर्तनात्मिकानुष्ठानस्यप्रत्यवायहेतुतामाक्षिपति
विषयानुष्ठानस्यपुरुषार्थत्वावगतिमात्रपर्यवसायिनीहिंसातावन्मात्रेणप्रवृत्त्युपपत्तेर्नपुनरकरणस्यप्रत्यवायहेतुत्वमपिबक्तिक्षीणशक्तित्यादनुपपत्तेः किंचयद्य

व्यनुपपत्त्युपशमेपि प्रवृत्तिसिद्ध्यर्थमर्थान्तरं कल्प्यते तर्हि निषिध्यमानप्रत्यवायपरिहारार्थतयैव तद्वर्जनस्य पुरुषार्थत्वसिद्धावपि फलांतरं कल्प्येत न चैतत्क-
 स्यचिदपि संमतम् ननु यथानिषिद्धेऽर्थवादावगतप्रत्यवायपरिहारार्थतयैव पुरुषार्थत्वमनथाविहितेष्वर्थवादावगताकरणजन्यप्रत्यवायपरिहारार्थता क-
 स्मान्नेयात् मैवं न हि सर्वत्राग्निहोत्रादिषु तादृग्विधार्थवादाः संति न च विहितस्याननुष्ठानरपतनमृच्छतीति यस्मृतिरेव वाक्यशेषस्थानीयेति चतुरस्रम् न हि वाक्यं
 तरप्रमिते कार्ये वाक्यान्तरेणार्थवादः संभवति भवतु वाक्यं चिदेकवाक्यतयार्थवादस्तथापि नाभावरूपं विहिताकरणं कार्योत्तरं जनयितुं क्षमते ननु ज्वरे चैवाति-
 सारे च लंघनं परमौषधं मित्यायुर्वेदवचनाद्भोजनाभावरूपं लंघनं ज्वरशान्तिं जनयतीति यथावगम्यते तथात्रापि भवतु मैवं यतो नात्रापि लंघनाज्वरशान्तिः
 किं तर्हि ज्वरनाशप्रतिबंधकभोजनाभावे सति जठरानलपरिपाकजनिता द्वातु साम्यादिमंतव्यम् तस्माद्विहितस्याननुष्ठानान्तरः पतनमृच्छतीति कथमस्याः
 स्मृतेर्गतिरिति वाच्यम् उच्यते अग्निहोत्रादिविषयाधिकारासिद्धिरूपप्रत्यवायाभिप्रायेणेति न दोषः ननु वांताश्चुल्कासुरवः प्रेतो विप्रो भवति विन्ध्युतः
 अमेध्यकुणपाशीतुक्षत्रियः कटपूतनः मैत्राक्षशोतिकः प्रेतो वैश्यो भवति पूयभुक् विलासकस्तु भवति शूद्रो धर्मात्स्वकाञ्च्युत इत्येतानि विहिताकरणप्रत्य-
 वायपराणि मनुवचनानि कथं घटंते उच्यते यथांवांतमश्नत उल्कयावादह्यमानसुरवस्य दुःखं तथास्यापि विहितमकुर्वतः पुरुषस्य पुरुषार्थसिद्धेरित्यक-
 रणनिंदनमनुष्ठानप्ररोचनार्थमित्यविरोधः यद्वा प्राग्भवीयनिषिद्धाचरणाक्षिप्तविहितानुष्ठानविरोधिरागालस्यादिजन्यं वांताश्चुल्कासुरवप्रेतत्वादिरूपमिति
 न क्वचिदभावस्य कारणतेति मंतव्यम् ननु पुंश्चलीवानरवरदृष्टमिथ्याभिशास्तादौ विहिताकरणादिनिमित्तानामन्यतमस्याप्यभावात्कथं प्रत्यवायिता क-
 थंच तदभावे प्रायश्चित्तविधानम् उच्यते अस्मादेव पापक्षयार्थं प्रायश्चित्तं विधानाज्जन्मान्तराचरितनिषिद्धसेवादिजन्यं पापपूर्वमाक्षिप्तमिथ्याभिशापा-
 दिकं तन्निमित्तप्रायश्चित्तापनोद्यमनोनानुष्ठितमिति कल्प्यते पुरुषप्रयत्ननिरपेक्षणे कार्यरूपपापोत्पत्त्यनुपपत्तेः न च पुंश्चल्यादिगतप्रयत्नेन पुरुषांतरेण

पापोत्पत्तिः कर्तृसमवायित्वनियमाद्धर्माधर्मयोस्तस्माद्युक्तैव प्रायश्चित्ते निमित्तत्रयपरिगणना तथा च मनुः अकुर्वन् विहितं कर्म निन्दितं च समाचरन् प्र
सक्तश्चेन्द्रियार्थेषु प्रायश्चित्तीयते नर इति नरग्रहणं प्रतिलोमजातानामपि प्रायश्चित्ताधिकारप्राप्त्यर्थं तेषामप्यहिंसादिसाधारणधर्मव्यतिक्रमसंभवात् य
स्मादेवं निषिद्धाचरणादिना प्रत्ययैति तस्मात्तेन कृतनिषिद्धसेवादिना पुरुषेण प्रायश्चित्तं कर्तव्यमिह लोके परत्र च विशिष्टार्थं प्रायश्चित्तशब्दश्चायपापक्षयार्थं
नैमित्तिके कर्मविशेषेरूढः एवं प्रायश्चित्ते कृते अस्यांतरात्माशुद्धतया प्रसीदति लोकश्चायं संव्यवहर्तुं प्रसीदति एवं च वदतानेन तद्वर्णितम् नैमित्तिकोऽयं
प्रायश्चित्ताधिकारः तत्र चार्थवादगतदुरितक्षयेऽपि जातेष्वित्यायेन साध्यतया स्वीक्रियते न च दुरितपरिजिहासुनानुष्ठीयत इत्येतावता कामाधिकारांका

प्रायश्चित्तमकुर्वाणाः पापेषु निरतानराः अपश्चात्तापिनः कष्टान्नरकान् यान्ति दारुणान् २२१ तामिस्त्रं लोहशंकुं च महानिरय
शाल्मली रौरवं कुड्मलं पूतिमृत्तिकं कालसूत्रकम् २२२ संघातं लोहितोदं च सविषं संप्रतापनम् महानरककोकोलसंजीवनमहाप
थम् २२३ अवीचिमंधतामिस्त्रं कुंभीपाकं तथैव च असिपत्रवनं चैव तापनं चैकविंशकम् २२४ महापातकजैर्धैरैरुपपातकजै-
स्तथा अन्वितायां त्यचरितप्रायश्चित्तानराधमाः २२५

व्यमतो नित्यं प्रायश्चित्तं विशुद्धये निन्दैर्हिलक्षणे युक्ता जायते निष्कृते नरा इत्यकरणो दोषश्रवणेनावश्यकत्वावगमात् २१९ २२० प्रायश्चित्ताकर
णे दोषमाह पापेषु शास्त्रार्थव्यतिक्रमजनितेषु प्रसक्ताः पुरुषा अपश्चात्तापिनो मया दुष्कृतं कृतमित्येव मुद्गेरहिताः प्रायश्चित्तमकुर्वाणाः दुःसहा
न्नरकानामुवन्ति २२१ नरकस्वरूपं विवृण्वन्नाह तामिस्त्रप्रभृतीं स्तापनपर्यंतानेकविंशतिनरकान्वर्थं संज्ञान् द्योतितायां तरमेदान् महापातकोपपातकजनि

तभयंकरदुरितैरविता अनाचरितप्रायश्चित्ताः पुरुषाधमाः प्राप्नुवंति उपात्तदुरितनाशार्थं प्रायश्चित्तमित्युक्तम् २२२ २२३ २२४ २२५ तत्रविशेषमाह प्रायश्चित्तैर्वक्ष्यमाणैरज्ञानाद्यदेनः पापं कृतं तदपैति गच्छति न कामतः कृतम् किंतु तत्र प्रायश्चित्तविधायकवचनबलादिहलोके व्यवहार्यं जायते अत्रच प्रायश्चित्तैरपैत्येनो यदज्ञानकृतमित्युपक्रमान्तत्पतियोगितया ज्ञानतदितिवक्तव्येयत्कामतइत्युक्तं तत्ज्ञानकामयोस्तुल्यत्वप्रदर्शनार्थम् तथा हि विहितं यदकामानां कामान्तद्विगुणं भवेत् तथा अबुद्धिपूर्वक्रियायामर्धं प्रायश्चित्तम् तथा स्नेच्छेनाधिगता शूद्रास्त्वज्ञानात्तु कथंचन कृच्छ्रत्रयं प्रकुर्वीत ज्ञानात्तु द्विगुणं भवेदित्यादिभिर्वचनैर्ज्ञानकामयोस्तुल्यप्रायश्चित्तदर्शनात्तुल्यफलतैव किंच स्वतंत्रप्रवृत्तिर्विषयज्ञानकामनाभ्यां नियता तयोरन्य

प्रायश्चित्तैरपैत्येनो यदज्ञानकृतं भवेत् कामतो व्यवहार्यस्तु वचनादिह जायते २२६

तरापायेपि तस्या असंभवादतः कामतइत्युक्ते ज्ञानाज्ञानतइत्युक्ते कामः प्राप्नोत्यविनाभावात् नचचौरादिभिर्वलात्प्रवर्तमानस्य सत्यपि विषयज्ञाने कामनाभावान्नविनाभावइति वाच्यम् यतोत्रविद्यमानस्यापि ज्ञानस्य प्रवृत्तिहेतुत्वाभावेन सत्समन्वम् यत्तु शुष्केपि पतितो भ्रंशं त्याकर्मपतनं तत्रापि वास्तवज्ञानाभावात्तद्विषयकामनायाश्चाभावएवमज्ञानकामनयोरप्यव्यभिचारएव ननु प्रायश्चित्तैरपैत्येन इति न युक्तम् फलविनाशयत्वाकर्मणाम् मैवम् यथापापोत्पत्तिः शास्त्रगम्यात्तथा तत्परिहृत्योपीति नात्र प्रमाणांतरं क्रमते अतएव गौतमेन पूर्वोत्तरपक्षभंग्या अयमर्थो दर्शितः तत्र प्रायश्चित्तं कुर्यान्न कुर्यादिति मीमांसते न कुर्यादित्येके न हि कर्म क्षीयते इति कुर्यादित्यपरे पुनः स्तोमेनेष्टा पुनः सवनमायांतीति विज्ञायते ब्राह्मणः स्तोमेन द्वा ब्रह्मचर्यचरे दुपनयनत इति सर्वपा-

मानंतरतिभूणहत्यां योश्चमेधेनयजतइतिपुनः सवनमायांतीतिसवनसंपाद्यज्योतिष्टोमादिद्विजातिकर्मणि योग्योभवतीत्यर्थः नचेदमर्थवादमात्रमधिकारविशेष-
णाकांक्षायांरात्रिसन्नन्यायेनार्थवादिकफलस्यैवकल्पनायान्याय्यत्वादतौयुक्तंप्रायश्चित्तैरपैत्येनइति ननुकामकृतेप्रायश्चित्ताभावात्कथं व्यवहार्यत्वं तदभाव-
श्चानभिधिकृतेपराधेप्रायश्चित्तमिति वसिष्ठवचनादियं विशद्विरुदिताप्रमाथ्यकामतोद्विजं कामंतोब्राह्मणवधेनिष्कृतिर्नविधायतेइमनुवचनाच्चावग-
म्यते नैतत् यः कामतोमहापापेनरः कुर्यात्कथंचन नतस्यनिष्कृतिर्दृष्टाभृग्वग्निपतनादृतेइति तथा विदितंयदकामानांकामान्तद्विगुणंभवेदितिच
कामकृतेपिप्रायश्चित्तदर्शनात् यत्तुवसिष्ठवचनम् तस्याप्यकामकृतेपराधेप्रायश्चित्तंशुद्धिकरमित्यभिप्रायोनपुनः कामकृतेपिप्रायश्चित्ताभावइति यत्तुम-
नुवचनमियम् विशद्विरुदितेत्यादितदपीयमितिसर्वनामपरामृष्टद्वादशवार्षिकव्रतचर्यायाएवकामतोब्राह्मणवधेनिष्कृतिर्नविधीयतेइति अनेनप्रति-
षेधोनपुनः प्रायश्चित्तमात्रस्य मरणांतिकादेः प्रायश्चित्तस्यदर्शितत्वात् ननुयदिकामकृतेपिप्रायश्चित्तमस्ति तर्हिपापक्षयोपिकस्मान्नस्यादविशेषाद्य-
दिपापक्षयोपिनास्ति तर्हिव्यवहार्यतापिकथंभवति उच्यते उभयप्रायश्चित्ताविशेषेपिफलविशेषः शास्त्रतोवगम्यते अज्ञानकृतेतुसर्वत्रपापक्षयः यत्र
तुब्रह्महासुरापोगुरुतल्पगेमातृपितृयोनिसंबंधांगस्तेननास्तिकनिन्दितकर्मभ्यासीपतितात्याग्यपतितत्यागिनः पतिताः पातकसंयोजकाश्चेतिगौत-
मोक्तमहापातकादौव्यवहार्यत्वंनिषिद्धम् तस्मिन्पतनीयेकर्मणिकामतः कृतेव्यवहार्यत्वमात्रंनपापक्षयाभावेव्यवहार्यत्वमनुपपन्नम् देहिपापस्यशक्ती-
नरकोत्पादिकाव्यवहारनिरोधिकाचेतितत्रेतरशक्त्यविनाशोपिव्यवहारनिरोधिकायाः शक्तेर्विनाशोनानुपपन्नस्तस्मात्पापानपगमेपिव्यवहार्यत्वंनानुप-
पन्नम् यत्तुमनुवचनम् अकामतः कृतेपापेप्रायश्चित्तंविदुर्बुधाः कामकारकृतेप्यादुरेकेश्रुतिनिर्दनादितितदपिकानकृतेपिप्रायश्चित्तप्राप्त्यर्थेनपुनःपा-
पक्षयप्रतिपादनपरम् अपतनीयेपुनः कामकृतेपिप्रायश्चित्तनपापक्षयोभवत्येव अकामतः कृतंपापंवेदाभ्यासेनशुद्ध्यति कामतस्तकृतंमोहात्प्राय-

श्चित्तैः पृथग्विधैरिति मनुस्मरणात् पतनीयेपि कर्मणिकामकृते मरणांतिक प्रायश्चित्तेषु कल्मषक्षयो भवत्येव फलांतराभावात् नान्यस्मिन्लोके प्रत्यापत्तिर्विद्यते कल्मषं तु निर्हण्य तदिति आपस्तंबस्मरणात् २२६ निषिद्धाचरणादिके प्रायश्चित्ते निमित्तमित्युक्तं तत्पंचयितुमाह हेतिरयं प्राणवियोगकरणव्यापारे रूढः यद्वा पारसमनंतरं कालांतरे वा कारणांतरनिरपेक्षः प्राणवियोगो भवति स ब्राह्मणं हतवानिति ब्रह्महा मद्यपो निषिद्धसूरायाः पार्थी स्तेनो ब्राह्मणस्य स्रवर्णहर्ता ब्राह्मणस्रवर्णापहरणं महापातकमित्यापस्तंबस्मरणात् गुरुतल्पगो गुरुभार्यागामी तल्पशब्देन शयनवाचिना साहचर्याद्वर्या लक्ष्यते एते ब्रह्महादयो महापातकिनः पातयंतीति पातकानि ब्रह्महत्यादीनि महच्छब्देन तेषां गुरुत्वं व्याप्यते तद्योगिनो महापातकिन इति लाघवार्थं संज्ञाकरणम् यश्च

ब्रह्महामद्यपस्तेन स्तथैव गुरुतल्पगः एते महापातकिनो यश्चित्तैः सह संवसेत् २२७

तैर्ब्रह्महादिभिः प्रत्येकं सह संवसति एभिस्तु संवसेद्यो वै वत्सरं सोपित तस्मिन् इति वक्ष्यमाणन्यायेन सोपि महापातकी तथा शब्दः प्रकारवचनः अनुग्राहकप्रयोजकादिकर्तृसंग्रहार्थः अनुग्राहकश्च यः पलायमानममित्रं उपरुंधन् परेभ्यश्च हंतारं परिरक्ष्य हंतुर्द्रुदिमानमुपजनयन्तुपकरोति स उच्यते अत एव मनुना ग्राहकस्य हिंसाफलसंबंधो दर्शितः बहूनामेककार्याणां सर्वेषां शस्त्रधारिणाम् यद्येको घातयेत्तत्र सर्वे ते घातकाः स्मृता इति तथा प्रयोजकादीनामप्यपस्तंबेन फलसंबंधोक्तः प्रयोजितानुमेता कर्त्ता चेति स्वर्गनरकफलेषु कर्मसु भागिनो यो भूय आरभते तस्मिन्कलविशेष इति तत्राप्रवृत्तस्य प्रवर्त्तकः प्रयोजकः सचित्रिः प्रकारः आज्ञापयिताभ्यर्थयमान उपदेष्टेति तत्राज्ञापयितानामस्वयमुच्चः सन्नीचं भृत्यादिकं यः प्रेषयति मदीयममित्रं जहीति स उच्यते

अभ्यर्थयमानस्तु यः स्वयमसमर्थः सन् प्रार्थनादिनामच्छब्दं व्यापादयेत्युच्चं प्रवर्तयति सोऽसौ सिंधीयते अनयोश्च स्वार्थसिद्ध्यर्थमेव प्रयोक्तव्यम् उपदेष्टापुन-
स्त्वं शत्रुमित्येव व्यापादयेति मर्मोद्घाटनाद्युपदेशपुरःसरं प्रेरयत्कथ्यते तत्र च प्रयोज्यगतमेव फलमिति तेषां भेदः अनुमेतातु प्रवृत्तस्य प्रवर्तकः सच द्विप्र-
कारः कश्चित् स्वार्थसिद्ध्यर्थमनुजानातिकश्चित् परमार्थमिति नन्वनुमननस्य कथं हिंसा हेतुत्वम् न तावत्प्राणवियोगोत्पादनेन तस्य साक्षात्कर्तृव्यापारज-
न्यत्वात्तापि प्रयोजकस्येव साक्षात्कर्तृप्रवृत्त्युत्पादनद्वारेण प्रवृत्तस्य प्रवर्तकत्वात् न च साधुत्वयाध्यवसितमिति प्रवृत्तमेवानुमन्यत इति शङ्कनीयम् ता-
दृशमननस्य हिंसाप्रत्यहेतुत्वाद्यर्थत्वाच्च उच्यते यत्र हि राजादिपारतंत्र्यात्स्वयं मनसा प्रवृत्तोऽपि प्रवृत्तिविच्छेदभयादागामिद्वंद्वभयाद्वा शिथिलप्रयत्नो-
राजाद्यनुमतिमपेक्षते तत्रानुमतिर्हेतुः प्रवृत्तिसुपोद्बलयतीति हिंसाफलं प्रतिहेतुतां प्रतिपद्यते तथान्योऽपि भर्त्सनताडनधनापहारादिना परान्कोपयति सो-
पिमरणहेतुभूतमन्युत्पादनद्वारेण हिंसाहेतुर्भवत्यत एव विष्णुनोक्तं आकृष्टस्ताडितो वापि धनैर्वा विप्रयोजितः यमुद्दिश्यत्यजेत्प्राणांस्तमाहुर्ब्रह्मघात-
कमिति तथा ज्ञातिमित्रकलत्रार्थसुहृत्क्षेत्रार्थमेव च यमुद्दिश्यत्यजेत्प्राणांस्तमाहुर्ब्रह्मघातकमिति न च कृतेष्वपाक्रोशनादिषु कस्यचिदन्मन्युत्पत्यदर्श-
नादकारणतेति शङ्कनीयम् पुरुषस्वभाववैचित्र्यात् अल्पतरेणापि निमित्तेन जातमन्यवो भवन्ति तेष्वव्यभिचारइति नाकारणता एतेषां चानुग्राहकप्रयोजका-
दीनां प्रत्यासत्तिव्यवधानापेक्षया पारगतगुरुलाघवापेक्षया च फलगुरुलाघवात् प्रायश्चित्तगुरुत्वाद्यवबोद्धव्यम् यो भूय आरभते तस्मिन् फलविशेष इति वचनात्
तथा ह्यनुग्राहकस्य तावत्स्वयमेव हिंसायां प्रवृत्तेन स्वतंत्रकर्तृकत्वे सत्यपि साक्षात्प्राणवियोगफलकरवद्गुणप्रहारादिव्यापारयोगित्वाभावेन साक्षात्कर्तृवद्भूयो हिं-
सारंभकत्वाभावादल्पफलत्वमल्पप्रायश्चित्तं च प्रयोजकस्य तु स्वतंत्रकर्तृप्रवृत्तिजनकत्वेन व्यवहितत्वात्ततोऽल्पफलत्वम् प्रयोजकानां मध्ये परार्थप्रवृत्तत्वे-
नोपदेष्टुरल्पफलत्वम् ननु प्रयोजकहस्तस्थानीयत्वात्प्रयोजकस्य न फलसंबंधो युक्तः यदि परप्रयुक्त्या प्रवर्तमानस्यापि फलसंबंधः तर्हि स्थपतितडागेव

नितृप्रभृतिनामपिमूल्येनप्रवर्तमानानांस्वर्गादिफलप्रसंगः उच्यते शास्त्रफलं प्रयोक्तरीतिन्यायेनाधिकारिकर्तृगतफलजननादेवकूपतडागदेवनिर्माणादयः नचस्थप
तितडागकर्त्रादयोदेवकूपतडागकरणादिव्यधिकारिणोस्वर्गकामितत्वात् अत्रपुनःपरप्रयुक्त्याप्रवर्तमानानामव्यहिंसायामधिकारित्वाद्भवत्येवतद्व्यतिक्रमनिबंधनो
दोषः अनुमतस्तुप्रयोजकादल्पत्वंप्रयोजकव्यापाराद्वहिरंगत्वाल्लघुत्वाच्चानुमनस्य निमित्तकर्तुः पुनराक्रोशकादेः प्रवृत्तिहेतुभूतमन्युजनकत्वेनव्यवहित
त्वान्मारणानुसंधानंविनाप्रवृत्तत्वाच्चानुमंतुः सकाशादल्पफलत्वम् ननुयदिव्यवहितस्यापि कारणत्वंतर्हिमातापित्रोरपिहंतृपुरुषोत्पादनद्वारेणहननकर्त्तृ
त्वप्रसंगः उच्यते नहिपूर्वभावित्वमात्रेणकारणत्वम् कारणकारणतयापितथाभावित्वोपपत्तेः यत्स्वलुस्वरूपोतिरिक्तकार्योत्पत्त्यनुगुणव्यापारयोगिभवति
तद्विकारणम् यदिरथंतरासामयस्यमंत्रपठनात्सोमरसप्रवृत्तितदेषस्यैवप्रथमाहुतित्वं सोमः स्यादैंद्रवायवाग्राहान्गृणीयादिति रथंतरासामतेवक्रतोरैंद्रवा
यवाग्रतायां नहितत्रसोमयागः स्वरूपेणकारणव्यभिचारान्तचपित्रोस्तादृग्विधकारणलक्षणयोगित्वमितिनातिप्रसंगः अनेनैव न्यायेनधर्माभिसंधिना
निर्मितकूपवाप्यादौप्रमादपतितब्राह्मणादिमरणेरवानयितुर्द्रीषाभावः नहिकूपोनेनरवानितः अतोहमात्मानं व्यापादयामीत्येवंकूपखनननिमित्तव्यापा
दनम् अतःकूपकर्तुरपिकारणकारणत्वमेवनपुनर्हिंसाहेतुत्वमितिमातापितृतुल्यतैव यथाकचित्सत्यपिहिंसानिमित्तयोगित्वेपरोपकारार्थप्रवृत्तौवचनादोषाभा
वः यथाहसर्वतः बंधनेगोश्चिकित्सार्थेगूढगर्भविमोचने यत्नेकृतेविपत्तिश्चेत्प्रायश्चित्तंनविद्यते ओषधंस्नेहमाहारंददद्ब्राह्मणादिषु दीयमानेविप
त्तिस्थान्नसपापेनलिप्यते दाहच्छेदशिराभेदप्रयत्नेरुपकुर्वताम् प्राणसंवाणसिद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तंनविद्यतेइति एतच्चादाननिदाननिपुणमिषग्विषयम् इत
रस्यतुमिषड्विध्याचरन्दाप्यदस्यत्रदोषोदर्शितः यत्तुमन्युनिमित्ताक्रोशनादिकमकुर्वतोपिनामगृहीत्वोन्मादादिनात्मानं व्यापादयतितत्रापिनदोषः अ
कारणतुयः कश्चिद्विजः प्राणान्परित्यजेत् तस्यैवतत्रदोषः स्यान्नतुयंपरिकीर्तयेदितिस्मरणात् यथायत्राप्याक्रोशकादिजनितमन्युनात्मानंखद्वादिना

प्रहृत्य मरणादवर्गाक्रोशनादिकर्त्राधनदानादिना संतोषितो यदि जनसमक्षमुच्चैः श्रावयति नात्राक्रोशकस्यापराध इति तत्रापि वचनान्न दोषः यथाह विष्णुः
उद्भिभ्यकुपितो हलातोषित श्रावयेत्पुनः तस्मिन्मृते न दोषो स्तिष्ठत्यो रुच्छ्रावणे कृते इति एतेषां च प्रयोजकादीनां दोषगुरुलघुभावपर्यालोचनया प्रायश्चित्तविशेषं
वक्ष्यामः २२७ ब्रह्महत्यासमान्याह गुरूणामाधिक्षेपेनाधिक्षेपः अनृताभिशंसनं गुरोरनृताभिशंसनमिति महापातकसमानीति गौतमस्मरणात् एतच्च लो
कादिविदितदोषाभिशंसनविषयम् दोषेषु ध्यानपूर्वपरेषां समाख्याता स्यात्संख्यवहारे चैनं परिहरेदित्यापस्तंबस्मरणात् नास्ति क्याभिनिवेशेन वेदकुत्सनम्
सहृन्मित्रं तस्या ब्राह्मणस्यापि वधः अधीतस्य वेदस्य सच्छास्त्रविनोदेनालस्यादिना वा नाशनं विस्मरणम् एतानि प्रत्येकं ब्रह्महत्यासमानि यत्पुनः स्वाध्या

गुरूणामध्यधिक्षेपो वेदनिंदा सहृदयः ब्रह्महत्यासमं ज्ञेयमधीतस्य च नाशनम् २२८
निषिद्धभक्षणं जैह्वमुत्कर्षे च वचानृतम् रजस्वलासुरास्वादः सुरापानसमानितु २२९

यागिस्तत्याग इति अधीतत्यागस्योपपातकमध्ये परिगणनं तत्कथंचित्कुटुंबभरणं कुलतया सच्छास्त्रश्रवणाव्यग्रतया वा विस्मरणो द्रष्टव्यम् २२८ स
रापानसमान्याह निषिद्धलशनादिकं तस्य मतिपूर्वभक्षणम् अतएव मनुः छात्राकं विद्वराहं चलशुनं ग्रामकुक्कुटम् पलांडुं गृजनं चैव मत्याजगध्यापतेन्न
रइति अमतिपूर्वे तु प्रायश्चित्तांतरम् अमत्यै तानि षडजगध्याकृच्छं सातपनं चरेत् यदि चांद्रायणं वा पिशेषेषूपवसेदहरितितेनैवोक्तत्वात् जैह्वं कोटि
ल्यं अन्याभिसंधानेनान्यवादित्वमन्यकर्तृत्वं च अत्रैव जैह्वमिति यद्यपि सामान्येनोक्तं तथापि प्रायश्चित्तस्य गुरुत्वान्निमित्तस्यापि गुरुविषयम् जैह्व

मिति गौरवमवगम्यते अस्ति च नैमित्तिकपर्यालोचनायानिमित्तस्य विशेषावगतिः यथा यस्योभावग्री अनुगतौ स्यातामभिनिस्त्रोचेद्वा पुनराधेयं तत्र प्रायश्चित्तिरित्यत्रोभावित्यस्य निमित्तविशेषणत्वेन हविर्भयत्ववदविवक्षितत्वेऽप्यग्निद्वयनिष्पादकपुनराधेयरूपेणैमित्तिकविधिबलादग्निद्वयानुगतिरेव निमित्तमिति कल्प्यते तथात्रापीतियुक्तं निमित्तगौरवकल्पनम् तथा समुत्कर्षनिमित्तं राजकुलादावचतुर्वेद एव चतुर्वेदो हमित्यनृतभाषणं रजस्वलायामकामवशेन वक्त्रासवसेवनमेतानि कुरापानसमानि २२९ सुवर्णस्तेयसमान्याह अश्वादीनां ब्राह्मणसंबन्धिनां निक्षेपस्य च सुवर्णव्यतिरिक्तस्यापहरणमेतत्सर्वसुवर्णस्तेयसमं वेदितव्यम् २३० गुरुतल्पसमान्याह सर्वामित्रं तस्य भार्या कुमार्युत्तमजातीया कन्यका तासु सकामास्वनुलोमास्तु न दोषस्तन्यथा धर्मः

अश्वरत्नमनुष्यस्त्रीभूधेनुहरणं तथा निक्षेपस्य च सर्वहिंसुवर्णस्तेयसंमितम् २३० स
खिभार्या कुमारीषु स्वयोन्यिष्वत्यजास्तु च सगोत्रास्तु सुतस्त्रीषु गुरुतल्पसमं स्मृतम् २३१

दूषणे तु कश्चेदुत्तमायां वधस्तथेति तत्रैव दंडविशेषप्रतिपादनात् प्रायश्चित्तगुरुत्वं युक्तं स्वयोनिर्भगिनी अंत्यजा चण्डाली सगोत्रा समानगोत्रा स्तु स्त्रीस्तुषा एतासांगमनं प्रत्येकं गुरुतल्पसमम् एतच्चरेतः सेकादूर्ध्वं वेदितव्यम् अर्वाङ् निवृत्तौ तु न गुरुतल्पेन समत्वम् किं त्वल्पमेव प्रायश्चित्तमूरेतः सेकः स्वयोनिषु कुमारीष्वंत्यजास्तु च सरव्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुरित्यादि मानवेरेतः सेके इति विशेषणोपादानात् सगोत्राग्रहणे नैव सिद्धे पुनः स्तु स्त्रीग्रहणं प्रायश्चित्तगौरवप्रतिपादनार्थम् ब्रह्महत्यादिसमत्ववचनं गुर्वधि क्षेपादेस्तन्निमित्तप्रायश्चित्तोपदेशार्थम् ननु वेदनिंदादौ दोषस्तलघुत्वाद्गुरुतरं ब्रह्महत्यादि प्रायश्चित्तं न यु

मादिकामश्नुतयः स्वांगभूताग्निनिष्पत्त्यर्थमाधानं प्रयुजत इति मीमांसकप्रसिद्धिरनश्चयस्याग्निभिः प्रयोजनं तस्य तदुपायमृताधाने प्रवृत्तिर्ब्रह्मार्थिन इव धनार्ज-
ने यस्य पुनरग्निभिः प्रयोजनं नास्ति तस्या प्रवृत्तिरितिकथमनाहिताग्निता षः उच्यते अस्मादेवाधानस्यावश्यकत्ववचनान्नित्यश्नुतयोपि साधिकारश्चा-
विशेषादाधानस्य प्रयोजकादिति स्मृतिकारणामग्निप्रायो लक्ष्यत इत्यदोषः तथा अपण्यस्य लवणादेर्विक्रयः सहोदरस्य ज्येष्ठस्य तिष्ठतः कनीयसोऽप्यानुदी-
राग्निसंयोगः परिवेदनं २३४ पणपूर्वाध्यापकादध्यनग्रहणं पणपूर्वाध्यापनं परदारसेवनं गुरुतत्समव्यतिरेकेण पारिक्रियं कनीयसि कृतविवाहे-
ज्येष्ठस्य विवाहसहितं वार्ध्व्यं प्रतिषिद्धवृद्ध्युपजीवनम् लवणस्योत्पादनं २३५ स्त्रियोवधः ब्राह्मण्या अप्यात्रेयीव्यतिरेकेण शूद्रवधः अदी-

भृतादध्ययनादानं भृतकाध्यापनं तथा पारदार्यं पारिक्रियं वार्ध्व्यं लवणक्रिया २३५ स्त्रीशू-
द्रविट्क्षत्रवधो निदितार्थोपजीवनम् नास्ति क्यं व्रतलोपश्च सुतानां चैव विक्रयः २३६ धा-
न्यकुप्यपशुस्तेयमयाज्यानां च याजनम् पितृमातृसुतत्यागस्तडागारामविक्रयः २३७

क्षितविट्क्षत्रियवधः निदितार्थोपजीवनमराजस्थापितार्थोपजीवनं नास्ति क्यं नास्ति परलोक इत्याद्यभिनिवेशः व्रतलोपो ब्रह्मचारिणः स्त्रीप्रसंगः सुतानामप-
त्यानां विक्रयः २३६ धान्यं ब्रीह्यादि कुप्यमसारं त्रपुसीसादि पशवोगवादयः तेषामपहरणम् गोवधो ब्राह्मणस्य तास्तेयमित्यनेन स्तेयग्रहणेनैव सिद्धे पुनर्धान्यकु-
प्यादिस्तेयग्रहणं नित्यार्थमतो धान्यादिव्यतिरिक्तद्रव्यस्तेयेनावश्यमेतदेव प्रायश्चित्तमपि तु ततो न्यूनमपि भवत्येवमेतेन बाधवत्यागग्रहणेनैव सिद्धे पुनः पित्रादि-
त्यागग्रहणं व्याख्यातम् अयाज्यानां जातिकर्मदुष्टानां शूद्रव्रात्यादीनां याजनम् पितृमातृसुतानामपतितानां त्यागो गृहहानिष्काशनम् तडागारामस्य चो-

द्यानोपवनादेर्विक्रयः २३७ कन्यायादूषणमंगुल्यादिनायोनिविदारणं न तु भोगः तस्य सखिभार्याकुमारीचितिरुरुतल्पसमत्वस्योक्तत्वात् परिविंदकया
जनंतस्य च कन्याप्रदानम् कौटिल्यं गुरोरन्यत्र गुरुविषयस्य तु कौटिल्यस्य सुरापानसमत्वमुक्तम् पुनर्व्रतलोपग्रहणमशिष्टाप्रतिषिद्धेष्वपि श्रीहरिचरण
कमलप्रेक्षणात्प्राकृतांबूलादिकं न भक्षयामीत्येवं रूपेषु प्राप्स्यर्थं न तु स्नातकव्रतप्राप्स्यर्थम् तत्र स्नातकव्रतलोपे प्रायश्चित्तं चाभोजनमिति मनुना लघुप्रायश्चित्
तत्त्वप्रतिपादितत्वात् २३८ तथा त्मात्थं च पाकलक्षणं क्रियारंभः अघंसकेवलं भुंक्ते यः पचत्यात्मकारणादिति तस्यैव प्रतिषिद्धत्वात् क्रियामात्रविषये तु प्रतिषे

कन्यासंदूषणं चैव परिविंदकया जनम् कन्याप्रदानंतस्यैव कौटिल्यं व्रतलोपनम् २३८ आ
त्मनोर्थे क्रियारंभो मद्यपस्त्रीनिषेवणम् स्वाध्यायाग्निसुतत्यागो बांधवत्याग एव च २३९
इंधनार्थं द्रुमच्छेदः स्त्रीहिंसोषधजीवनम् हिंस्रयंत्रविधानं च व्यसनान्यात्मविक्रयः २४०

धकल्पनया गौरवं स्यात् मद्यपायाः स्त्रियाः जायाया निषेवणमुपभोगः स्वाध्यायत्यागो व्याख्यातः अग्नीनां श्रौतस्मार्त्तानां त्यागः सुतत्यागः संस्काराद्यकरण
म् बांधवानां पितृव्यमातुलादीनां त्यागः सति विभवे अपरिरक्षणम् २३९ पातकादिदृष्टप्रयोजनसिद्ध्यर्थं मार्द्रद्रुमच्छेदो न तावद्वनीयपरिरक्षणार्थमपि स्त्रियो
हिंसया ओषधेन च परिवर्त्तनं स्त्रीहिंसोषधजीवनम् तत्र स्त्रीजीवनं नाम भार्यापण्यभावेन प्रयोज्यतल्लब्धोपजीवनं स्त्रीधनेनोपजीवनं वा हिंसया जीवनं प्राणिवधेन जीवनम्
ओषधजीवनं वशीकरणादिना हिंस्रयंत्रस्य तिलेक्षुपीडाकरस्य प्रवर्त्तनं व्यसनानि मृगायादीन्यष्टादश आत्मविक्रयो द्रव्यग्रहणेन परदास्यकरणं २४०

शूद्रसेवनं हीनेषु मैत्रीकरणं अनूढसवर्णदारस्य केवलं हीनवर्णदारोपसेवनं साधारणस्त्रीसंभोगश्च अगृहीताश्चमत्वं सत्यधिकारे परपाकरतित्वम्
 २४१ असच्छास्त्रस्य चार्वाकादिग्रंथस्यावगमः सर्वाकरेषु सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानेषु राजाज्ञयाधिकारित्वम् भार्याया विक्रयः च शब्दान्मत्तत्वाद्युक्ताभिचा-
 रमतिपूर्व लशुनादिभक्षणादेर्ग्रहणम् एषांगोवधादीनां प्रत्येकमुपपातकसंज्ञावेदितव्या मनुना पुनरन्यान्यपि निमित्तानि जातिभ्रंशकरसंकरीकरणापा-
 त्रीकरणसंज्ञानि परिगणितानि ब्राह्मणस्य रुजः कृत्वा घ्रातिरघ्रेयमद्योः जैह्व्यं पुंसि च मैथुन्यं जातिभ्रंशकरं स्मृतम् स्वरश्वोष्ट्रमृगेभानामजा विकवध-
 स्तथा संकरीकरणं ज्ञेयं मीनाहिमहिषस्य च निंदितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्यैव भाषणम् कृमिकीटवयो हत्याम-

शूद्रप्रेष्यं हीनसरव्यं हीनयोनिनिषवणम् तथैवानाश्चमेवासः परान्नपरिपुष्टता २४१

असच्छास्त्राधिगमनमाकरेभ्यधिकारिता भार्याया विक्रयश्चैषामेकैकमुपपातकम् २४२

द्यानुगतभोजनम् फलैधकुसुमस्तेयमधैर्यं च मलावहमिति अतो न्यनिमित्तजातं प्रकीर्णकं कथ्यते बृहद्विष्णुना च समस्तानि प्रायश्चित्तनिमित्तान्युत्तरो-
 तरं लघीयां सिपृथुकुसंज्ञाभेदभिन्नानि दर्शितानि ब्रह्महत्यासुरापानं ब्राह्मणसुवर्णापहरणं गुरुदारगमनमिति महापातकानि तत्संयोगश्च मातृगम-
 नंदुहितृगमनं स्नुषागमनमित्यादि पातकानि यागस्थक्षत्रियवधौ वैश्यस्य च रुजस्वलायाश्चांतर्वत्याश्चात्रिगोत्रायाश्चाविज्ञातस्य गर्भस्य शरणागतस्य च घातनं ब्रह्म-
 हत्यासमानि कौटसाक्ष्यसहद्वयैतौ सुरापानसमौ ब्राह्मणस्य भूमिहरणं सुवर्णस्तेयसमम् पितृव्यमातामहमातुलनृपपत्यभिगमनं गुरुदारग-
 मनसमानम् पितृव्यसृमातृव्यसृगमनं श्रोत्रियविगुरुपाध्यायमित्रपत्यभिगमनं च स्वसुः सरव्याः सगोत्राया उत्तमवर्णाया रुजस्वलायाः शरणागता

याः प्रव्रजिताया निक्षिप्तायाश्च गमनमित्येतान्यनुपातकानि अनृतवचनं समुत्कर्षे राजगामिचपै शहन्यं गुरोश्चाली कनिर्बधो वेदनिंदा अधीतस्य त्यागो
 निपितृमातृसुतदाराणां च अभोज्यानां भक्षणं परस्वापहरणं परदारानुगमनमयाज्यानां च व्रात्यतामृतकाध्यापनं भृतकाध्ययनादानं सर्वाकरे व्यधिका
 रो महायन्त्रप्रवर्तनं दुमगुल्मवल्लीलतौषधीनां हिंसया जीवनमभिचारमूलकर्मसु च प्रवृत्तिरात्मार्थक्रियारंभो अनाहिताग्नितादेवर्षिपितृणामृणस्या
 नपाक्रिया असच्छास्त्राधिगमनं नास्तिकता कुशीलवतामद्यपरुषीनिषेवणमित्युपपातकानि ब्राह्मणस्य रुजः करणमघ्रेयमघयोर्घातिर्जे ह्यं पशुपुं-
 सिचमैथुनाचरणमित्येतानि जातिघ्नं शकराणि ग्राम्यारण्यपशूना हिंसनं संकरीकरणं निंदितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं कुसीदजीवनमसत्यभाषणं शूद्र-
 सेवनमित्यपात्रीकरणानि पक्षिणां जलचराणां च घातनं कृमिकीटघातनं मद्यानुगतभोजनं मलावहानि यदनुक्तं तत्प्रकीर्णकमिति कात्यायनेन
 तु महापातकसमानां विष्णुनानुपपातकत्वेनोक्तानां पातकसंज्ञादर्शिता महापापंचातिपापंतथापातकमेव च प्रासंगिकं चोपपापमित्येषां च चकोणइ
 ति ननुपातकादीनां कथं पातकत्वं पतनहेतुत्वाभावात् यदि तेषामपि पतनहेतुत्वं तर्हि मातृपितृयोनि संबंधांगइत्यादिपरिगणनमनर्थकम् तत्रैव
 मुच्यते यद्यपि महापातकतत्समेधिवसद्यः पातित्यहेतुत्वं नास्ति तथाप्यभासापेक्षया पातित्यहेतुत्वमविरुद्धम् निंदितकर्माभ्यासीति गौतमवचना
 दिति मैवं अभ्यासस्य निरूप्यमाणत्वात् द्विः शतकृत्यो वेति तत्राविशेषे गीक्रियमाणे योपि द्विर्दिवा स्वपितियः शतकृत्यो वा गोवधं करोति तयोरविशेषेण पाति
 त्यं स्यात् अनत्रोच्यते अनर्थवादे प्रत्यवायविशेषः श्रूयते प्रायश्चित्तबहुत्वं वा तस्मिन्निंदितकर्मणि यावत्प्रत्यस्यमाने महापातकतुल्यत्वं भवति
 तावानभ्यासः पातित्यहेतुः दिवा स्वमादौ तु सहस्रकृत्योभ्यस्यमानेन महापातकतुल्यत्वं भवतीति न तत्र पातित्यमतो युक्तमुपपातकादेरभ्यासापेक्षया
 पतनहेतुत्वम् २४२

एवंसंव्यवहारार्थं संज्ञाभेदसहितं प्रायश्चित्तनिमित्तपरिगणनं कृत्वा नैमित्तिकानि प्रदर्शयितुमाह शिरसः कपालमस्यास्तीति शिरः कपाली तथा ध्वजवान् कृत्वा शवशिरोध्वजमिति मनुस्मरणात् अन्यच्छिरः कपालं दंडाग्रसमारोपितध्वजशब्दवाच्यं गृह्णीयात् तच्च कपालं स्वव्यापादितब्राह्मणशिरः संबंधिग्राह्यं ब्राह्मणो ब्राह्मणं घातयित्वा तस्यैव शिरः कपालमादाय तीर्थान्यनुसंचरेदिति शातातपस्मरणात् तदलाभे न्यस्य ब्राह्मणस्यैव ग्राह्यं एतदुभयपाणिनैव ग्राह्यं खट्वांगकपालपाणिरिति गौतमस्मरणात् खट्वांगशब्देन दंडरोपितशिरः कपालात्मको ध्वजो गृह्यते न पुनः खट्वैकदेशः तेन महोक्षः खट्वांगं परशुरित्यादिव्यवहारेषु तत्रैव प्रसिद्धः एतच्च कपालधारणं चिन्हार्थं न पुनर्भोजनार्थं भिक्षार्थं वा मृन्मयकपालपाणिभिक्षायै ग्रामं प्रविशेदिति गौतमस्मरणात् त

शिरः कपाली ध्वजवान् भिक्षाशी कर्मवेदयन् ब्रह्महादा दशाब्दानि मित् भुक् शठ् द्विमाप्नुयात् २४३

यान्च वनवासिना तेन भवितव्यम् ब्रह्महादा दशाब्दानि कुटिं कृत्वा वने वसेदिति मनुस्मरणात् ग्रामसमीपादौ वा कृतवापनो वानिवसेद्ग्रामांते गोव्रजे पिवा आश्रमे वृक्षमूले वा सर्वभूतहिते रत इति तेनैवोक्तत्वात् कृतवापनो वेति विकल्पाभिधानाज्जटीवेति लक्ष्यते अतएव संवर्त्तः ब्रह्महादा दशाब्दानि बालवासा जटीध्वजीति तथा भिक्षाशनशीलश्च भवेत् भिक्षाचलो हितकेन मृन्मयरवंडशरावकेण ग्राह्या लोहितकेन खट्वांगशरावेण ग्रामं भिक्षायै प्रविशेदिति आपस्तंबस्मरणात् सप्तागाराण्ये वा त्रमृष्टं लभ्यते अत्र नेत्येव समंकल्पितानि भिक्षार्थं प्रविशेत् सप्तागाराण्यसंकल्पितानि चरेद्भैक्ष्यमिति वसिष्ठस्मरणात् तथा सायं काल एव सा ग्राह्या एककालाहार इति तेनैवोक्तत्वात् तच्च भैक्ष्यं ब्राह्मणादिवर्णेष्वेव कार्यम् चातुर्वर्ण्यचरेद्भैक्ष्यं खट्वांगी संयतात्मवानिति संवर्त्तस्मरणात्

तथा ब्रह्म हास्मीति स्वकर्माख्यापयन् द्वारि स्थितो भिक्षां चरेत् वेश्मनो द्वारि तिष्ठामि भिक्षार्थं ब्रह्म घातक इति पराशरस्मरणात् अयं च भैक्षशित्वनियमो व-
न्यै जीवनाशक्तौ द्रष्टव्यः भिक्षायै प्रविशेद्ग्रामं वन्यै र्यदि न जीवतीति संवर्त्तस्मरणात् तथा ब्रह्म चर्यादियुक्तेन च तेन भवितव्यम् खट्वांगपाणिर्द्वादशवत्सरा
नृब्रह्मचारी भिक्षायै ग्रामं प्रविशेत्कर्मचक्षाणः यथोपक्रमेत्संदर्शनादार्यस्य स्थानासनाभ्यां विहरन् सवनेषूदकोपस्पर्शी शक्येदिति गौतमस्मरणात् ब्र-
ह्मचारिग्रहणं च वर्जयेन्मधुमांसं गंधमाल्यादि वा स्वभांजनाभ्यंजनोपानत् छत्रकामक्रोधलोभमोहहर्षनृत्यगीतपरिवाद नभूयानिति ब्रह्मचारिप्रकरणोक्ता
विरुद्धधर्मप्राप्त्यर्थं अतएव शंखः स्थानवीरासनीमौनीमौजीदंडकमंडलुः भिक्षाचर्यामि कार्यं च कूशमांडीभिः सदा जपइति तस्य भवेदिति शेषः अत्र च
सवनेषूदकस्पर्शीति स्नानविधानात् तदंगभूतमंत्रादिप्राप्तिरवगम्यते तथा शकचिना कर्मकर्तव्यमित्यस्य सर्वकर्मसाधारणत्वात् व्रतचर्यांगभूतशौचसं-
पत्त्यर्थं स्नानवत्संध्योपासनमपि कार्यं तस्यापिशौचापादनद्वारेण सर्वकर्मशेषत्वात् तथा च दक्षः संध्याहीनो शकचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मस्य यत्किंचित्कुरुते कर्म
न तस्य फलभागभवेदिति न च द्विजातिकर्मभ्यो हानिः पतनमिति वचनात्संध्योपासनायाश्च द्विजातिकर्मत्वादप्राप्तिरिति शङ्कनीयम् यस्मात्पतितस्यैव व्रत
चर्यापदेशात्तदंगस्य तथैव संध्योपासनादिप्राप्तिरतो द्विजातीनामध्ययनमीज्यादानं ब्राह्मणस्याधिकारप्रवचनया जनप्रतिग्रहा इत्यादीनामेव द्विजातिक
र्मणां व्रतचर्यानां गभूतानां हानिर्न सर्वेषां तावन्मात्रबाधेन हानिवचनस्य चरितार्थत्वात् इयं च मनुयाज्ञवल्क्यगौतमादिप्रतिपादिता द्वादशवर्षव्रतचर्या एकैव न पु-
नर्भिन्ना परस्परसापेक्षत्वादविरोधाच्च तथाहि भिक्षाशीकर्मवेदयन्नित्युक्ते किं भिक्षापात्रं केषां वा गृहेषु कतिषु वेत्याकांक्षा जायेतैव तत्र लोहितकेन खट्वांगपा-
णिं वेणोत्यापस्तंबवचनैः परिपूरणमविरुद्धम् अतः सर्वैरेककल्पोपदेशात्कैश्चिदुक्तम् मनुगौतमाद्युक्तेति कर्तव्यतायाः परस्परसापेक्षत्वेपि विकल्पइतितदनिस्त-
प्यैवोक्तमिति मंतव्यम् एवं द्वादशवर्षाणि व्रतचर्यामावर्त्य ब्रह्महा शकद्विमाप्नुयात् इयं च कामकृतब्रह्मवधविषया इयं विशद्विरुदिता प्रमाद्व्याकामतो द्विजम् का

मतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते इति मनुस्मरणात् अत्रेदं चिंतनीयम् किं तत्र द्वित्रिब्राह्मणवधे प्रायश्चित्तस्य तत्र त्वमुक्ता वृत्तिरिति तत्र केचिन्म
न्यंते ब्रह्महा द्वादशाब्दानीत्यत्र ब्रह्मशब्दस्यैकस्मिन् द्वयोर्बहुषु साधारणत्वादेकस्मिन् ब्राह्मणवधे यत्प्रायश्चित्तं तदेव द्वितीये तृतीयेपि तत्रैकब्राह्मणवधनि
मित्तैकप्रायश्चित्तानुष्ठाने सतीदं कृतमिदं नेति न शक्यते वक्तुं देशकालकर्तृणां प्रयोगानुबंधभूतानामभेदेनाग्रह्यमाणविशेषत्वात्तत्रानुष्ठानेनैव पापक्ष
यलक्षणकार्यनिष्पत्तिर्युक्ता तथा तत्रानुष्ठितैः प्रयाजादिभिराग्नेयादिषु तत्रैवैवा नेकोपकारणलक्षणकार्याणां निष्पत्तिः न चैव चान्यम्
द्वित्रिब्राह्मणवधे पापस्य गुरुत्वादेन सिगुरुणि गुरुणि लघुनि लघूनीति गौतमवचनादावृत्तिमेव प्रायश्चित्तानुष्ठानं युक्तं विलक्षणकार्ययोस्तत्रेण
निष्पत्तेरनुपपत्तेरिति यतो नैव वचनमावृत्तिविधायकं किं तूपविष्टानां गुरुलघुपापानां व्यवस्थितिप्रतिपादनपरम् न च द्वितीयब्राह्मणवधे पापस्य गुरु
त्वं प्रमाणाभावात् यच्च मनुदेवलाभ्यामुक्तं विधेः प्राथमिकादस्मात् द्वितीये द्विगुणं भवेत् तृतीये त्रिगुणं प्रोक्तं चतुर्थेनास्ति निष्कृतिरिति तदपि प्रतिनिमि
त्तनैमित्तिकमावत्तत इति न्यायेन द्वित्रिब्राह्मणवधगोचरनैमित्तिकशास्त्रावृत्यनुवादेन चतुर्थे तदभावविधिपरम् न पुनर्द्वितीयब्रह्मवधे प्रायश्चित्तानु
ष्ठानद्वैगुण्यविधिपरमिति वाक्यभेदप्रसंगात् तस्मात् द्वित्रिब्राह्मणवधेपि सकृदेव द्वादशवर्षाद्यनुष्ठानं युक्तं यथाग्रये कामवते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेदित्यादि गृहदाहादिनिमित्तेषु चोदितानां कामवत्यादीनां युगपदनैकेष्वपि गृहदाहादिनिमित्तेषु सकृदेवानुष्ठानम् अत्रोच्यते न हि वचनविरोधेन्यायः
प्रभवति वचनंच विधेः प्राथमिकादित्यादिकं द्वित्रिब्राह्मणवधे प्रायश्चित्तानुष्ठानावृत्तिविधिपरम् एवं सति न्यायलभ्यतंत्रानुष्ठानबाधितावृत्तिविशेषकरं
स्यात् इतरथा शास्त्रतः प्राप्यनुवादकत्वेनानर्थकं स्यात् न च वाक्यभेदः चतुर्थादिब्रह्मवधपर्युदासेनेतरत्रावृत्तप्रायश्चित्तविधानेनैकार्थत्वात् किंच
चतुर्थेनास्ति निष्कृतिरिति लिंगदर्शनाद्धन्यमानब्राह्मणसंख्योत्कर्षदोषगौरवं गम्यते तथा च देवलादिवचनाच्च यत्स्यादनभिसंधाय पापं कर्म सकृत्कृतं

म् तस्येयं निष्कृतिर्दृष्टा धर्मवद्विर्मनीषिभिरिति न च विलक्षणयोगुरुलघुदोषयोः क्षयस्तत्रेण निष्पाद्यते अतएव विधेषु दोषगुरुत्वेन कार्यवैलक्षण्यादपि प्रतिनि-
 मित्तनैमित्तिकस्यावृत्तिर्युक्ता क्षामवत्यादिषु पुनः कार्यस्यावैलक्षण्याद्युक्तस्तत्र भाव इत्यलं प्रपञ्चेन यच्चेदंचतुर्थेनास्ति निष्कृतिरिति तदपि महापातकविषय-
 म् पापस्यातिगुरुत्वेन प्रायश्चित्ताभावप्रतिपादनपरत्वात् अतः शूद्रान्नसेवनादौ बहुशोष्यस्य स्तेतदनुगुणं प्रायश्चित्तावृत्तिः कल्पनीयानपुनः प्रायश्चित्ता-
 भावः अतएवोक्तं मनुना पूर्ववानस्य न स्त्वा तु शूद्रहत्याव्रतं चरेदिति इदंच द्वादशवार्षिकं व्रतं साक्षाद्धंतुरेव ब्रह्महेतितस्यैवाभिधानात् अनुग्राहकप्रयोजका-
 देस्तत्र दोषानुसारेण प्रायश्चित्ततारतम्यं कल्पनीयम् तत्रानुग्राहको यत्प्रायश्चित्तमाजं पुरुषमनुगृह्णातिस तत्प्रायश्चित्तपादो न कुर्यात् अतस्तस्य द्वादशवा-
 र्षिकेन ववार्षिकम् प्रयोजकस्त्वर्द्धेन षड्वार्षिकं कुर्यात् अनुमंतापुनः सार्धपादं सार्धंचतुर्वार्षिकं निमित्तीत्वेकपादं त्रिवार्षिकम् अतएव स्रमंतुः तिरस्कृतो-
 यदा विप्रो हत्वात्मानं मृतो यदि निर्गुणः साहसाल्को धादू हक्षेत्रादिकारणात् त्रैवार्षिकं व्रतं कुर्यात्प्रतिलोमां सरस्वतीम् गच्छेद्वापि विशद्वयैतत्पापस्येति नि-
 श्चितम् अत्यर्थं निर्गुणो विप्रो ह्यत्यर्थं निर्गुणोपरि क्रोधाद्वैश्रियते यस्तन्निर्मित्तु भर्त्सितः वत्सरं त्रितयं कुर्यान्नरः कच्छं विशद्वये इति यदा पुनर्निमित्तात्यं-
 तगणवदुपरि आत्मघाती चात्यंत निर्गुणस्तदैकवर्षमेव ब्रह्म हत्याव्रतं कुर्यात् केशश्मश्रुनखादीनां कृत्वा तु वपनं वने ब्रह्मचर्यं चरन् विप्रो वर्षेणैकेन शुद्ध्यतीति तेनैवोक्त-
 त्वात् अनर्थैव दिशानुग्राहकप्रयोजकादीनां येनुग्राहकप्रयोजकादयस्तेषामपि प्रायश्चित्तकरणं कल्पनीयं प्रयोजयितानुमंताकर्त्ता चेति स्वर्गनरकफलेषु कर्मसु भागिनो-
 योभूय आरभते तस्मिन् फलविशेष इत्यापस्तंबीयं वचनं मूलम् तथा प्रोत्साहकादीनामपि दंडं प्रायश्चित्ते कल्प्ये यथाह पैठीनसिः हंतामंतोपदेष्टा च तथा सं-
 प्रतिपादकः प्रोत्साहकः सहायश्च तत्र मार्गानुदेशकः आश्रयः शस्त्रदाता च भक्तदाता विकर्मिणाम् उपेक्षकः शक्तिमांश्चेदोषवक्तानुमोदकः अकार्यका-
 रिणस्तेषां प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत् यथा शक्त्यनुरूपं च दंडं चैषां प्रकल्पयेदिति तथा बालवृद्धादीनां साक्षात्कर्त्तृत्वेऽप्यर्थमेव अशीतिर्यस्य वर्षाणि बालो वाप्यु-

नषोडशः प्रायश्चित्तार्धमर्हतिस्त्रियोरोगिण एव चेत्संगिरः स्मरणात् तथा र्वाद्वादशवर्षादशीते र्धमेव वा अर्धमेव भवेत्संसांतुरीयंतत्र योषितामिति तथानुप
नीतस्यापि बालकस्य पादमात्रमेव प्रायश्चित्तं स्त्रीणामर्धप्रदातव्यं वृद्धानां रोगिणं तथा पादो बालेषु दातव्यः सर्वपापेष्वयं विधिरिति विष्णुस्मरणात् अतश्च
यच्छंखेन ऊनैकदशवर्षस्य पंचवर्षापरस्य च प्रायश्चित्तंचरेद्भाता पिता वान्यः सहज्जन इति प्रतिपाद्योक्तम् अतो बालतरस्यास्य नापराधो न पातकम् रा
जदंडो न तस्यास्ति प्रायश्चित्तं न विद्यते इति तदपि संपूर्णप्रायश्चित्ताभावप्रतिपादनपरं आश्रमविशेषनिरपेक्षेण श्रूयमाणेषु ब्राह्मणो न हंतव्यस्तस्माद्ब्राह्मणराज
न्यौ वैश्यश्च न सुरां पितृवैदित्येवमादिष्वनपेक्षितवयो विशेषस्यैव चाधिकारादतस्तदीयमपि प्रायश्चित्तं पित्रादिभिरेवाचरणीयम् पुत्रानुत्पाद्य संस्कृत्य वेदम
ध्याप्य वृत्तिविदध्यादिति तस्यैव पुत्रहिताचरणे अधिकृतत्वात् यत्र पुनः कस्मिंश्चित् ब्रह्मवधे प्रयोजकभावमापन्नस्यान्यस्मिन्साक्षात्कर्तृत्वे गुरुलघुप्रायश्चित्त
सन्निपातस्तत्र द्वादशवार्षिकादिगुरुप्रायश्चित्तांतः पातिनः प्रयोजकसंबन्धिलघुप्रायश्चित्तस्य प्रसंगात्कार्यसिद्धिः न चैवं सत्यविशेषाल्लघुकल्पेन महतोपि सि
द्धिः स्यादित्याशंकनीयम् अतो ह्यंतःपातिनयानुष्ठाने विशेषानवगमात्प्रसंगात्कार्यसिद्धिरवगम्यते न च लघ्वंतःपाती महाकल्प इति कुतः प्रसंगाशंका न च
चैत्रवधजनितकल्मषक्षयार्थमनुष्ठितेन कथं विष्णुमित्रवधोत्पाद्यपापनिवृत्तिरिति वान्यम् चैत्राद्युद्देशात्तत्रत्वात् अतो यथा काम्यनियोगनिष्पत्त्यर्थं स्वर्गा
र्थचानुष्ठितैराग्नेयादिभिर्नित्यनियोगनिष्पत्तिस्तद्वल्लघुप्रायश्चित्तस्यापि कार्यसिद्धिः यत्पुनर्मध्यमांगिरो वचनं गवांसहस्रं विधिवत्प्रात्रेभ्यः प्रतिपादयेत् ब्र
ह्महाविप्रमुच्येत सर्वपापेभ्य एव चेति तत्सवनस्थगुणवद्ब्राह्मणविषयम् एतच्च द्विगुणं सवने स्थेतु ब्राह्मणे व्रतमादिशेदिति एतद्वाक्यविहितं तत्तद्विगुणद्वाद
शवार्षिकव्रतचर्याशक्तस्य वेदितव्यम् प्रायश्चित्तस्यातिगुरुत्वात् न त्वनावृत्तद्वादशवार्षिकविषयम् तत्र हि द्वादशदिनान्येकैकप्राजापत्यमिति गणनायां प्राजा
पत्यानां षष्ठ्यधिकं तत्र यं भवति यद्यपि प्राजापत्यस्यां ते अहमुपवासोधिकस्तथाप्यत्र वनवासजटाधारणवन्याहारत्वादिरूपतपोविशेषयुक्तत्वादुपवासाभावे

व्येकैकस्य द्वादशाहस्य प्राजापत्यतुल्यत्वम् ततश्च प्राजापत्यक्रियाशक्तौ धेनुं दद्याद्विचक्षणः गवामभावे दातव्यं तन्मूल्यं वा न संशय इत्यनेन न्यायेन प्रति
 प्राजापत्यमकैकस्यां धेनुं दीयमानायां धेनुनामपिषष्ट्यधिकं दातव्यं भवति न पुनः सहस्रमतो यथोक्त एव विषयो युक्तः यदपि शंखवचनम् पूर्ववदमति
 पूर्वचतुर्षु वर्षेषु विप्रं प्रमाप्य द्वादशवत्सरान् षट् त्रीन् सार्धं संवत्सरं च व्रतान्यादि शोक्तेषामंते गोसहस्रं तदर्थं तस्यार्द्धं तदूर्ध्वं दद्यात्सर्वेषां वर्णाणां मानुषपूर्व्येण
 ति द्वादशवार्षिकगोसहस्रयोः समुच्चयपरम् तदाचार्यादिह न न विषयं द्रष्टव्यम् तस्यातिगुरुत्वात् तथा च दक्षः सममब्राह्मणे दानं द्विगुणं ब्राह्मण
 ब्रुवे आचार्यं शतसाहस्रं सोदर्ये दत्तमक्षयमिति प्रतिपाद्योक्तत्वात् समं द्विगुणसाहस्रमानं त्यं च यथाक्रमम् दाने फलविशेषः स्याद्विंशत्यां तद्देव
 हीति तथापस्तंबेन द्वादशवार्षिकमुक्तोक्तमस्मिन्नेव विषये गुरुं हत्वा श्रोत्रियं वा एतदेव व्रतमुत्तमादुच्छ्वासाच्चरेदिति तत्र यावज्जीवमावत्य
 माने व्रते यदात्रैगुण्यं चातुर्गुण्यं वा संभाव्यते तदा तत्रासमर्थस्य बहुधनस्यायं दानतपसोः समुच्चयो द्रष्टव्यः द्वादशवार्षिकव्यतिरिक्तानां तुक्तमंतु
 पराशरद्युक्तानां प्रायश्चित्तानामुत्तरत्र व्यवस्थां वक्ष्यामः ननु च द्वादशवार्षिकादिकल्पनां व्यवस्था कुतो वसिता न तावत् द्वादशवार्षिकादिविधायक
 वाक्यैरित्युक्तं तत्राप्रतीतेः न च वाच्यं प्रमाणावगतगुरुलघुकल्पानां बाधो मा प्रसाक्षीदिति व्यवस्था कल्प्यत इति विकल्पसमुच्चयांगांगीभावाना
 मन्यतमाश्रयणे नापि बाधस्य सुपरिहरत्वात् अबोध्यते न तावद्द्वादशवार्षिकस्तु दर्शितानां विषमकल्पानां विकल्पो वकल्प्यते विकल्पाश्रयणे
 गुरुकल्पानामनुष्ठानासंभवे नानर्थक्यप्रसंगात् न च षोडशिग्रहणवद्विषमयोरपि विकल्पोपपत्तिरिति वाच्यम् यतस्तत्रापि सति संभवे ग्रहणमेवेत्युक्तं
 कल्पयितुम् यद्वा षोडशिग्रहणानुगृहीतेनातिरात्रेण क्षिप्रं स्वर्गादिसिद्धिरिति शायित्तस्य वा स्वर्गस्येतिकल्पनीयम् इतरथा ग्रहणविधेरानर्थक्यप्रसंगा
 त् नापि समुच्चयः उपदेशातिदेशप्राप्तिमंतरेण समुच्चयोन संभवति उपदेशावगतनैरपेक्ष्यस्य बाधप्रसंगात् न च आंगांगीभावश्चुत्यादिभावविनियो

कृणामभावात् अतः परस्परपमर्दपरिहारार्थं विषयव्यवस्था कल्पनैवोचिता सा च जातिशक्तिगुणाद्यपेक्षया कल्पनीया जातिशक्तिगुणापेक्षं सकृद्बुद्धि
कृतं तथा अनुबंधादिविज्ञाय प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेदिति देवलस्मरणात् २४३ पूर्वोक्तस्य ब्रह्महत्यादिप्रायश्चित्तस्य नैमित्तिकं समाप्त्यवधिमाह यश्चै
रव्याघ्रादिभिर्व्यापाद्यमानस्य ब्राह्मणस्यैकस्याप्यात्मप्राणानन्तरे कृत्वा प्राणत्राणं करोति गवां द्वादशकस्यासावसंपूर्णे द्वादशवार्षिके श्रद्धोत् यद्यपि
प्राणत्राणे प्रवृत्तस्तदकृत्यैव म्रियते तथापि श्रद्धात्येव अतएव मनुना ब्राह्मणार्थे गवार्थे वा सद्यः प्राणान्परित्यजेत् सुच्यते ब्रह्महत्याया गोप्ता गोर्ब्रा
ह्मणस्येवेति ब्राह्मणरक्षणं तदर्थं मरणं च पृथुगुपात्तं तथा परकीयाश्वमेधस्यावष्टथारव्यकर्मगभूतस्नानसमये स्वयमपि स्नात्वा ब्रह्महत्यायाः श्रद्धोत्

ब्राह्मणस्य परित्राणां द्वां द्वादशकस्य च तथाश्वमेधावष्टथस्नानाद्वा श्रद्धिमाप्नुयात् २४४

द्विमाप्नुयात् स्नानं च स्वकल्मषं विरव्याप्य कुर्यात् तथा च मनुः शिष्ट्या वा भूमिदेवानां नरदेवसमागमे स्वमेनो वष्टथे स्नात्वा हयमेधी विमुच्यते इ
ति भूमिदेव ब्राह्मणाऋत्विजस्तेषां नरदेवे नराज्ञाय जमाने न समवाये स्वीयमेनः शिष्ट्यापि विरव्याप्याश्वमेधावष्टथे स्नात्वा श्रद्धोत् यदि तैरनुज्ञा
तो भवति अश्वमेधावष्टथंगत्वा तत्रानुज्ञातः स्नातः सद्यः पूतो भवतीति शंखस्मरणात् अश्वमेधावष्टथग्रहणमपिष्टुन्मध्यानां पंचदशरात्रादि
कृतं तत्राणामपिष्टुत्समाप्तिकानां वा सर्वमेधादीनामुपलक्षणम् अश्वमेधावष्टथेवान्ययज्ञेष्वपिष्टुदंतश्चेदिति गौतमस्मरणात् अयंच प्रक्रांतद्वा
दशवार्षिकस्य कथंचित् ब्राह्मणत्राणादिकं कुर्वतो व्रतसमाप्त्यवधिरुच्यते यथा सारस्वते सत्रे प्लाक्षं प्रस्ववणं प्राणोत्थानमृषभैकशतानां वा गवा

सहस्रस्याभावे सर्वस्व जान्यां गृहपतिमरणेवेति न पुनः स्वतंत्रं प्रायश्चित्तांतरं तथाच शंखः द्वादशो वर्षे श्रद्धिं प्राप्नोत्यंतरावा ब्राह्मणं सोचयित्वा गवा
वा द्वादशानां परित्राणां सद्य एवाश्वमेधावभृथ स्नानाद्वा पूतो भवति अतएव मनुना कृतवापो वने निवसेदिति द्वादशवार्षिकस्य गुणविधिं प्रक्रम्य ब्रा
ह्मणार्थे गवार्थे वा सद्यः प्राणान्परित्यजेत् मुच्यते ब्रह्महत्याया गोप्ता गो ब्राह्मणस्य चेत्यादिना मध्ये ब्राह्मणत्राणादिकमभिधाय एवं दृढव्रतोनित्यं ब्रह्मचा
री समाहितः समासे द्वादशो वर्षे ब्रह्महत्यां व्यपोहतीति द्वादशवार्षिकमेवोपसंहृतम् ननु ब्रह्महत्यायाः श्रद्धिमाप्नुयादिति ब्राह्मणत्राणादीनां द्वादशवार्षि
केण सहैकफलत्वावगम्यत्वात् स्वातंत्र्यमेव युक्तं न पुनरंगत्वम् किंच प्रधानविरोधित्वादपि नांगत्वम् प्रधानानुग्राहकं ह्यंगं भवति न च प्रारब्धद्वादशवा
र्षिकस्येदं विधानम् येन तत्कार्यविधानंगम्यते यथा सत्रायावगूर्य विश्वजिताय जेतेति सत्रप्रयोगप्रवृत्तस्य तत्परिसमापनाक्षमस्य विश्वजिद्विधान
मतोपि स्वातंत्र्यमेव युक्तम् यथाग्निप्रवेशलक्ष्यभावादीनां न च तेषामपि द्वादशवार्षिकोपक्रमोपसंहारमध्ये पठितत्वेन तदंगत्वमिति शङ्कनीयम् य
तः सत्यपि मध्यपाठे निज्ञातिप्रयोजकत्वे प्रयोजनाकांक्षाविरहान्न परस्परमंगांगित्वं युक्तं यथा सामिधेनी प्रकरणमध्यवर्तीनामभिविदानामग्निसमिधनप्र
काशनत्वेन सामिधेनीभिः सहैककार्याणां न सामिधेन्यंगत्वं न चैकांततोभिप्रवेशनादीनां द्वादशवार्षिकमध्ये पाठः वसिष्ठगौतमादिभिरेषां द्वादशवार्षि
कप्रक्रमात् प्रागेव पठितत्वात् इदमेव स्वातंत्र्यं प्रकटयितुं मनुना लक्ष्यं शस्त्रभृतां वा स्यात्प्रास्येदात्मानमग्नौवेति प्रतिवाक्यं वा शब्दः पठितः तथाप्र
तिप्रायश्चित्तमेवमेवोपसंहृतम् अतो न्यतममास्थाय विधिं विप्रः समाहितः ब्रह्महत्याकृते पापं व्यपोहत्यात्मवित्तयेति अतोऽग्निप्रवेशादीनां स्वातंत्र्यमे
व युक्तम् अतश्च ब्राह्मणत्राणादेरप्येकफलत्वान्नांगत्वमिति उच्यते परिहृतमेतदंतरा ब्राह्मणं सोचयित्वेत्यादिना शंखवचने नांगत्वावगमात् अंतस्यै
व सतः प्रधानद्वारेण फलसंबन्धः न च प्रधानविरोधः यतो ब्राह्मणत्राणावधिकस्यैव व्रतानुष्ठानस्य फलसाधनत्वं विधीयते इति न विरोधः २४४ किंच

दीर्घेण बहुकालव्यापिना तीव्रेण दुःसहेनामयेन कुष्ठादिव्याधिनाग्रस्तं पीडितम् ब्राह्मणं गांवा तथा विधाम् पथि दृष्ट्वा निरातंकं नीरुजं कृत्वा ब्रह्महाशुचिर्भ
वति ननु ब्राह्मणस्य परित्राणादित्यत्र यदुक्तं ब्राह्मणरक्षणं तदेव किमर्थं पुनरुच्यते ब्राह्मणं गामथापिवेति सत्यमेवं किंत्वात्मप्राणपरित्यागेनाधस्त
नवाक्ये ब्राह्मणरक्षणमुक्तमधुना पुनरौषधदानादिनेति विशेषः अमुनैवाभिप्रायेणोक्तं मनुना विप्रस्य तन्निमित्ते वा प्राणलाभे विमुच्यते इति २४५ किं
च विप्रस्यापहतसर्वस्वतया वसीदतः संबन्धिद्रव्यं हिरण्यादिकं चौरैर्हृतं साकल्येनानीय रक्षणं यः करोति स विशद्ध्यति आनयने प्रवृत्तः स्वयं चौरैर्घा
तितो वा तन्निमित्तं ब्राह्मणसर्वस्वानयनार्थं तत्र युध्यमानः शस्त्रैः क्षतो मृतकल्पो जीवन्नपि विशद्ध्यति शस्त्रैरिति बहुवचनं क्षतबहुत्वप्राप्त्यर्थं अतएव म

दीर्घतीव्रामयग्रस्तं ब्राह्मणं गामथापि वा दृष्ट्वा पथि निरातंकं कृत्वा वा ब्रह्महाशुचिः २४५
आनीय विप्रसर्वस्वं हृतं घातित एव वा तन्निमित्तं क्षतः शस्त्रैर्जीवन्नपि विशद्ध्यति २४६
लोमभ्यः स्वाहेत्येवं हिलोमप्रभृतिवैतनुम् मज्जां तां जुहुयाद्वापि मंत्रैरेभि र्यथाक्रमम् २४७

तुना अवरं प्रतिरोद्धा वा सर्वस्वमवजित्यवेति अवरग्रहणं कृतम् एतस्य श्लोकद्वयोक्तकल्पपंचकस्य ब्राह्मणरक्षणरूपकत्वेनांतरावा ब्राह्मणं मोच
यित्वेत्यनेन शंखवचनेन क्रोडीकृतत्वात् द्वादशवार्षिकसमाख्यवधित्वेन विनियोगान्न स्यात्तत्र २४६ प्रायश्चित्तांतरमाह लोमभ्यः स्वाहेत्येवमा
दिभिर्मंत्रैर्लोमप्रभृतिमज्जां तां तनुं जुहुयादिति शब्दः करणत्वं निर्देशार्थः एवंशब्दः प्रकारसूचनार्थः हिशब्दः स्मृत्यंतरप्रसिद्धत्वगादीनां प्रभृतिशब्देनाक्षिप्यमा
णानां द्योतनार्थः ततो लोमादीनि होमद्रव्याणि चतुर्थ्यानि निर्दिश्यंते स्वाहाकारांतां पठित्वा तैर्मंत्रैर्जुहुयात् ते च हूयमानद्रव्याणां लोमलग्नलोहितमांसमेदः स्नाय्वस्थि

मज्जानामष्टसंख्यत्वादष्टौ मंत्रा भवन्ति तथाच वसिष्ठः ब्रह्मि सुपसमाधाय जुहुयाद्लोमानि मृत्योर्जुहोमि लोमभिर्मृत्युं वाशय इति प्रथमां १ त्वंच मृत्योर्जुहोमित्त्वचा
मृत्युं वाशय इति द्वितीयां २ लोहितं मृत्योर्जुहोमि लोहितेन मृत्युं वाशय इति तृतीयां ३ मांसानि मृत्योर्जुहोमि मांसैर्मृत्युं वाशय इति चतुर्थीम् ४ मेदो मृत्यो
र्जुहोमि मेदसामृत्युं वाशय इति पंचमीम् ५ स्नायूनि मृत्योर्जुहोमि स्नायुभिर्मृत्युं वाशय इति षष्ठीम् ६ अस्थीनि मृत्योर्जुहोमि अस्थिभिर्मृत्युं वाशय इ
तिसप्तमीम् ७ मज्जां मृत्योर्जुहोमि मज्जाभिर्मृत्युं वाशय इत्यष्टमीम् ८ अत्र च लोमप्रभृति तनुं जुहुयादिति लोमादीनां होमद्रव्यत्वावगमाद्लोमभ्यः स्वा
हेतिसत्यपि चतुर्थी निर्देशे लोमादीनां न देवतात्वं कल्प्यते द्रव्यप्रकाशकत्वेनैव मंत्राणां होमसाधनत्वापत्तेः किंतु लोमभिर्मृत्युं वाशय इत्यादिवसिष्ठमंत्रपर्यालो
चनायामृत्योरेव हविः संबंधावगमाद्देवतात्वं कल्प्यते अतश्च लोमादीनि सामर्थ्यात्स्वधितिना वदाय मृत्युद्देशेनाष्टौ होमान्कृत्वा तनुं प्रक्षिपेत् अतो यत्कै
श्चिदुक्तमनादिष्टद्रव्यत्वादाज्यहविष्को होम इति तदनिरूप्यैवोक्तमित्युपेक्षणीयम् जुहुयादित्यनेनाग्नौ सिद्धे भूणहाग्निमुपसमाधयेति पुनरग्निग्रहणं
लौकिकाग्निप्राप्त्यर्थम् युक्तं चैतत् पतिताग्नीनां प्रतिपत्तिविधानात् आहिताग्निस्तयोर्विप्रौ महापातकभागभवेत् प्रायश्चित्तेनैव नश्येत्तदग्नीनां तु काग
तिः वैतानं प्रक्षिपेत्तोयेशालाग्निं शमयेद्बुध इत्युशनसः स्मरणात् तथामहापातकसंयुक्तो देवात्स्यादग्निमान् यदि पुत्रादिः पालयेदग्नीन् युक्तश्चादोषसंक्ष
यात् प्रायश्चित्तं न कुर्याद्यः कुर्वन्वाप्सि यते यदि गृह्यं निर्वापयेत् श्रोतमस्वस्येत्सपरिच्छदमितिकात्यायनस्मरणात् तनुप्रक्षेपश्चोत्थायोत्थाय त्रिरधो
मुखेन कर्तव्यः यथाहमनुः प्रास्येदात्मानमग्नौ वासमिद्धे त्रिरवाक शिर इति गौतमेनाप्यत्र विशेषो दर्शितः प्रायश्चित्तमग्नौ सक्तिर्ब्रह्मघ्नस्त्रिरवस्थातस्येति
अवस्थातस्य अनशनकर्षितकलेवरस्येत्यर्थः तथाच काठकी श्रुतिः अनशनेन कर्षितोऽग्निमारोहेदिति इदंच मरणांतिकप्रायश्चित्तं कामकारविषय
ओळ १ ली भूण

यथाहमध्यमांगिरः प्राणांतिकंचयत्प्रोक्तंप्रायश्चित्तंमनीषिभिः तत्कामकारविषयंविज्ञेयंनावसंशयः तथा यः कामतोमहापापंनरः कुर्यात्कथंचन नतस्यशु
द्धिर्निर्दिष्टाभृग्वभिपतनादृतेइति एतच्चप्रायश्चित्तंस्वतन्त्रमेव नब्राह्मणत्राणादिवत्द्वादशवार्षिकांतभूतमित्युक्तंप्राक् २४७ किंच अथवासंग्रामेयु
द्धभूमावुभयदलेपेरितशरसंपातस्थानेलक्ष्यभूतोमृतः शूद्रद्विप्राप्नुयात् गाढमर्मप्रहारजनिततीव्रवेदनोमृतकल्पोमूर्छितोजीवन्नपिविश्रुत्यति लक्ष्यभा
वश्चप्रायश्चित्त्यहमित्येवंविदुषांधनुर्विद्याविदांसंग्रामेस्वेच्छयाकर्त्तव्योनतुराज्ञाबलात्कारयितव्यः यथाहमनुः लक्ष्यंशस्त्रभृतांवास्याद्विदुषामिच्छयात्मन
इति इदंचमरणांतिकत्वात्साक्षात्कर्तुः क्षत्रियस्यकामकारविषयम् अपिशब्दादश्वमेधादिनापिश्रद्धाति तथाहमनुः यजेतवाश्वमेधेनस्वर्जितागोसवेनच

संग्रामेवाहतोलक्ष्यभूतः शूद्रद्विमवाप्नुयात् मृतकल्पःप्रहारान्तोजीवन्नपिविश्रुद्धाति २४८

अभिजिद्विश्वजिह्वावात्रिवृताग्निष्टुतापिवेति अश्वमेधानुष्ठानंसार्वभौमक्षत्रियस्येव यजेतवाश्वमेधेनक्षत्रियस्तुमहीपतिरितिपराशरस्मरणात् नासार्व-
भौमोयजेतेत्यसार्वभौमस्यप्रतिषेधदर्शनाच्च इदंचाश्वमेधानुष्ठानंसार्वभौमस्यकामकारकृतेमरणांतिकस्थानेद्रष्टव्यम् महापातककर्त्तारश्चत्वारोमतिपू-
र्वकम् अग्निंप्रविश्यश्रुत्यंतिस्थित्वागामहतिंक्रताविति यमेनमरणकालाग्निप्रवेशतुल्यतयामहाक्रतोरश्वमेधस्यनिर्दिष्टत्वात्स्वर्जितादयश्चत्रैवर्णिक-
स्याहिताग्नेरिष्टप्रथमयज्ञस्यद्वादशवार्षिकेणसहविकल्प्यंते नचस्वर्जिताद्यर्थमाधानंप्रथमयज्ञानुष्ठानंवाकार्यम् पतितस्यद्विजातिकर्मस्वनधिकारान्
नचसंध्योपासनवदविरोधइतियुक्तम् आधानादेरुत्तरक्रतुशेषत्वाभावात् तेचदक्षिणान्यूनाधिक्याश्रयणेनद्वादशवार्षिकायर्हेषुसाक्षाद्धन्नादिषुव्यव

[OrderDescription]
,CREATED=10.06.20 13:13
,TRANSFERRED=2020/06/10 at 13:32:06
,PAGES=129
,TYPE=STD
,NAME=S0003111
,Book Name=M-2900-PRAYSHCHIT TAMDHI
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF

FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF

FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF

FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF

FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF

FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF

FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,